ONALE
R!

VACANȚA'80

O VACANȚĂ A HĂRNICIEI, FANTEZIEI ȘI VOIOȘIEI PIONIEREȘTI!

● Cum va arăta palmaresul actualei ediții a întrecerii? Nu uitați: fiecare dintre voi se poate situa pe un loc fruntaș! **Și acum, cîteva rezultate deosebite din acest an:**

● Numai într-o singură săptămînă (15—22 iunie), pionierii din județul **Covasna** au colectat și valorificat 35 000 de bucăți ambalaje de sticlă, 2 000 kg de materiale recuperabile, textile, 2 000 kg maculatură, 50 000 kg metale recuperabile, 3 000 kg plante medicinale. ● Zilnic, pe santierele de construcție — a noii școli din Deta și a complexului de grădinițe din **Gătaia,** județul Timiș — pionierii sînt prezenți. ● Unitatea de pionieri din **Blăgești,** județul Vaslui, și-a **îndeplinit integral angajamentul de muncă patriotică** la colectarea ambalajelor de sticlă, a materialelor recuperabile textile și de hîrtie. De acum încolo, urmează depășirea angajamentului! ● În tabăra de muncă patriotică de la **Plaiul Lisei,** județul Brașov, pionierii din Făgăraș participă la construirea noilor cabane ale satului de vacanță și la amenajarea parcului dendrologic al pionierilor.

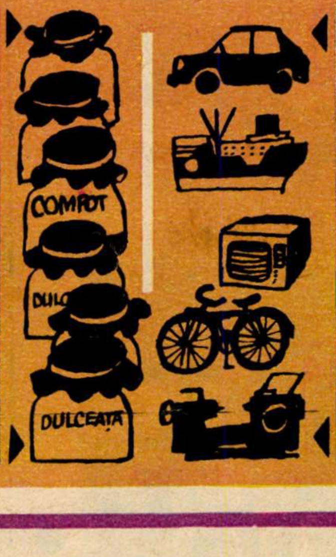

Înainte de a expune acest afiș, completați caseta din dreapta! Folosind un alt exemplar, trimiteți-ne și nouă, la redacție, o casetă astfel completată, pentru a putea fi publicată.

PRINCIPALE OBIECTIVE DIN ANGAJAMENTUL DE MUNCĂ PATRIOTICĂ AL UNITĂȚII DE LA ȘCOALA GENERALĂ (LICEUL) DIN . . . . JUDEȚUL . . . .

Denumirea obiectivului	Stadiul realizării la data de . . . . (în procente)

O DISTRACȚIE PENTRU COPII, DAR ȘI... PENTRU PĂRINȚI:

ZMEUL

În numeroase părți ale lumii, jocul cu zmeul este o distracție agreată atît de copii, cît și de tații lor.

În China, odată cu sosirea primăverii, mii de vizitatori se îndreaptă spre un îndrăgit loc de agrement din Beijing — Palatul de vară — pentru a asista la o grandioasă lansare de zmee. În această zi, sute și sute de zmee viu colorate și avînd forme dintre cele mai diferite umplu cerul, spre încîntarea numeroșilor spectatori-copii și părinți.

Anul trecut, de pildă, vizitatorii sosiți la Palatul de vară au remarcat, printre creațiile fantastice ce se zbenguiau în aer, un uriaș pește de culoare aurie, cu aripioare transparente, o impunătoare libelulă verde, ce clipea din ochi, precum și o pereche de rîndunele zburînd în formație. Nu întotdeauna, însă, înălțarea zmeului a fost considerată, în China, drept un joc. La începuturile lui — cu mult înaintea erei noastre — zmeul era considerat un instrument de luptă. Se spune că în «Perioada primăverii și toamnei» (770—476 î.e.n.), un dulgher a construit un zmeu cu care s-a înălțat în aer pentru a putea vedea ce se petrece într-un oraș.

De prin anul 105 e.n., zmeele au început a fi construite din hîrtie, devenind mult mai ușoare. Abia în perioada anilor 618—907, înălțarea zmeelor a devenit o formă populară și foarte răspîndită de distracție.

De-a lungul secolelor, arta confecționării zmeelor din China a cunoscut o permanentă perfecționare. Prin secolul al X-lea, de pildă, zmeele au început a fi prevăzute cu un fel de fluier de bambus care, la adierea vîntului, producea un sunet asemănător cu cel al instrumentului tradițional numit «zheng» (de aici provine și numele chinezesc al zmeului — «Feng Zheng» — Lăută de vînt). Mulți dintre iscusiții meșteri de zmee s-au bucurat de faimă națională. Printre ei s-a aflat și cel cunoscut cu numele de «Wei, Lăutarul de Vînt», ale cărui modele de zmee sînt reproduse și astăzi. Unul dintre ele avea forma unei tărtăcuțe, cu cinci fluturi care, atunci cînd zmeul se afla în aer, zburau în jurul ei.

Astăzi, frumoasa tradiție a construirii și înălțării zmeelor este preluată de generațiile tinere pentru a duce mai departe un meșteșug și un joc îndrăgit încă din cele mai îndepărtate timpuri.

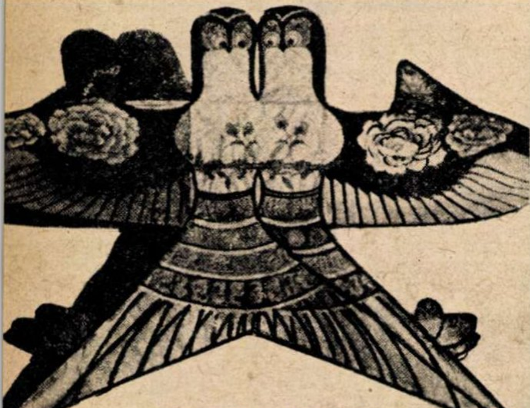

ÎN URMĂ CU CÎTEVA LUNI, ÎN PARCUL SAN FERNANDO DIN MADRID A FOST DEZVELIT UN MONUMENT DEDICAT COPIILOR DE PE TOATE CELE CINCI CONTINENTE ALE PLANETEI.

DIN JOCURILE COPIILOR LUMII

PAZNICUL VIEI

Unul din grupul de 5 pînă la 20 de copii (fete și băieți), care participă la joc va fi «paznicul viei». El stă lungit pe iarbă, prefăcîndu-se că doarme. Băieții și fetele din echipă îi dau tîrcoale pentru a-l necăji. În timp ce stau ghemuiți, făcîndu-se că smulg iarbă, ca și cînd ar culege struguri, strigă: «paznicule, se fură strugurii!» Paznicul «se trezește» brusc și se ia după ei. Cel care este prins va deveni, în runda următoare, noul «paznic al viei».

(Joc al copiilor din R.P. Ungară)

LUPUL ALEARGĂ OAIA

Jucătorii, ținîndu-se de mîini, formează un cerc, aflîndu-se cu fața spre interior. În două-trei locuri, cercul este rupt (copiii nu se țin de mîini). În interiorul cercului se află un jucător (oaia), iar în afară, altul (lupul). Lupul caută să pătrundă în cerc pentru a prinde oaia. Dar jucătorii din cerc ușurează deplasarea oii, permițîndu-i intrarea și ieșirea din cerc prin ridicarea brațelor. Lupul, în timp ce urmărește oaia, nu are voie să intre sau să iasă din cerc decît prin porțiunile în care cercul este rupt (adică acolo unde copiii nu se țin de mîini). Fiecare rundă de joc durează treizeci de secunde.

OGARUL ȘI IEPURELE

Acest joc se poate desfășura pe orice teren de sport sau în mijlocul naturii, pe un loc pe care se poate alerga în voie. Să presupunem că jocul are loc pe un teren de handbal. După ce participanții la joc îi aleg pe prinzător (ogarul) și pe iepure (cel ce va fi urmărit), se risipesc pe teren. Ogarul începe să-l urmărească pe iepure, care aleargă printre jucători, schimbînd mereu direcția, oprindu-se și eschivîndu-se, pentru ca ogarul să nu pună mîna pe el. În momentul în care iepurele se află în pericolul de a fi prins, se așază ghemuit în fața unui jucător care imediat devine ogar și începe să alerge după noul iepure (cel ce fusese ogar mai înainte).

(Două jocuri ale copiilor din R.S.F. Iugoslavia)

«COCOȘUL PE STINGHIE»

După ce pe terenul ales pentru joc sînt trasate două linii paralele, participanții se împart în două grupe, se așază unul lîngă altul în spatele fiecăreia dintre linii, formînd un culoar. În spațiul dintre cele două linii stă, într-un picior, «cocoșul», care trebuie să vegheze astfel, ca nici un jucător să nu treacă de liniile marcate. Pe neașteptate însă, unul dintre jucători, săltînd într-un picior, încearcă să treacă linia. Dacă este prins de «cocoș», va trebui să se angajeze cu acesta într-o «luptă de cocoși», într-un picior și cu brațele încrucișate. Cîștigător va fi acela care-l va face pe adversar să-și piardă echilibrul. Dacă «cocoșul» va fi învingător, el va ceda locul «pe stinghie» (adică în culoarul dintre cele două șiruri de jucători) celui învins. Dacă va cîștiga cel ce l-a provocat, acesta va putea lua loc din nou printre jucători.

(Joc al copiilor din Anglia)

O COMANDĂ SCURTĂ ȘI ȘOIMUL CE SE AFLĂ PE MÎNA DRESORULUI ÎȘI VA LUA ZBORUL, PLANÎND ÎN AER MINUTE ÎN ȘIR, SUB PRIVIRILE A NUMEROȘI SPECTATORI DE TOATE VÎRSTELE, OBIECTIVUL FOTO A SURPRINS SCENA DE FAȚĂ LA ORIGINALUL FESTIVAL AL PASIONAȚILOR PENTRU DRESURA DE ȘOIMI, CE ARE LOC ÎN FIECARE VARĂ ÎN REPUBLICA DEMOCRATĂ GERMANĂ, LA DESFĂȘURAREA CĂRUIA VIN SĂ ASISTE ȘI NUMEROȘI COPII.

SIMONA MOISE

LAUREATĂ LA 14 ANI!

Am rugat-o pe Simona să ne spună ea însăși cîteva cuvinte despre prestigiosul premiu cîștigat nu de mult în Cehoslovacia, despre drumul parcurs în pregătirea sa:

— Am început vioara la vîrsta de 6 ani, la Liceul de Muzică din Constanța, orașul în care m-am născut. Primele lecții de vioară le-am luat de la profesorul Ion Pantazi.

De doi ani învăț la Liceul de Artă «George Enescu» din București, cu profesoara Mihaela Tomescu. Fiecare oră desfășurată cu dînsa este foarte bogată în lucruri noi și interesante.

Recent am participat la Concursul internațional «Jaroslav Kocian», care s-a desfășurat în orașul natal al acestuia, Usti nad Orlici, din Cehoslovacia.

Au concurat 66 de tineri din 8 țări (Bulgaria, Austria, Cehoslovacia, Japonia, R.D.G., Finlanda, România și Ungaria). Nivelul concursului a fost foarte ridicat. Prima probă a fost eliminatorie și a fost anonimă. Candidații au cîntat în spatele unui paravan, juriul necunoscînd numele celor care cîntau. Cei care au trecut de această probă (în care s-a cîntat o piesă cehoslovacă scrisă special pentru concurs), au prezentat, în etapa a II-a, un program liber ales. Eu am cîntat «Sonatina» de Tiberiu Olah și «Preludiu și Allegro» de Pugnani — Kreisler. Piesa românească a lăsat o impresie deosebită. Publicul a aplaudat îndelung, chiar în timpul concursului, iar după aceea am fost felicitată de toate delegațiile. În sfîrșit, după multe emoții am aflat că am obținut premiul I. M-am bucurat foarte mult, mai ales că a fost pentru prima dată cînd am reprezentat România la un concurs internațional.

Acum mă pregătesc, ajutată de profesorii mei Mihaela Tomescu și de Adrian Tomescu (care mă acompaniază), pentru concursul «Ciprian Porumbescu» de la Suceava, unde am mai cucerit de două ori premiul I și unde sper să cuceresc în acest an marele trofeu «Lira de aur».

CÎNTEC PENTRU ROMÂNIA

Secundele solemn se-aud în oră
cu-argintul lor de mare puritate,
e o cantată-a timpului, sonoră,
enormă, întonată în Cetate.
Azi, Patria exprimă libertatea
precum exprimă rîurile forța
luminii, declanșînd eternitatea
și-ntreținîndu-i demnității torța,
În haina libertății-nveșmîntați
veghind noi Patria și înălțîndu-i
cu-o vîrstă nouă anii luminați
și-o nouă strălucire — adăugîndu-i
știm că prin noi Republica trăiește
cum bine știm că noi prin ea trăim;
să o cinstim vibrînd, pionierește,
noi străluciri prin gest să-i dăruim.
Trăiască deci ființa luptătoare
a patriei, în veci de veci, deplin,
păstrîndu-ne în pace și onoare
un tricolor și solidar destin.
Lumina se preschimbă în albă floare
cînd unanim, în spațiu-i suveran
trăim ca pe a sîngelui culoare
intensul sentiment republican.

Titus Vijeu

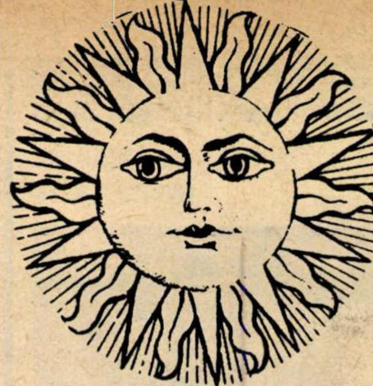

VARĂ CARPATICĂ

Și iarăși ne așteaptă vara
Cu fragii copți și aromați,
Cu cerbii ce-și răsfață puii
Prin ierburi dese din Carpați.

Din zori vom trilui pe miriști
Asemeni unor ciocîrlii,
Părîndu-ne că-s veverițe
În brațe spicele-aurii.

Ne-om afunda în Olt și-n Crișuri
Și-n marea cea cu glas doinit,
Iar din livezi ne-or face semne
Cireși și piersici, negreșit.

Vară, bălaie Cosînzeană,
La sînul tău pe toți ne-aduni,
Să creștem mîngîiați de tine
Cutezători și demni și buni!

Traian Oacea

EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII“

ÎNAINTE DE START, CÎTEVA SFATURI UTILE:

● Recitiți cu atenție regulamentul. Și, dacă n-ați descoperit pînă acum, vă veți convinge, cu această ocazie, că **expedițiile nu sînt excursii.** Avem vești — de ici, de colo — din țară, că unele echipaje și-au asigurat din vreme cazarea și masa la internate și la cabane și, în consecință, vor porni la drum fără corturi, fără provizii și fără... probleme. Dar, încă o dată, **astfel de acțiuni nu mai pot fi numite expediții și organizatorii, inclusiv juriul republican, nu le vor lua în considerare.** Cum nu vor lua în considerare nici așa-zisele expediții efectuate cu trenul sau cu autobuzul, din diverse orașe pînă la București și retur sau pînă pe litoral și înapoi.

● Odată porniți în expediție, nu veți greși deloc dacă veți ține seama de zicala potrivit căreia «socoteala de-acasă nu se potrivește cu cea din tîrg». Fiecare echipaj și-a fixat un obiectiv principal și alte cîteva secundare. Dar dacă itinerarul, condițiile atmosferice și de altă natură nu vă oferă posibilitatea de a realiza întocmai obiectivele propuse, nu vă cramponați de ele cu orice preț. Dați dovadă de putere de adaptare și «pliați-vă» după situațiile întîlnite la fața locului. Astfel, dacă v-ați propus să faceți, de pildă, cercetări arheologice într-o anume zonă și, din diverse motive, nu le puteți efectua, renunțați la acest obiectiv și faceți alte cercetări, în alte domenii — fie în etnografie și folclor, fie asupra florei și faunei etc. Sau — alt exemplu — dacă v-ați propus să atingeți un anume vîrf de munte și timpul nefavorabil vă împiedică să-l urcați, nu așteptați la poalele lui, în corturi, îmbunătățirea vremii, ci modificați-vă itinerarul și realizați alt obiectiv. Vă sfătuim să procedați astfel tocmai pentru ca tot timpul petrecut în expediție să vă fie plin și bogat în observații, în cercetări și realizări.

● Rețineți: de la primul pînă la ultimul pas făcut pe traseul propriu-zis al expediției (de-a lungul celor 70 de kilometri obligatorii), nu trebuie să vă riscați nici o clipă sănătatea și integritatea fizică! Repetăm, încă o dată, un sfat pe care l-am dat mereu tuturor participanților la precedentele zece ediții: **mai bine o expediție mai puțin reușită, dar fără evenimente nedorite!**

C.D.

DIN ISTORIA JOCURILOR OLIMPICE

Pierre de Coubertin n-a fost singurul militant pentru renașterea Jocurilor Olimpice.

Astăzi, cînd mișcarea olimpică numără aproape nouă decenii de existență, puțini își mai aduc aminte de cei care înaintea lui Pierre de Coubertin au lansat apeluri înflăcărate sau au contribuit, efectiv, la reluarea Jocurilor Olimpice. Vom încerca în rîndurile de față să urmărim tocmai contribuția acestora, convinși fiind că sublinierea strădaniilor înaintașilor poate constitui oricînd un exemplu frumos de frămîntare în slujba omului și a democrației, a păcii și colaborării între popoare.

● Dacă urmărim cu atenție șirul preocupărilor privind reluarea Jocurilor Olimpice vom observa că, între primii, începînd cu sfîrșitul secolului XVIII, arheologii au fost aceia care au atras atenția opiniei publice asupra fastului strălucitor din vremea anticelor jocuri sportive. Unul dintre aceștia, francezul **Abel Blouet,** membru al unei expediții arheologice franceze, descoperă și trimite la Paris, în 1826, o metopă din templul lui Zeus ridicat la Olimpia.

● Ceva mai tîrziu, savantul german **Ernst Curtius** (1814—1896) efectuează între 1875 și 1881 primele săpături la Olimpia. Cu acest prilej, el scoate la iveală mai multe temple, sanctuare și baze sportive (palestra, stadionul și hipodromul), ca și o serie de inscripții pe marmură albă, «proiectînd astfel asupra lumii moderne reflexul unei palide raze din strălucirea vieții și idealului grecesc». Cu cercetările lui **Wilhelm Dorpfeld,** succesorul lui **Ernst Curtius,** adevărul despre realitatea Jocurilor Olimpice antice a fost dovedit. Visul olimpic plutea în aerul secolului.

● **Johann Cristoph Guts-Muths** (1759—1839), creatorul sistemului german de educație fizică, discipol al lui J.J. Rousseau (din care citează deseori pasaje întregi în cartea sa «Gimnastica pentru tineret»), semnalează importanța istorică a Jocurilor Olimpice și arată semnificația lor morală.

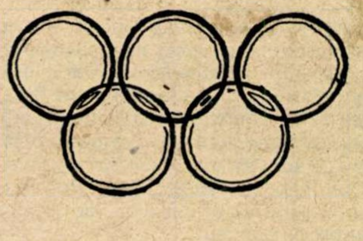

● În 1833, **Gustav Johann Schartau,** profesor la Universitatea din Lund (Suedia), are ideea de a înființa o organizație sportivă olimpică. Ideea se materializează în anul următor, cînd profesorul Schartau cheamă, în localitatea suedeză Romlösa, tineretul scandinav pentru a participa la o manifestație sportivă cu scopul de a comemora vechile Jocuri Olimpice grecești. Astfel, istoria cunoaște prima încercare de restaurare a Jocurilor Olimpice.

Aceste «jocuri olimpice scandinave» se repetă în 1836, cînd probelor de pînă atunci (atletism, călărie, lupte) li se adaugă gimnastica și luptele... medievale (da, turnirurile!).

● În jurul anului 1849 au loc în localitatea engleză Wenlock așa-numitele «Festivaluri Olimpice», preconizate a se desfășura anual și cunoscute sub numele de Jocurile de la Wenlock. Ele sînt opera inițiativei doctorului **W.P. Brookes,** originar din această localitate. Întrecerile sportive ale tinerilor cuprind probe atletice, hipice, de natație, tenis, cricket și dans. Pentru prima dată în istorie, la o întîlnire de acest gen se permite asistența persoanelor de sex opus care, printre altele, participau și la încoronarea laureaților. La jocurile sportive de la Wenlock, ca și la cele de la Romlösa, sportul se întîlnea cu arta la fel ca în vechime.

● Între precursorii renașterii olimpismului se înscrie cu o frumoasă și reușită încercare de reluare și românul de origine macedoneană **Evanghelie Zappa,** care din 1833 se stabilește pe teritoriul patriei noastre. Cu o experiență de viață bogată și cu deschidere către ideile democratice ale timpului, **Evanghelie Zappa** desfășoară în noua sa patrie o activitate culturală de larg interes. A donat, între altele, fonduri pentru întemeierea Societății academice române, ca și pentru redactarea gramaticii și dicționarului limbii române, care urmau a fi elaborate sub egida societății academice.

În perioada dintre 1833 și 1865, **Zappa** este preocupat de reînființarea vechilor Jocuri Olimpice. Astfel își pune cea mai mare parte a averii sale la dispoziția guvernului grec pentru a reînvia Jocurile Olimpice. Se creează cu această ocazie, la Atena, «Fundația Oliympicelor» pentru restaurarea Jocurilor Olimpice.

La reuniunile atletice, care se îmbinau cu concursurile artistice și expozițiile industriale, cîștigătorii primeau, alături de lauri, și premii bănești. Este de reținut că spre deosebire de alte încercări similare anterioare, aceste jocuri au continuat să se desfășoare, evident nu cu aceeași strălucire, și după dispariția inițiatorului lor.

● După o pauză de 15 secole (1503 de ani), cele mai importante jocuri ale lumii antice — care s-au serbat cu regularitate 12 secole (293 olimpiade în 1172 de ani) — sînt reluate într-un cadru istoric nou de către tenacele militant pentru educarea prin sport a tineretului lumii, pedagogul și sociologul francez **Pierre de Coubertin** (1863—1937). Acesta, în seara zilei de 25 noiembrie 1894, în marele amfiteatru de la Sorbona, în cadrul unui ciclu de conferințe ce urmau să trateze despre educația fizică în antichitate, propune reluarea Jocurilor Olimpice rostind cuvintele: **«Trebuie să internaționalizăm sportul, trebuie să organizăm noi Jocuri Olimpice!»,**

Cu această dată, istoria luptei reluării celor mai importante jocuri ale lumii antice — Jocurile Olimpice — se încheie. Se născuse olimpismul modern. **Pierre de Coubertin,** considerat de unii singurul renovator, împarte cu **Gustav Johan Schartau, W.P. Brookes** și **Evanghelie Zappa** — și poate cu alți precursori, încă pierduți în anonimat — gloria ce revine acelora care au militat pentru reluarea lor.

Romeo Poenaru

SĂ CULEGEM MERE

O schiță de Ovidiu Zotta

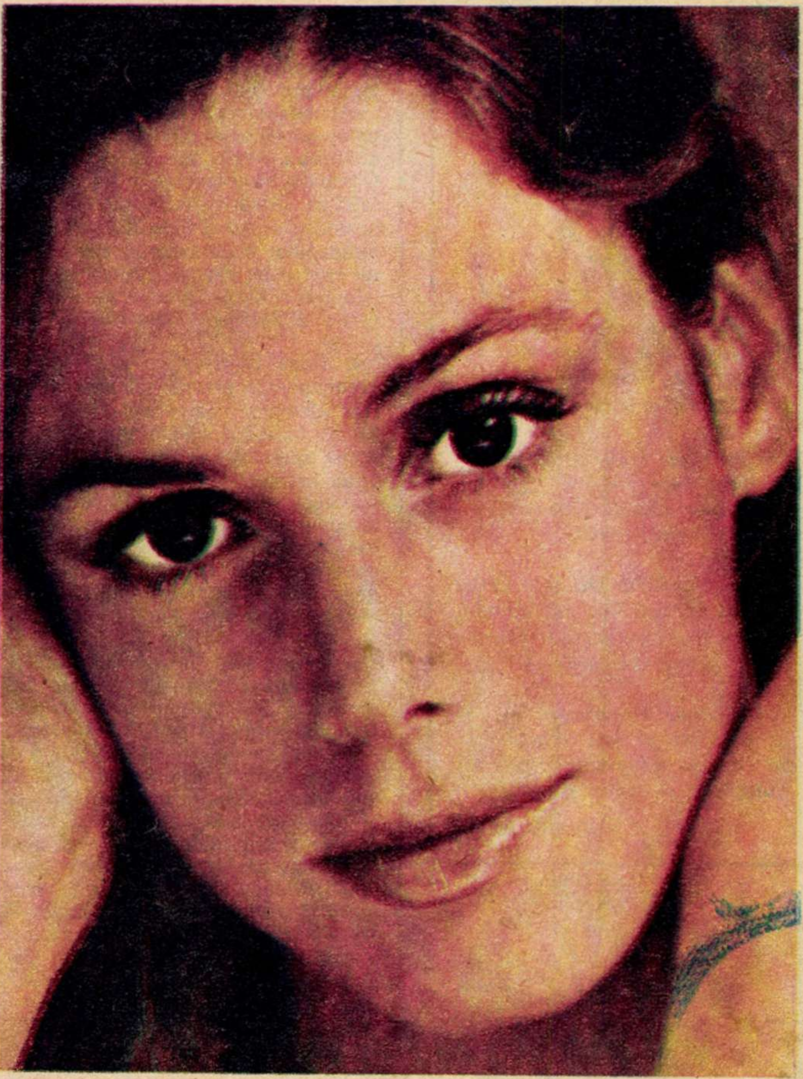

Ascuns în tufișul aspru de lemn cîinesc (frunzulițele dure îi împung obrajii), Didel Gonța se uită la ceas. Mai are de așteptat patru minute lungi, o veșnicie, dar pe urmă, victoria! Perfect! Ce l-ar mai putea împiedica? Valiza nu-ți spune nimic, e o valiză modestă, de mărime mijlocie, din carton maro hîrșîit prin trenuri. Per-fect, rîde Gonța, dar dacă o deschidem, ce vedem noi? Noi vedem un tub de tinichea, cu diametrul de douăzeci de centimetri. Mare lucru! un burlan... Pentru cine nu se pricepe! Însă noi tragem ușurel de o urechiușă, din tub iese alt tub, și din ăsta al treilea, și pe urmă al patrulea, și așa mai departe, lucru fin, meserie. Dar dacă Bogdan Stroiescu întîrzie sau, mai rău, nu vine? Imposibil, e punctual ca un serial de la televiziune. Dacă își dă cuvîntul, nu există să te lase, greu e pînă-i smulgi o promisiune, cred că altul mai încăpățînat și mai sucit nu există, asta o spun eu, care sînt expert în materie de Bogdan, l-am studiat.

Ghinion. A început ploaia, dar trece, e ploaie de vară. Gonța își ascute auzul, plimbîndu-și privirile în susul zidului din care răpăiala face să țîșnească norișori de praf. Rezolvăm noi problema, gata cu misterele. Per-fect! Dar cui i-o fi dat prin cap să înconjoare cu zidul ăsta de fortăreață o casă paradită? Adică stai, probabil că la început și casa, și zidul erau noi, dar în timp ce casa a îmbătrînit, el nu, a rămas mare și tare. Hai, Bogdane, că dacă începe fără tine n-am făcut nimic.

Mult a durat lupta lui Gonța. Îi intrase lui în cap să ajungă prieten cu Bogdan. Alții se zbăteau să pătrundă în selecționata de fotbal, să publice versuri în revista școlii (unde Ancuța Veroiu și prietenele ei din colectivul de redacție aveau grijă să publice numai ele) sau să fie co-piloții lui Petrică Tonceanu, profesorul de română, care aleargă în raliuri automobilistice. Gonța, nu; pe el îl interesează performanța de a deveni prietenul lui Bogdan. A încercat și acum doi ani, și anul trecut. Cînd ești cu Bogdan, altfel se uită lumea la tine, zice, uite-l pe cutare, bun băiat, serios, capabil, așa cum sînt toți prietenii lui Bogdan.

Gonța tresare; dincolo de zid s-a auzit un sunet argintiu. Încă unul... și încă! Pauză. Apoi altul. Începe? Unde-o fi Bogdan ăsta, că dacă întîrzie, iar scap ocazia.

Pentru Bogdan făcuse periscopul, să aibă cu ce-l uimi, să-i cîștige încredere, să-i stîrnească exclamația «ia uite ce tip e Gonța, păi stai, omul merită toată atenția». Bogdan n-are mulți prieteni, dar atîția cîți sînt reprezintă ceva. Mandache Florin și Poamă Sergiu sînt foarte cunoscuți în școală, se învîrt cu succes peste tot, la sport, la cercurile științifice, dar lui Nițan Paul și lui Butufei Cezar nu le poți găsi nici un merit special, niște blegi — da, însă numai dacă îi iei separat. Dacă îi iei pe toți patru plus Bogdan, alcătuiesc o forță. Ce realizează forța asta? De toate; e suficient să te gîndești că ori de cîte ori e nevoie de făcut ceva la iuțeală, dar foarte bine, indiferent daca e vorba de vreun program artistic, de invitarea unui om de știință sau de organizat un concurs de atletism, profesorul Tonceanu zice, Bogdane, ia-ți băieții și ocupați-vă de treaba asta. A, nu, nici prin cap nu le trece să se înfumureze. Bun, zic ei, am înțeles, o să fie gata... și spun cînd o să fie gata isprava, în ce zi și la ce oră. Sînt mai degrabă tăcuți, se înțeleg uneori numai din priviri, lucrează iute și nu admit nici o întîrziere, dar cine să întîrzie? Nu întîrzie nimeni! Cînd Bogdan Stroiescu și echipa lui de morocănoși te invită să-i ajuți, dai foarte repede fuga la lucru fiindcă ei nu te cheamă decît dacă au încredere în tine. Pe Gonța încă nu l-au chemat, și de cînd așteaptă el! Nu m-au chemat fiindcă nu sînt interesant, n-am făcut nimic deosebit, asta-i — recunoaște Gonța. Dar e încă optimist; i-a urmărit cu atenție pe Bogdan și pe prietenii lui și a descoperit sau cel puțin crede el că a descoperit ce-i preocupă mai mult: lucrul făcut bine, ingenios, surprinzător. Per-fect, vor o surpriză, or s-o aibă, iar autorul surprizei sînt eu.

Muzica a început odată cu ivirea soarelui dintre baloturile de nori lînoși, grei, cenușii. Pelicula de apă care acoperă masivul zid și creasta lui cu țepi de fier s-a preschimbat într-un înveliș auriu, translucid. Sunetele acelea, pe care le-au ascultat de atîtea ori fără să știe din ce instrument sînt emise — flaut, clavecin, harpă sau toate la un loc? — răsună cu un fel de melancolie vioaie. Dar taina-tainelor a fost întotdeauna *cine* cîntă, cine poate cînta atît de frumos în casa asta, unde nimeni nu pare să fie inimă de poet și suflet de muzician. Aici locuiește Magda Corduneanu, și nimeni nu se poate lăuda că ar fi putut sta vreodată de vorbă serios cu ea, e mai certăreață, mai agresivă și mai iute de mînă decît cei mai temuți băieți. Că învață cum învață n-ar fi nimic, alții învață și mai prost, dar e stînjenitoare: îți trîntește în față exact ce crede despre tine — că ești lăudăros, că degeaba ți-au cumpărat ai tăi «giacă» de piele, tot urît rămîi, că întîi să-ți sufli nasul și pe urmă să vorbești — chestia asta i-a strigat-o lui Gonța în public, tocmai cînd luase și el cuvîntul să spună că în clasa noastră ar fi cazul să facem așa și pe dincolo ca să nu mai avem colegi care să ne facă de rușine. Nu te poți pune cu Magda, seamănă cu familia ei, cu părinții și unchii și cumnații și verii, care locuiesc în clădirea asta veche, cu nenumărate camere, magazii, încăperi adăugate, toți — inși posomorîți, îi auzi mereu pe după zid cum se sfădesc, ce-or fi avînd de împărțit nu se știe, dar e bine să nu deschizi poarta. Sigur, mai există și alte case unde robinetul gălăgiei e mereu deschis, dar muzica asta nu există nicăieri și mai ales nu există explicația, nu există sau mai bine-zis n-a existat pînă în clipa asta nimeni care să poată spune care din scandalagii e în stare să producă minunea asta de muzică! Pe zid e imposibil să te cațări, în afară de asta mai există și cîinii, care sînt atît de ai naibii încît umblă ca pisicile pe creasta zidului. Cine va clarifica misterul muzicii de vis care nu se potrivește cu ce se știe despre cei din această casă are toate șansele să devină celebru, mai mult, să fie acceptat printre prietenii lui Bogdan.

— Ce e, ce se întîmplă, de ce m-ai chemat?

Gonța își simte gîtul uscat de emoție. N-a auzit pașii lui Bogdan. A, păi chiar eu i-am spus să vină pe furiș, ca să nu fim văzuți.

— Ai de gînd să vorbești? Sînt grăbit.

Bogdan e întotdeauna grăbit, foarte grăbit. Nu-l atrag pălăvrăgelile. Să-i vorbești clar și să faci ce e de făcut, asta așteaptă de la tine pentru că și el procedează la fel. Cam inflexibil, Bogdan, dar tocmai aici se află punctul lui forte.

Gonța se bîlbîie, emoționat. Degetele îi alunecă pe broasca valizei. O deschide. Începe să întindă tija telescopică, dînd explicații, unde a pus cutare lentilă, unde-i cealaltă, unde sînt oglinzile. — Simpatic, zice Bogdan! E un periscop reușit. Ce vrei să faci cu el? — Păi ce să fac, se miră Gonța, ne uităm peste zid! Bogdan întreabă confuz: — La ce să ne uităm?

Gonța începe să simtă că e ceva în neregulă, dar se străduie să fie vioi și întreprinzător: — Cum la ce? La cine cîntă! Eu încă nu m-am uitat, am vrut să fii tu primul! Aflăm cine cîntă așa de frumos în fiecare zi la ora asta, în casa asta unde muzica asta nu se... Bogdan strînge unul într-altul tuburile periscopului: — Folosești prea mult demonstrativul «asta», te repeți, semnul sărăciei de limbaj. Nu-mi place ideea ta. Dacă persoana care cîntă vrea să știm cine e, o să facă singură într-așa fel încît să aflăm. Gonța oftează: — Cînd? Bogdan ridică din umeri: — Atunci cînd o să vrea. Dacă te prind că te zgîiești peste gard cu minunea ta optică, ne supărăm rău. — Și ce-o să fac eu cu periscopul? se răstește Gonța, scos din sărite. — Treaba ta, ridică Bogdan din umeri. Poate-l luăm în excursie, prin păduri, să ne uităm la păsărele. Acolo, da, ar fi bun.

Gonța se îndreaptă furios, dezamăgit și năuc spre casă, tîrîind valiza pe pietrele drumului. Atîta muncă de pomană... Dar de ce sînt eu obligat să-l ascult? Dacă nu-l ascult? E! Ce-o să se întîmple? Ar vrea să se întoarcă, dar renunță. Nu de frica lui Bogdan. De altceva. Dacă Bogdan a considerat că nu trebuie să se uite pe furiș la cine cîntă și dacă Gonța vrea să semene cu Bogdan, atunci și el trebuie să respingă de bună voie gîndul de a trage cu coada ochiului. Poate că e mai bine așa, își spune el. Poate e mai interesant să treci în fiecare zi pe lîngă o ciudățenie și să faci presupuneri. Poate că e mai atrăgător să te tot gîndești: cine ar putea să cînte acolo?

La capătul zidului, o siluetă aterizează în fața lui Gonța. E jale; Magda! Cum să mă descurc? Fata mușcă dintr-un măr pe jumătate crud: — Ce faci, Gonța? Băiatul intră în panică. N-a auzit-o niciodată vorbind cuiva atît de blînd. — Ce să fac? Nimic, zice el prudent. Mă plimb. — Mereu te văd singur. De ce n-ai prieteni? — Ba am, răspunde neconvins Gonța. — Ai, dar numai în gînd. Nu vrei să intri puțin la noi? O să-ți găsesc un măr mai copt. — Nu întrebi ce am în valiză? zice Gonța, cu un aer vinovat. — E valiza ta. Dacă ai ceva care crezi că mă interesează, îmi spui. Dacă nu, nu-mi spui, surîde Magda (al treilea surîs de cînd o cunoaște!). Acum hai să culegem mere. — Da' mă lasă? — Cine? — Ai tăi. — Nici o grijă, ești cu mine. Totul o să fie, vorba ta, per-fect.

CLUBUL Logicienilor

Prezintă Edmond Nicolau

Soluția problemei din numărul trecut

Răspunsul este afirmativ. Să notăm pe fiecare dintre cei 16 elevi cu un grup format dintr-un număr și o literă. Numărul reprezintă vîrsta elevului, iar litera — școala de la care provine. Scriem, astfel, 11 A pentru un elev de 11 ani venit de la școala A.

Careul la care ne referim va avea 16 pătrățele, în fiecare pătrat putîndu-se înscrie un grup format dintr-un număr și o literă. Dar atît pe linii, cît și pe coloane, un număr, respectiv o literă apare o singură dată.

O soluție posibilă este următoarea:

13B	12C	11A	10D
12D	13A	10C	11B
11C	10B	13D	12A
10A	11D	12B	13C

Dar mai sînt și alte soluții. Căutați-le!

PRIMELE TIPOGRAFII DIN ȚARA NOASTRĂ

PRIMELE TIPOGRAFII DIN ȚARA NOASTRĂ AU APĂRUT ÎN SECOLUL AL XVI-LEA ÎN ORAȘELE: TÎRGOVIȘTE, LA 1507; SIBIU, LA 1529; BRAȘOV, LA 1539; CLUJ-NAPOCA, LA 1550; ORADEA, LA 1567; ALBA IULIA, LA 1567; ABRUD, LA 1569; BUCUREȘTI, LA 1573; SEBEȘ, LA 1580; ORĂȘTIE, LA 1582.

TEASCURILE TIPARNIȚEI ORAȘULUI BUCUREȘTI AU FUNCȚIONAT LA PLUMBUITA.

ÎN ANUL 1582 APARE LA ORĂȘTIE PRIMA TRADUCERE ROMÂNEASCĂ, TIPĂRITĂ DE ȘERBAN CORESI.

DESPRE PRIETENIE

Dacă e bine de știut unde-ți sînt prietenii, e și mai bine de știut unde-ți sînt dușmanii.

Alexandre Dumas

Prietenia e un stăpîn tot atît de poruncitor ca și dragostea.

Romain Rolland

Prietenia adevărată presupune un interes curat, obiectiv și dezinteresat pentru fericirea altuia.

Arthur Schopenhauer

Prieteniile condiționate de suferințe comune sînt cele mai gingașe și mai rezistente.

Tudor Arghezi

Culese de
***Claudia Gheorghe*,**
clasa a VIII-a. Liceul
filologie-istorie nr. 1,
București

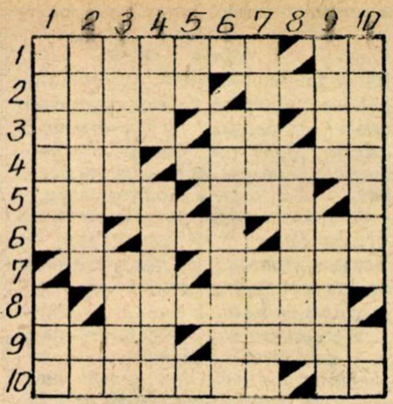

ÎNARIPATE

ORIZONTAL: 1) Specii de păsări acvatice asemănătoare cu rața, una cu pene albe, cărămizii și verzi, cealaltă cu pene ruginii (sing.). Vrabie Barbu. 2) Autorul povestirii științifico-fantastice «Moartea păsării-săgeată». Răpitoare din familia acvilelor, de culoare cenușie, cu pîntecele alb. 3) Eroul «fără frică» dintr-un poem de Nina Cassian. Cristea Sandu. Doru Frasin. 4) Mediu pentru unele păsări. Un fel de rîndunică. 5) «Bărcuță» cu pene pe baltă. Mulțime de albine. 6) La pitulice! Cața (fig.). Raționament (abr.). 7) Rumegător tibetan. Rudă a corbului, care poate imita sunetele scoase de diferite păsări. 8) Pasărea frigului. 9) Autorul poeziei «Ciocîrlia». Pasăre din America de Sud, numită și «mîncătorul de piper». 10) Pasăre mai mică decît vrabia, cu pene roșii pe cap și pe gît, albe pe aripi. Între cal și călăreț.

VERTICAL: 1) Cîntăreții aurii din colivii. O singură pasăre! 2) Înaripați. La cocostîrc! 3) Încuietoare. Creatorul picturii «Peisaj cu case la țară». 4) Mamă (arh.). Laț (pl.). 5) Cap de fazan. 6) Coțofană. 7) Scriitor român al generației de la 1848, autor al unor scrieri cu caracter memorialistic, romantice prin atmosferă, cum ar fi «Piatra corbului». Fondatorul Asiriei. 8) Cunoscut tenisman român. 9) Muzician român din a cărui creație cităm compoziția corală «Zborul». Prins în cursă. 10) Răpitoare de noapte cu ochi imobili. Cap de nagîț.

Dicționar: ASUR

Georgeta Dumitru

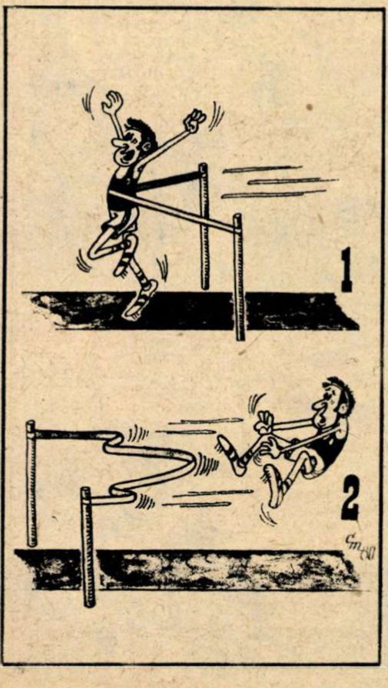

TEST CUTEZĂTORII

CUM SĂ FOLOSIM TIMPUL

Există colegi care «trag de timp» în rezolvarea treburilor, care amînă, și alții care le soluționează foarte repede. Care este poziția voastră pe această «scară a timpului»? Răspundeți prin DA sau NU la următoarele întrebări:

1. Constatînd că întîrziați (la școală, la un spectacol), nu vă neliniștiți?
2. Dacă nu aveți ceas, știți totuși care este ora cînd trebuie să vă sculați din somn sau să plecați la școală?
3. Alergați întotdeauna, chiar dacă nu sînteți grăbit?
4. Preferați, în locul «vitezei», liniștea și calmul?
5. Cînd aveți mai multe probleme de rezolvat, vă faceți un plan pentru folosirea timpului, repartizînd, de pildă, atîtea minute pentru cutare lucru, atîtea pentru altul?
6. Sînteți de acord că timpul este prețios și că trebuie să faceți maximum de treburi în cel mai scurt timp?
7. Sînteți întotdeauna primul care plecați de la școală?
8. Socotiți adesea că «n-au intrat zilele în sac», prin urmare nu este nevoie să vă grăbiți?
9. Părinții vă spun deseori «Nu te mai grăbi așa, să nu faci vreo prostie»?
10. Vă plac întrecerile sportive? Țineți să sosiți primul?
11. Cînd stați la masă cu toată familia, terminați ultimul?
12. Considerați că treburile se rezolvă mai bine fără grabă?

* * *

Marcați cu un punct fiecare răspuns DA la numerele: 1, 2, 4, 5, 8, 11, 12. De asemenea, tot cu cîte un punct, fiecare NU la numerele: 3, 6, 7, 9 10. Faceți totalul. Dacă aveți mai mult de 8 puncte, sînteți mai aproape de melc decît de iepure. Nu sînteți niciodată grăbit. Vă ia oricine înainte, în orice problemă.

Între 4 și 8 puncte, considerați că fiecare lucru trebuie făcut la timpul său, știți să vă orientați, adaptînd viteza la folosirea timpului, după cum este nevoie.

Dacă însumați mai puțin de 4 puncte, înseamnă că faceți totul foarte repede. Cu atît mai bine — cu condiția să faceți totul bine!

Ioana Vasiliu

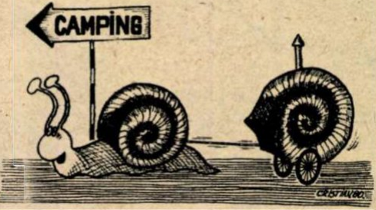

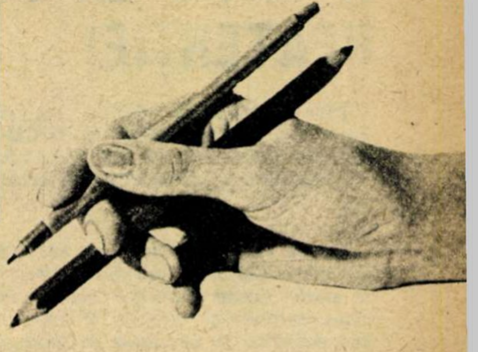

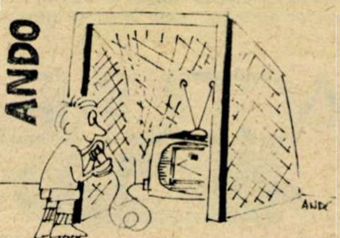

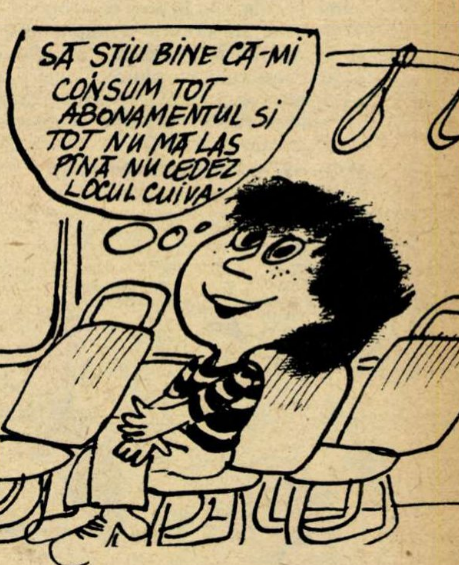
SĂ ȘTIU BINE CĂ-MI CONSUM TOT ABONAMENTUL ȘI TOT NU MĂ LAS PÎNĂ NU CEDEZ LOCUL CUIVA.

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentare artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentare tehnică:
ION MIHĂESCU

Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, București.

12 PAGINI, 1 LEU

index 41033

ATENȚIE LA... NEATENȚIE!

TRAVERSAREA PRIN FAȚA SAU PRIN SPATELE VEHICULELOR OPRITE, O GREȘEALĂ CU POSIBILE CONSECINȚE GRAVE.

A venit vara! Și, odată cu ea, vacanța cea mare. Cel de-al patrulea trimestru al anului școlar nu-l mai petreci în clase, la orele de curs, ci în excursii și-n expediții, pe terenurile de sport și la ștranduri, locuri spre care vă deplasați fie pe jos, ca pietoni, fie cu bicicleta sau cu mijloacele transportului în comun. În același timp, și traficul mijloacelor auto cunoaște în acest anotimp o creștere explozivă în comparație cu celelalte perioade ale anului. Tocmai de aceea, atenția voastră în timpul deplasării pe drumurile publice trebuie să fie mai mare decît oricînd, respectarea cu rigurozitate a tuturor regulilor de circulație impunîndu-se ca o necesitate de care trebuie să țineți seama în orice moment. Altfel...

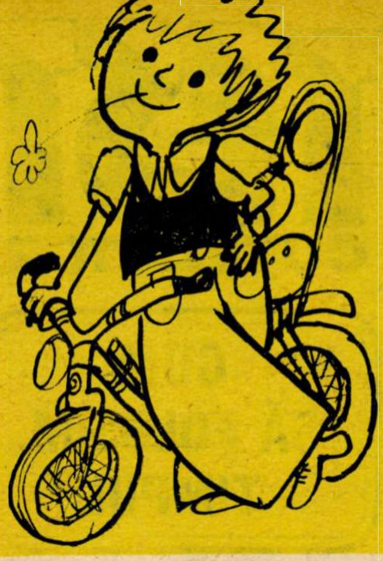

Vom reveni, pe parcursul vacanței, cu recomandări pe teme de circulație, de care vă sfătuim să țineți neapărat seama. De data aceasta, vrem să vă atragem atenția asupra unui singur aspect, a unei singure greșeli pe care mulți dintre voi o fac și care se soldează, adeseori, cu accidente dintre cele mai grave: **este vorba de traversarea străzii prin fața sau prin spatele unor vehicule oprite pe partea dreaptă a părții carosabile.** *Apariția bruscă, în plină stradă, de după un vehicul oprit, efectuată de-obicei fără asigurarea necesară, îi pune pe conducătorii autovehiculelor care circulă pe carosabilul liber în imposibilitatea de-a mai evita accidentul. Și, mai totdeauna, consecințele sînt dramatice. Iată doar trei exemple:*

București, Șoseaua Pantelimon. În stația «23 August», elevul Iordan Haidu s-a angajat în traversare prin fața unui autobuz oprit în acel loc. Apărînd brusc în fața unui autoturism, care tocmai depășea autobuzul respectiv, a fost accidentat grav...

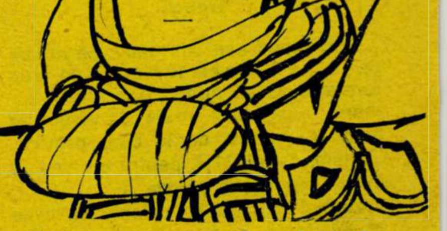

Bîrlad, strada Karl Marx. Fetița Felicia Buzamat, în vîrstă de 7 ani, intenționa să traverseze strada, dar... în fugă și fără să se asigure, trecînd prin spatele unei autodube oprită lîngă trotuar. S-a aflat, astfel, pe neașteptate, în fața unui autocamion care a accidentat-o grav...

Sighetul Marmației, strada Făget. Adriana Drimuș, deși mai mare decît Felicia (are 14 ani), a făcut aceeași greșeală: s-a angajat în traversarea străzii, tot prin spatele unui autobuz, în fugă și fără să se asigure. Rezultatul nu-i greu de ghicit: a fost grav accidentată de către un autoturism, care circula în sens invers. Trei întîmplări, care conduc la aceeași concluzie: **nu trebuie să traversați niciodată drumurile publice prin imediata apropiere a vehiculelor oprite pe dreapta, nici prin fața, nici prin spatele lor!** *Dacă în apropiere nu există trecere pentru pietoni, depărtați-vă la cel puțin 40–50 de metri de vehiculele staționate, în așa fel încît să aveți suficient cîmp vizual în dreapta și în stînga, de-a lungul respectivului drum public, și efectuați traversarea numai după ce v-ați convins că nu se apropie nici un autovehicul. Veți consuma astfel în plus cîteva secunde, dar nu veți pierde ceea ce e de nepreţuit: sănătatea și viața!*

Colonel Gheorghe Ene

ACȚIUNEA „D"

EPISODUL 8

Scenariu: CONSTANTIN DIACONU
Desene: SANDU FLOREA

Într-una din zile, în timp ce echipajul «Temerarii» filma cu ajutorul deltaplanului caprele negre din masivul Retezat, recepționează un S.O.S., transmis cu ajutorul unei oglinzi, de pe creasta unui munte învecinat. Comandantul «temerarilor» hotărăște întreruperea filmării și, împreună cu Dan, pornesc spre locul acela, să vadă despre ce-i vorba.

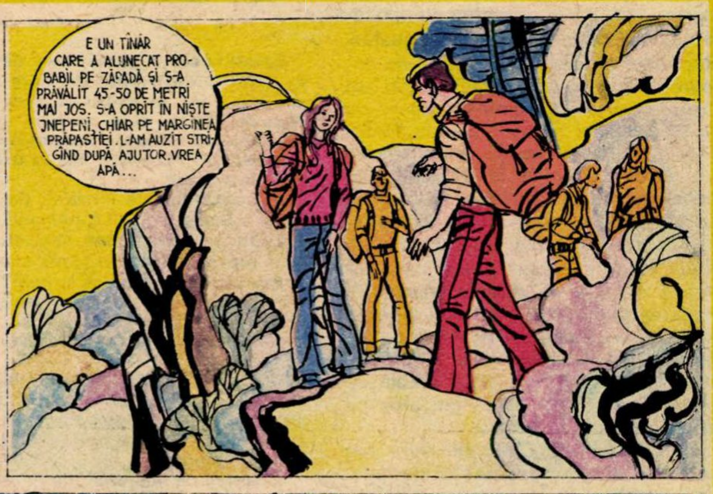
E UN TÎNĂR CARE A ALUNECAT PROBABIL PE ZĂPADĂ ȘI S-A PRĂVĂLIT 45-50 DE METRI MAI JOS. S-A OPRIT ÎN NIȘTE JNEPENI, CHIAR PE MARGINEA PRĂPASTIEI. L-AM AUZIT STRIGÎND DUPĂ AJUTOR. VREA APĂ...

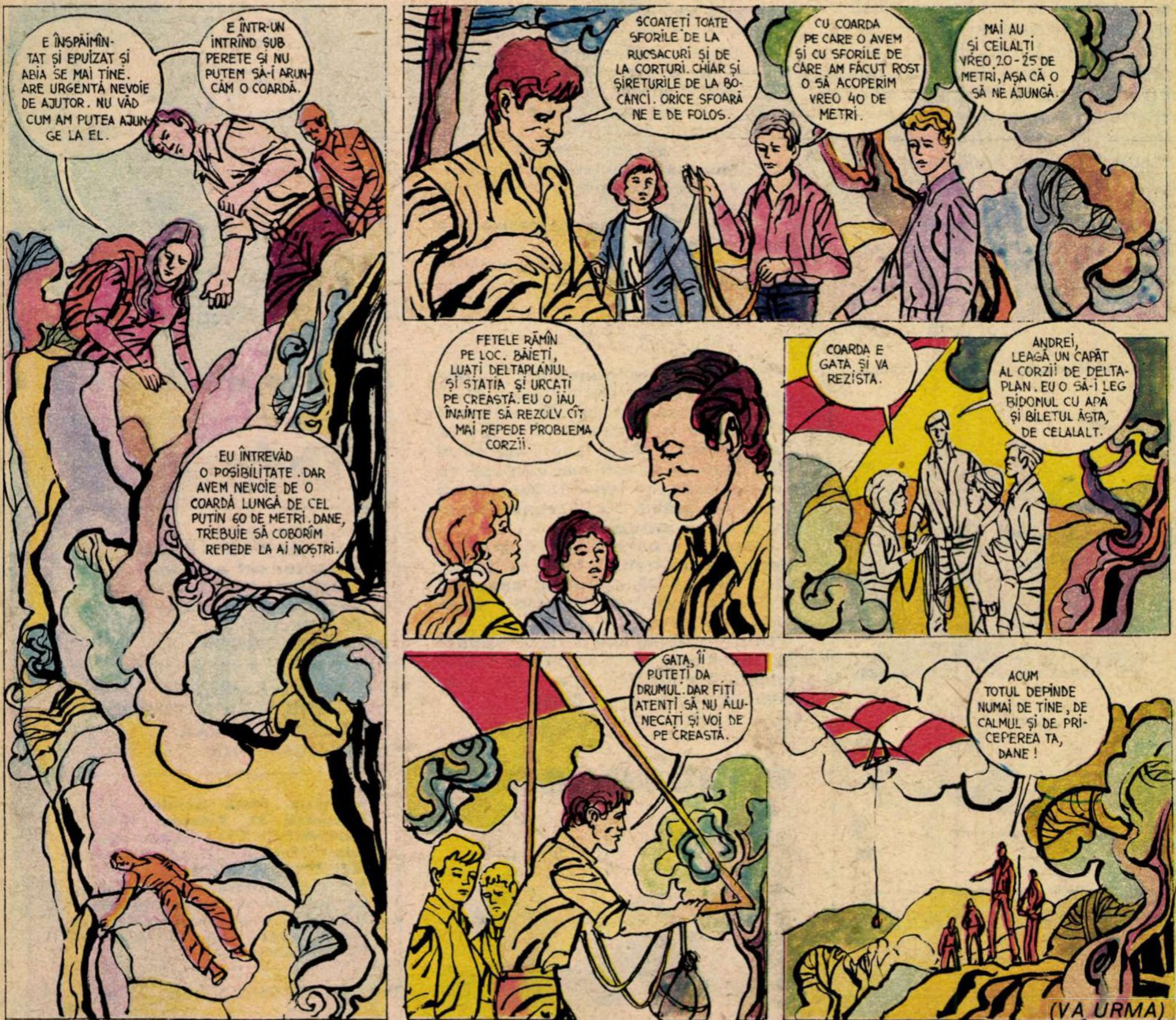
E ÎNSPĂIMÎNTAT ȘI EPUIZAT ȘI ABIA SE MAI ȚINE. ARE URGENTĂ NEVOIE DE AJUTOR. NU VĂD CUM AM PUTEA AJUNGE LA EL.
E ÎNTR-UN INTRÎND SUB PERETE ȘI NU PUTEM SĂ-I ARUNCĂM O COARDĂ.
EU ÎNTREVĂD O POSIBILITATE. DAR AVEM NEVOIE DE O COARDĂ LUNGĂ DE CEL PUȚIN 60 DE METRI. DANE, TREBUIE SĂ COBORÎM REPEDE LA AI NOȘTRI.
SCOATEȚI TOATE SFORILE DE LA RUCSACURI ȘI DE LA CORTURI. CHIAR ȘI ȘIRETURILE DE LA BOCANCI. ORICE SFOARĂ NE E DE FOLOS.
CU COARDA PE CARE O AVEM ȘI CU SFORILE DE CARE AM FĂCUT ROST O SĂ ACOPERIM VREO 40 DE METRI.
MAI AU ȘI CEILALȚI VREO 20-25 DE METRI, AȘA CĂ O SĂ NE AJUNGĂ.
FETELE RĂMÎN PE LOC. BĂIEȚI, LUAȚI DELTAPLANUL ȘI STAȚIA ȘI URCAȚI PE CREASTĂ. EU O IAU ÎNAINTE SĂ REZOLV CÎT MAI REPEDE PROBLEMA CORZII.
COARDA E GATA ȘI VA REZISTA.
ANDREI, LEAGĂ UN CAPĂT AL CORZII DE DELTAPLAN. EU O SĂ-I LEG BIDONUL CU APĂ ȘI BILETUL ĂSTA, DE CELĂLALT.
GATA, ÎI PUTEȚI DA DRUMUL. DAR FIȚI ATENȚI SĂ NU ALUNECAȚI ȘI VOI DE PE CREASTĂ.
ACUM TOTUL DEPINDE NUMAI DE TINE, DE CALMUL ȘI DE PRICEPEREA TA, DANE!

(VA URMA)

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
MUREȘ

JOI, 10 IULIE 1980,
ANUL XIV (NR. 667)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

28

BUCURIA DE A FI COPIL

Să asculți cîntecul ierbii crude
Și șoaptele codrilor verzi,
Să te iei la întrecere cu cerbii
Și cu izvoarele de argint,
Să înflorești tu însuți
cu cireșii și caișii,
Să întîmpini rîzînd curcubeul
Și zefirul de primăvară,
Să pictezi cu sufletul
Bucuria de a trăi
Într-o țară de vis
și lumină,
Să fii copil
Și să te pierzi
și să te regăsești
Într-un singur cuvînt: pace!

MIHAELA-CRISTINA HERCIU,
Cenaclul literar «Mugur de vers»
al Casei pionierilor
și șoimilor patriei,
Suceava

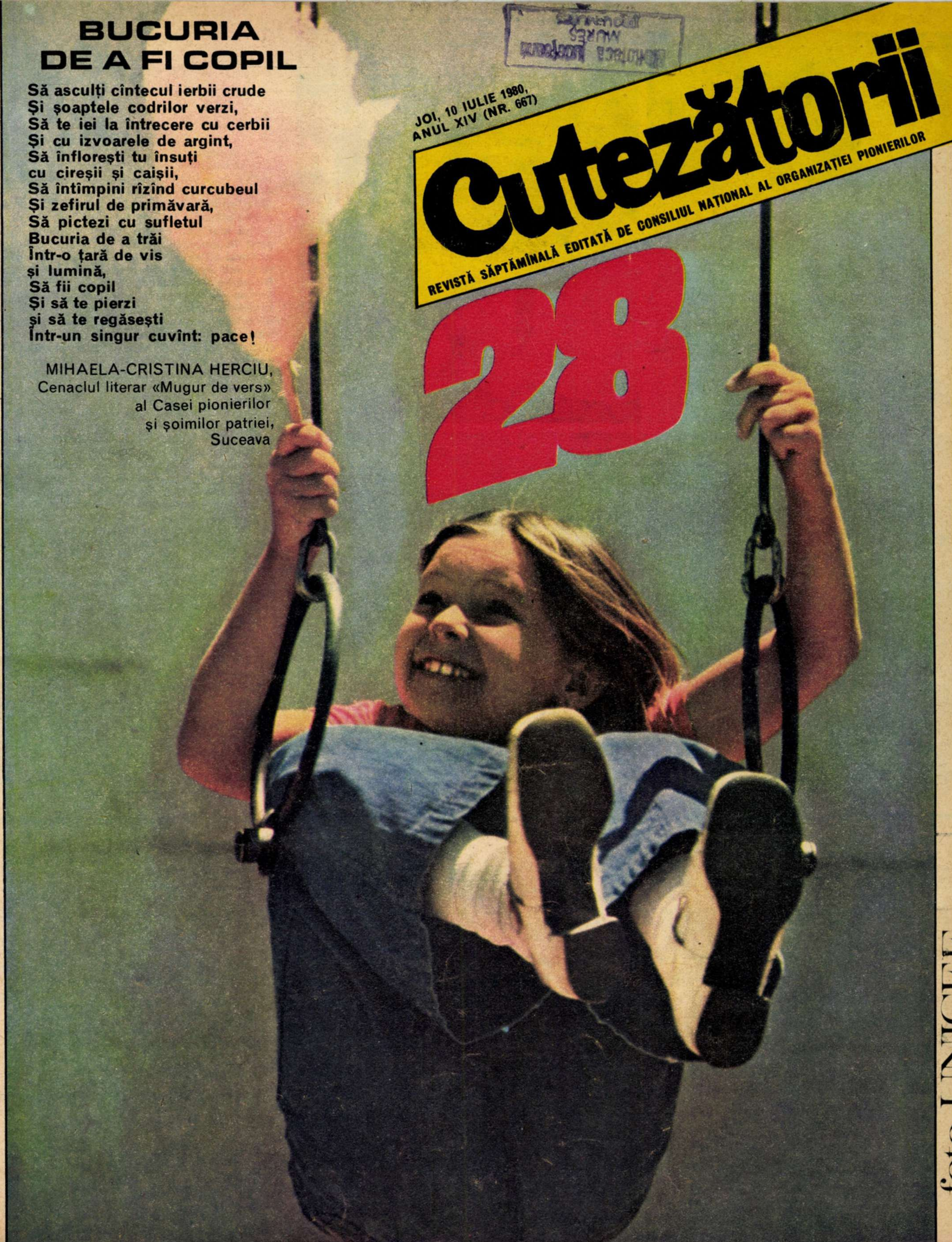

foto: UNICEF

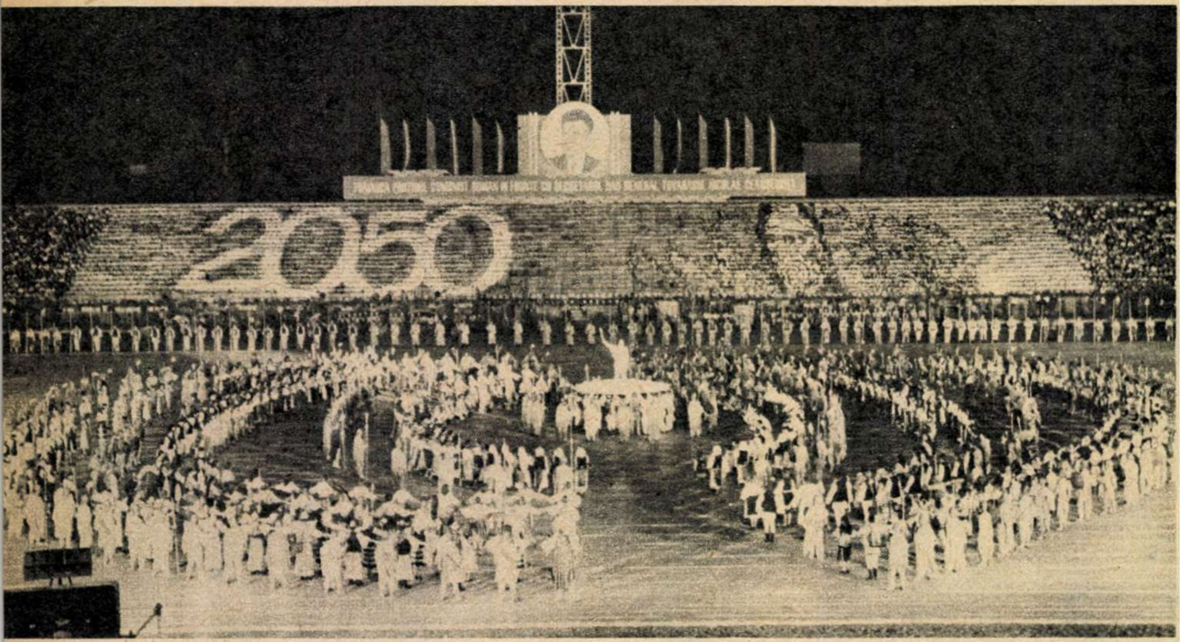

În prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu și a tovarășei Elena Ceaușescu, a celorlalți tovarăși din conducerea de partid și de stat, sîmbătă,5 iulie a avut loc, pe stadionul Republicii din Capitală, grandiosul spectacol festiv dedicat împlinirii a 2050 de ani de la întemeierea primului stat dac centralizat și independent. Înscris în ampla suită de manifestări politice și cultural-artistice organizate în toate colțurile țării, sub egida Festivalului național «Cîntarea României», spectacolul din Capitală a constituit un elogiu de înaltă prețuire și fierbinte patriotism manifestate cu prilejul aniversării creării primei formațiuni statale centralizate prin unirea de către Burebista în aceeași vatră a tuturor dacilor din spațiul carpato-dunăreanpontic. Prin amploarea lui, prin mesajul său politic și cultural, acest spectacol a constituit un feeric poem cu înalte virtuți patriotice și artistice, evocare pornită de la izvoarele istoriei naționale, constituind o adevărată frescă a întregii evoluții a poporului nostru. A fost puternic subliniat rolul determinant al Partidului Comunist Român, exponentul celor mai nobile aspirații și tradiții ale maselor muncitoare, conducătorul ferm și clarvăzător al luptei noastre victorioase pentru înfăptuirea deplinei libertăți sociale și naționale, pentru înălțarea României pe cele mai înalte culmi de progres și civilizație socialistă, pentru instituirea unui climat de pace, înțelegere și colaborare între toate națiunile lumii.

Pionierii, șoimii patriei, toți tinerii participanți la acest spectacol cu talentul și sensibilitatea lor, l-au înconjurat pe secretarul general al partidului, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu toată căldura și dragostea lor, întreaga manifestare strălucind ca o primăvară înflorită, închinată istoriei neamului, patriei și partidului, președintelui țării, viitorului României socialiste.

Prezența celui mai iubit fiu al poporului nostru, a celui mai iubit părinte al tuturor copiilor României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu, a celorlalți tovarăși din conducerea partidului și statului la acest mare spectacol festiv a pus în lumină încă o dată atenția acordată de partidul nostru, de secretarul său general cinstirii memoriei figurilor luminoase ale istoriei patriei.

Bokor Katalin

CINCISPREZECE ANI

Cincisprezece ani în cartea țării,
Nepieritori ca necuprinsul mării,
Copilul de atunci nu-i încă-adult,
Dar planurile-n noi crescură mult
Se-ntruchipară-nalt precum Carpații
Cu vîrstele acestor generații
Ce construiesc, clădesc țară-ncetare
Istoria de azi, nemuritoare.

Sînt cincisprezece ani — un falnic zbor
Și-o temelie pentru viitor,
Sînt faruri ce luminile-și deschid
Pe drumuri arătate de partid.
Noi nu uităm trecutul nici o clipă
Prezent și viitor cînd se-nfiripă —
Țară a păcii, patrie străbună
Cu cincisprezece flori curate-n mînă.

In românește de Dim Rachici

GRÎUL

Aseară luna a răsărit din pădurea care se ridică dinspre Flăminzi și Hîrlău și a trecut peste Mileten, apoi pe lîngă cetatea lui Petru Rareș pînă cînd a ajuns în lanul de grîu.

Frumos și puternic e grîul; se aude sub lună plesnind; e roșu și copt. Dinspre Oneaga și Cristești au și intrat combinele în el. Spre răsărit codrul de pe vremea lui Ștefan cel Mare tace toată noaptea, doar izvoarele se aud susurînd, iar greierii spun poezii. În lanuri, cîtu-i ziua de lungă și cîtu-i noaptea de repede se aud combinele. Camioanele cară sacii cît stîncile și gem înfundat de greutate. Dacă întorci privirea, dinspre Botoșani se vede constelația luminilor de la uzinele textile și din marile cartiere. Parcă-i o apă înflorită lumina care urcă dinspre Botoșani. Fabricile se aud muncind fără oboseală. Dacă ești mai atent, din toate părțile se aude munca; e un fel de fior larg, parcă respiră căldura verii.

La noi, în sat, aproape toată suflarea se află în cîmpuri. Flăcăi și mașini, și părinți, și unelte, copii și oameni mai în vîrstă, toată lumea din Coșula se află în lanuri, la porumb și floarea-soarelui, în terasele de vie și la grijile turmelor de oi, la cirezile de vite. Dinspre școală vine Margareta Chirilă, comandanta unității; pare grăbită și preocupată.

— Unde fugi așa? o întreb.

— Avem o adunare operativă chiar la sediul ceapeului; vrem să arătăm că dintre pionierii școlii noastre, cel puțin 300 vor fi prezenți în această vară printre snopii de grîu, printre oi și vite, în livezi și pe fînețe.

— Chiar așa, crezi că toți se pricep la astfel de treburi?

— Ce întrebare?! Păi nu sîntem fii de mecanici agricoli, fii de tractoriști și crescători de animale? Nu vedeți curțile noastre, nu veniți de pe drumurile din Coșula? Toate-s pline cu lumina și lucrurile muncii. În cîteva clipe Margaretei i se alătură pionierii Cornel Gorbănescu, Maria Burlacu, Elena Cornaci, Florica Săvucă, Mihaela Mătrescu, Mircea Holoșpin. Toți sînt îmbrăcați în hainele treburilor de vară, dar cam fiecare are cîte o altă direcție. Unii merg la treieriș sau la cules de spice, alții la prășitul porumbului, unii merg în codru la îngrijit pepinierele de stejari, alții la cireada de tăurași. E treabă multă, iar cele 300 inimi își accelerează ritmurile hărniciei. Vreo 40 dintre ei au în vedere supravegherea apelor curgătoare și a celor 179 de fîntîni din care sorb gurile însetate ale oamenilor. Și încă ceva: tot acești harnici pionieri au hotărît să înfrumusețeze parcul morii de măcinat, iar în fața oficiului poștal și a dispensarului să mai ridice cîte 15—20 de tineri plopi; dar asta mai pe toamnă. Însă florile de pe marginea drumurilor și a șoselelor se pot îngriji și acum. Așa se și întîmplă: 4 386 de trandafiri au ieșit cu făcliile înflorite spre părinții copiilor — harnicii comuniști, făuritorii pîinii de la Coșula. Astfel, școala a devenit în ultimii ani o adevărată cetate a muncii și frumuseții.

Ion Crînguleanu

Anca era așteptată de viitorii ei tovarăși uteciști în adunarea generală a clasei a X-a D. Intraseră, înaintea ei, alți colegi, Bițică și Silvestru. A apăsat pe clanță și mîna îi zvîcnea ca aripile păsărilor gata de zbor. Obrajii ei erau învăpăiați și, după ce a intrat, a rămas lîngă ușă. A văzut-o pe secretara biroului organizației U.T.C., Grațiana Raicu, cu părul ei lung, împletit în cozi și zîmbetul ei prietenos fluturîndu-i pe buze. O cunoștea foarte bine, făcea parte dintre elevele cele mai bune și mai muncitoare din școală. Chipul Grațianei, familiar pionierilor, a făcut-o să fie mai liniștită, să-și stăpînească emoția. Secretara U.T.C. a chemat-o, cu glasul ei cald, să vină mai aproape.

ÎNAINTE
UNITATE FRUNTAȘĂ

ÎNAINTE!
SÎNTEȚI FIII UNUI POPOR HARNIC
PRIVINDU-
PRIETENI

Fotografii: Grigore Prepeliță

IERI PIONIERI, ASTĂZI UTECIȘTI

Atunci i-a zărit în primele rînduri pe Bițică și pe Silvestru. Aveau fețele liniștite. Anca a tras aerul în piept, simțea din plin ceea ce poți să simți în aceste momente: nerăbdare, bucurie, mîndrie și dorința arzătoare de a inspira încredere și respect uteciștilor. Se pregătea foarte mult pentru acest examen în viața ei și trebuia să facă un efort de concentrare.

Rostirea și semnarea Angajamentului solemn a fost cel mai emoționant moment.

Reporter: — Anca, ce gîndești din acest moment,cînd ai devenit utecistă?

Anca: Răspunderea pe care o împărtășesc este mult mai mare. Cînd am devenit pionieră, mă gîndeam că peste un număr de ani voi deveni utecistă — deci că trebuie să învăț și să mă comport astfel încît să corespund noilor exigențe. De fapt, activitatea desfășurată în anii pionieriei este o continuă pregătire și pentru a deveni utecist. Acum, fiind utecistă, sînt, de fapt, o tînără comunistă!

Rep.: — Ce gînduri, planuri de viitor ai pentru activitatea de utecistă?

Anca: — Mai întîi de toate, să învăț mereu *foarte* bine. Îmi doresc mult să iau parte la acțiuni comune ale uteciștilor cu pionierii. Aș dori să existe o legătură și o colaborare și mai apropiată între pionieri și uteciști. Desigur, la noi, în liceu, există acțiuni de acest fel, comune, putem spune, tradiționale. Eu mă gîndesc însă la o colaborare și mai sensibilă, mai caldă, la ridicarea — cum gîndim cu toții — și în acest fel a calității activității de organizație.

PIONIERI LA ORICE VÎRSTĂ!

Despărțirea de pionierie este, de fapt, continuarea pionieratului pe o nouă treaptă a maturității. Carnetul roșu de utecist pe care l-au primit i-a făcut să se simtă mai mari, deoarece sarcinile ce li se încredințează cer mai multă răspundere. La detașamentul clasei a VIII-a D, festivitatea ieșirii din pionierat a făcut să se deruleze, în cuvîntul vorbitorilor, un film al acțiunilor plin de romantism. Rostirea Angajamentului pionierului, rostirea și semnarea Legămîntului pionierului, vizitele la întreprinderi industriale din municipiu, adunările la plăcile comemorative din «Piața 16 Februarie» și de pe strada Teatrului au fost doar cîteva dintre acestea. Apoi pionierii au prezentat un montaj de versuri — cum au caracterizat ei acest moment recitativ — celor care vor participa în această vară la Festivalul internațional «Copiii lumii iubesc pacea» de la Năvodari.

La fel de emoționantă, dar stîrnind și explozii de rîsete optimiste și radieri de zîmbete visătoare, a fost adunarea de ieșire din pionierat la detașamentul clasei a VIII-a C. Aici, un montaj literar-muzical realizat special pentru această adunare, de talentata lor colegă Crina Bădulescu, a avut un succes, după părerea participanților, memorabil.

DOI CAMPIONI ÎN LUPTA PENTRU CALITATE

Cum poate să fie un tînăr campion al calității? Desigur, impecabil. Proaspătul utecist, pînă în zilele trecute încă pionier, Aurelian Pîrlogea a terminat, începînd din clasa a III-a, fiecare an de studiu numai cu media 10. Pentru el, cataloagele au avut mereu un surîs luminos, constant și Aurelian, de fapt, a devenit cunoscut cutezătorilor noștri, cititori, mai de mult.

Mihaela este o pasionată voleibalistă. Face parte din echipa a doua de junioare și aflăm din biografia ei un fapt deosebit, particular: are o soră geamănă, Gabriela. Au învățat mereu în aceeași clasă, în aceeași bancă, a fost mereu o întrecere între cele două surori, pentru calitate într-un detașament care s-a dovedit *foarte* unit și *foarte* bun, obținînd o promovabilitate de sută la sută.

Cele două surori gemene au trăit emoția primirii în Organizația U.T.C., tot împreună: în aceeași zi, în aceeași adunare generală a uteciștilor de la clasa a X-a F.

*

Acești noi prieteni ai noștri ne-au spus că pentru ei, atunci cînd erau pionieri, modelele ce le aveau în față nu puteau fi decît cele ale uteciștilor din școala lor.

Pînă mai ieri au fost pionieri fruntași. Astăzi cu toții sînt uteciști.

Îi felicităm, pe ei, și pe toți cei ce în aceste zile au mai urcat o importantă treaptă în devenirea lor, și le dorim succes.

Marga Micu

Concursul nostru „Arhitect'80":
„Ciucul de miine" de Szopos Gyopar, clasa a II-a, Miercurea-Ciuc

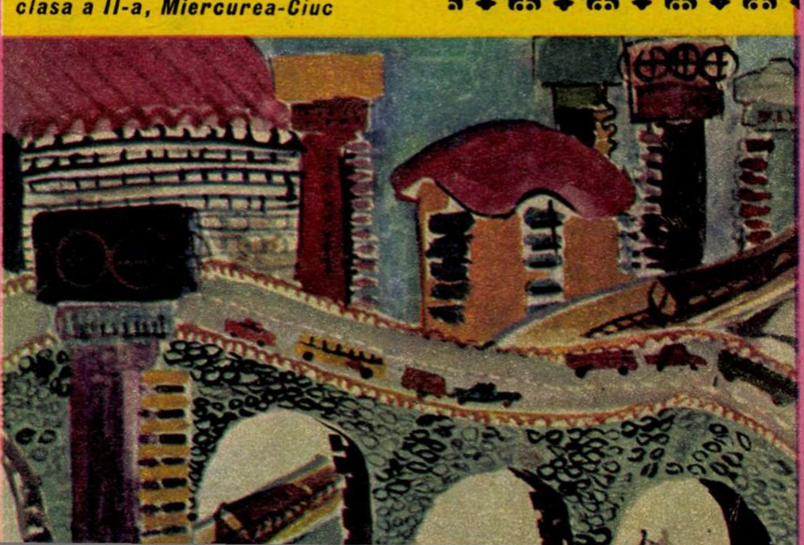

15 ANI DE MĂREȚE ÎNFĂPTUIRI

La împlinirea a 15 ani de la Congresul al IX-lea al partidului care l-a ales pe tovarășul Nicolae Ceaușescu în cea mai înaltă funcție din partid, deschizînd o nouă eră în istoria României, chipul de azi al patriei, izbînzile construcției socialiste exprimă forța adîncă a principiilor revoluționare, consecvența spiritului științific, altitudinea sentimentului patriotic, respectul pentru om care caracterizează politica partidului, gîndirea și acțiunea secretarului său general.

Începînd din acest număr, inaugurăm publicarea unui ciclu de materiale menite să vă ajute în desfășurarea activităților politico-educative din perioada vacanței.

Victoria insurecției de la 23 August 1944 a marcat intrarea României într-o epocă istorică fundamental nouă. A început un proces amplu de prefaceri revoluționare, inițiat și condus de către Partidul Comunist Român, care au dus, în cele din urmă, la făurirea României socialiste de astăzi. Este de subliniat faptul că Partidul Comunist Român și-a cîștigat rolul de unic conducător al maselor muncitoare în anii grei de luptă ilegală, cînd a fost singura forță politică ce a luptat cu consecvență pentru drepturile politice și economice ale clasei muncitoare, ale tuturor celor exploatați și a luat poziție hotărîtă în toate problemele care priveau ființa națională a patriei noastre. De aceea, oamenii muncii au recunoscut în mod firesc Partidul Comunist Român ca singura forță capabilă să-i conducă în opera de făurire a societății visate de secole de cei umiliți și obidiți: societatea socialistă și comunistă.

Sub conducerea P.C.R. s-a realizat, prin luptă cu forțele reacționare, cucerirea întregii puteri politice de către clasa muncitoare, a avut loc actul naționalizării principalelor mijloace de producție, s-a trecut la o economie planificată, la industrializarea socialistă a țării, la transformarea socialistă a agriculturii, la făurirea unei culturi noi, socialiste. Toate succesele înregistrate au dovedit că sîntem un popor harnic și talentat, capabil de mari realizări atunci cînd avem în frunte un conducător înțelept.

Cea mai rodnică perioadă din opera de construire a societății socialiste pe pămîntul României o reprezintă ultimii cincisprezece ani, adică perioada care s-a scurs de la Congresul al IX-lea al partidului (19—24 iulie 1965). În această perioadă am înaintat mai mult și mai rapid decît oricînd pe drumul dezvoltării economico-sociale, al progresului și civilizației socialiste, și aceasta pentru că atunci, la Congresul al IX-lea al P.C.R., s-a realizat o adevărată cotitură spre abordarea într-un spirit nou a problemelor dezvoltării economico-sociale a țării; un spirit profund realist, științific și dinamic, ce a însemnat o adevărată infuzie de aer proaspăt care a înviorat întreaga activitate de construcție socialistă. În spiritul afirmat de Congre-

• PENTRU ACTIVITATEA POLITICO-EDUCATIVĂ

LA CLUBUL DE VACANȚĂ HARNICIA SE ÎMPLETEȘTE CU CÎNTECUL ȘI JOCUL

În dimineața aceea Viorel Caloian și prietenul său, Iulian Ioniță, au fost primii care au sosit la clubul de vacanță organizat la școală. Noaptea au dormit... iepurește, de teamă să nu întîrzie de la ultimele «retușuri» ale programului «Expediției Cutezătorii», în care plecau chiar a doua zi. Pînă la sosirea celorlalți membri ai echipajului, cei doi prieteni au luat șahul și au început o partidă. Rucsacurile, cu toate cele trebuincioase, sacii de dormit, ca și cele două corturi «așteaptă» plecarea, așezate în ordine la cancelarie. Totul este pregătit gospodărește, numai că expediționarii noștri se află într-o mică dilemă. Ei nu au hotărît definitiv ce nume să dea echipajului lor: «Pui de lei», sau «Cireșarii», sau «Cutezătorii»? Părerea celor doi băieți este că pînă la urmă «tot căciula va hotărî». Adică, vor așeza frumușel într-o căciulă trei bilețele purtînd fiecare un nume de echipaj și-l vor extrage apoi pe cel norocos.

Astăzi, Mariana a venit la club cu chitara. La umbra copacilor, se învață un cîntec nou.

Abia apucăm să discutăm cîte ceva despre itinerarul expediției pe care inimoșii din Cernătești o vor face în Munții Bucegi, că glasurile altor copii au și umplut curtea. Marian Crăciun, Marcel Gherghei, Adrian Moașcă și Dumitru Ionel se află pe terenul de sport, bătînd mingea de oină. Fetele au chibzuit să culeagă, mai întîi, cîteva pungi de frunze de dud pentru a hrăni viermii de mătase ce vor mai «locui» în sălile de clasă încă vreo două-trei zile. Abia după aceea se vor juca și vor cînta la umbra răcoroasă a pomilor. Astăzi Mariana Vasile a venit cu chitara:

— Împreună cu celelalte colege din formația noastră de muzică folk, vrem să-i învățăm pe ceilalți copii de la clubul nostru cîteva cîntece de vacanță și un cîntec despre satul natal. Le vom prezenta la spectacolul pe care-l vom da în fața părinților, în cinstea zilei de 23 August. Cei din echipa de teatru pregătesc piesa «Privighetoarea de lut».

În timp ce în jurul Marianei s-au și adunat vreo douăzeci de copii, Valeria Leu, împreună cu verișoara ei Cornelia plivesc roșiile din grădina școlii.

Aici, la Clubul de vacanță din comuna Cernătești, județul Buzău, programul de activități este astfel întocmit încît nici o zi nu se aseamănă cu cealaltă. Mîine de pildă (28 iunie, n.n.) copiii își vor petrece prima parte a zilei în livada de la I.A.S.-Aldeni, unde vor ajuta la culesul vișinelor. Apoi vor merge cu toții la scăldat, în pîrîul Slănic. Primele zile ale vacanței și le-au petrecut în țarina de la Vlădeni, în poienile de la Căldărușa și în pădurea Bălana. De acolo au

> **«Partidul se afirmă tot mai puternic ca centru vital al întregii națiuni de la care emană gîndirea cutezătoare menită să asigure transformarea revoluționară a societății, forța ce însuflețește toate energiile creatoare și pune în valoare geniul întregului popor român, deschizînd patriei minunate perspective de progres și civilizație».**
>
> **NICOLAE CEAUȘESCU**
>
> (Din Raportul la Congresul al XII-lea al P.C.R.)

sul al IX-lea al partidului s-au desfășurat lucrările congreselor următoare, al X-lea, al XI-lea și al XII-lea și ale conferințelor naționale ale partidului, care prin elaborarea științific fundamentată a Programului partidului au deschis perspective și orizonturi tot mai largi în opera de construire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaintare a României spre comunism. Privind cu mîndrie timpul, putem spune că tot ceea ce la marele forum al comuniștilor de acum 15 ani era doar proiect îndrăzneț a devenit astăzi realitate vie.

Poporul român asociază toate aceste mărețe realizări de numele tovarășului Nicolae Ceaușescu, de gîndirea clarvăzătoare, de acțiunea cutezătoare a celui pe care delegații la Congresul al IX-lea, reflectînd dorinta tuturor comuniștilor și a întregului popor, l-au ales în fruntea partidului. Tovarășul Nicolae Ceaușescu, prin fapta sa de zi cu zi, oferă țării și lumii întregi exemplul unui mare om politic, atașat cu toată ființa sa de pămîntul și neamul din rîndurile căruia s-a ridicat, necunoscînd țel mai nobil, cauză mai înaltă decît înălțarea poporului său. Sub conducerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, ultimii 15 ani au însemnat pentru România și poporul român afirmarea demnă în rîndul statelor lumii, dobîndirea unui uriaș prestigiu pe toate meridianele globului. Generația tînără este mîndră de faptul că a învățat să viseze și să înfăptuiască dintr-un astfel de exemplu strălucitor. Fiecărui tînăr îi sînt vii în inimă și-n gînd puterea de muncă a secretarului general al partidului, președintele țării, cutezanța sa revoluționară, spiritul său de sacrificiu, dăruirea de sine pentru fericirea noastră, a tuturor, pentru creșterea prestigiului României în lume. Însușindu-și permanent îndemnurile și sfaturile tovarășului Nicolae Ceaușescu, urmîndu-i neabătut exemplul, tinerii răspund cu înaltă conștiință revoluționară marilor sarcini ale epocii pe care o trăim.

În noile condiții istorice, de construire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaintare a României spre comunism, creșterea rolului conducător al partidului este principala condiție a progresului nostru neîntrerupt.

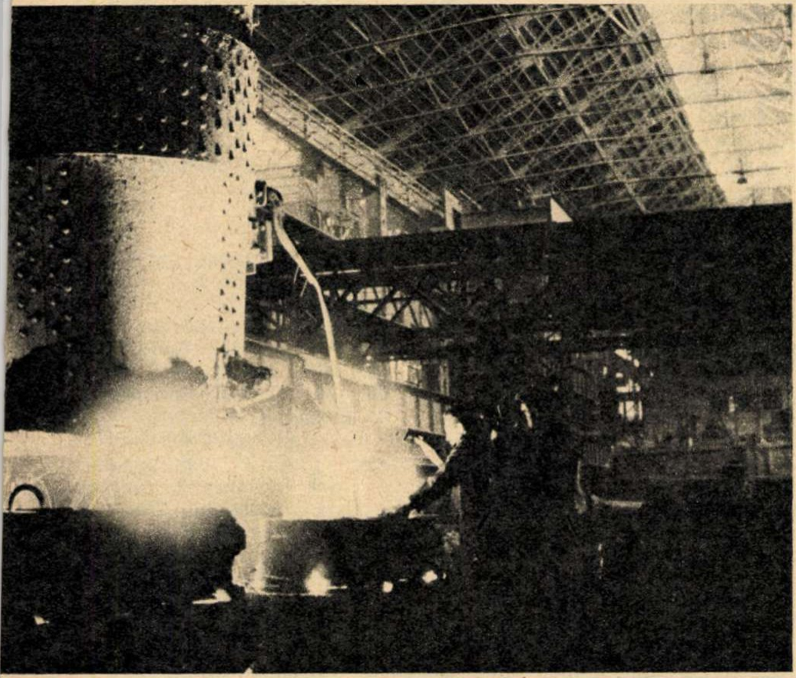

• PENTRU ACTIVITATEA POLITICO-EDUCATIVĂ •

Viorel Caloian s-a angajat într-o nouă rundă de șah. Cine va fi oare învingătorul?

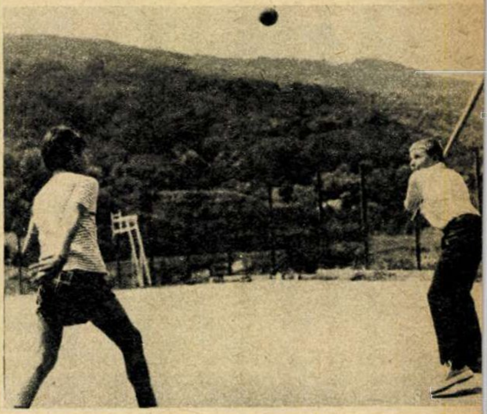

Cînd un meci de oină, cînd o «repriză» la strîns frunze de dud — și uite așa ziua trece cu joc, hărnicie și voioșie.

Foto: Grigore Prepeliță

A PIONIERILOR ȘI ȘCOLARILOR ÎN PERIOADA VACANȚEI DE VARĂ

Jocuri vesele, pentru pionieri, dar și pentru frații lor mai mici. Din repertoriu nu lipsește cunoscutul «Alunel». ▶

strîns, în total, 550 de kilograme de podbal, flori de soc și mușețel.

În fiecare zi pionierii pe care-i întîlnim la activitățile clubului dăruiesc o parte din timp și lecturii. La întrebarea noastră «Ce carte citești acum?» a răspuns, prompt, cea mai mare parte dintre copiii prezenți. Ne dăm seama că literatura științifico-fantastică are aici mulți prieteni.

Diversitatea activităților de la clubul de vacanță ca și rodnicia lor atestă că pionierii din Cernătești și-au chibzuit bine timpul fiecărei zile, împletind hărnicia cu cîntecul, cu jocul și veselia.

Ecaterina Roșca

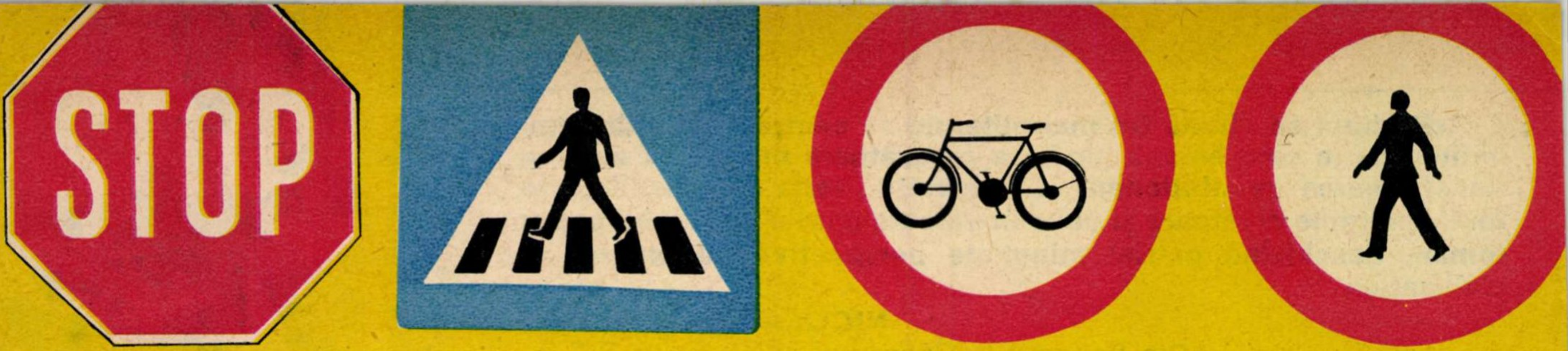

EXIGENȚELE CIVILIZAȚIEI RUTIERE

Vă aflați, dragi cititori, în plină vacanță de vară. Și, firesc, în această perioadă vă deplasați mai mult decît oricînd pe drumurile publice ale țării fie ca pietoni, fie ca bicicliști, fie ca pasageri cu mijloacele de transport în comun. De asemenea, vă jucați mai mult decît oricînd. Dar cum circulați și unde vă jucați? Cunoașteți și respectați, tot timpul și în orice împrejurare, exigențele civilizației rutiere, știți și vă străduiți să vă feriți de a fi implicați, ca victime, în accidentele de circulație? Iată întrebările la care încercăm, prin ceea ce vă prezentăm în aceste două pagini, să vă ajutăm să răspundeți la ele.

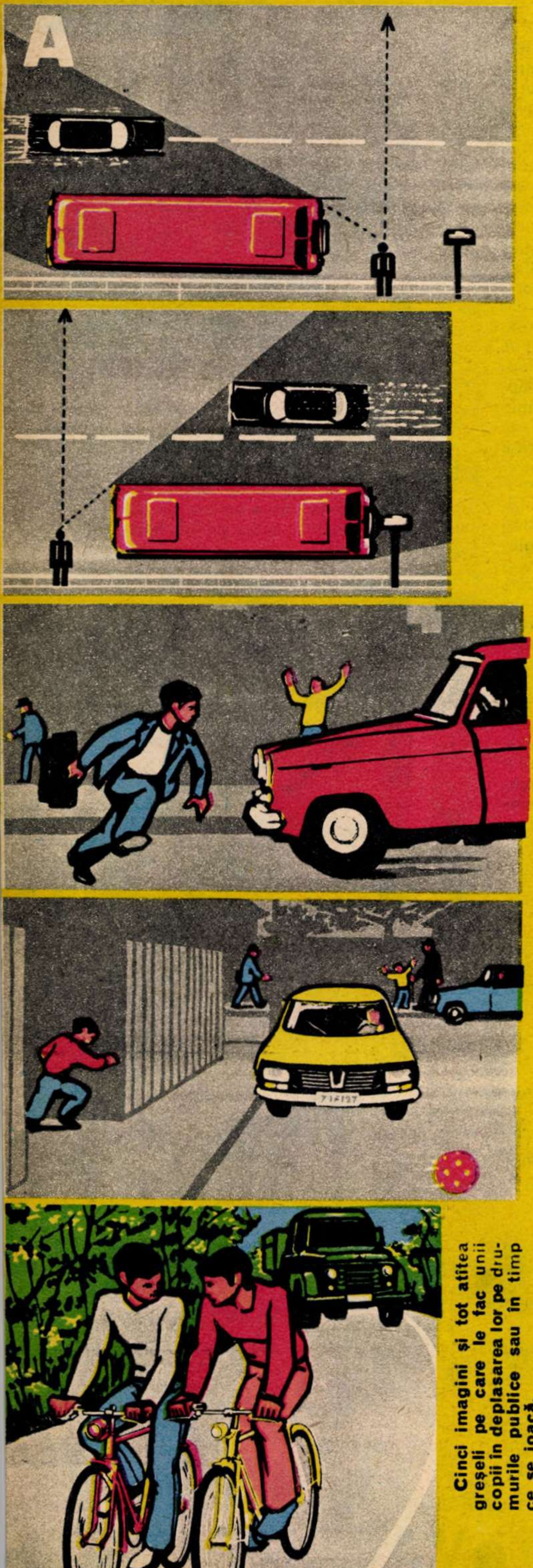

Cinci imagini și tot atîtea greșeli pe care le fac unii copii în deplasarea lor pe drumurile publice sau în timp ce se joacă.

EȘTI UN BUN PIETON?

VĂ PROPUNEM UN TEST

Vreți să aflați dacă sînteți sau nu un bun pieton? Dacă da, atunci, fără să vă uitați la textul din caseta specială, din pagina 9, însemnați cu roșu literele din dreptul răspunsurilor pe care le considerați exacte la următoarele întrebări:

1. Cum vă deplasați de-a lungul drumurilor publice?

a — numai pe trotuare;
b — în lipsa trotuarelor, pe cărările laterale;
c — în lipsa trotuarelor sau a cărărilor laterale, pe partea dreaptă a părții carosabile;
d — în lipsa trotuarelor sau a cărărilor laterale, pe partea stîngă a acostamentului părții carosabile, cît mai aproape de marginea acesteia.

2. Prin ce locuri și cum anume efectuați traversarea unei artere de circulație cînd vă aflați într-o localitate?

a — numai prin locurile special amenajate pentru trecerea pietonilor;
b — pe marcaje, pe culoarea verde a semaforului electric sau prin dreptul indicatoarelor «trecere pentru pietoni»;
c — în lipsa marcajelor, semafoarelor sau indicatoarelor, și pe la colțul străzilor;
d — și prin alte locuri;
e — și prin imediata apropiere a vehiculelor oprite pe partea dreaptă a drumului public, atît prin fața, cît și prin spatele acestora;
f — vă angajați în traversare numai după ce v-ați uitat de pe trotuar sau de pe acostament în dreapta și în stînga și v-ați convins că nu se apropie nici un autovehicul;
g — în pas vioi și perpendicular pe axul longitudinal al drumului;
h — în fugă și fără să vă uitați nici în dreapta, nici în stînga;
i — oblic pe axul longitudinal al drumului.

3. Cum procedați în situația în care aveți de traversat un drum public, cînd vă aflați în afara localităților, iar în apropiere nu există locuri special destinate trecerii pietonilor?

a — mergeți de-a lungul respectivului drum public, pe trotuar sau pe cărările laterale, pînă veți întîlni un loc special destinat trecerii pietonilor și acolo efectuați traversarea;
b — prin orice loc, în fugă și fără să vă uitați mai întîi dacă din dreapta sau din stînga se apropie vreun autovehicul;
c — prin orice loc, perpendicular pe axul longitudinal și numai după ce v-ați asigurat mai întîi că nici din stînga, nici din dreapta, nu se apropie nici un autovehicul.

Dacă, procedînd cu toată sinceritatea, veți constata că nu aveți nici un răspuns greșit, vă puteți considera un pieton desăvîrșit. Dacă veți avea un răspuns inexact, vă puteți considera un pieton bun. Dacă veți avea două răspunsuri inexacte, sînteți un pieton mediocru. Dacă veți avea trei sau mai multe răspunsuri inexacte, sînteți un pieton foarte slab, care nu cunoaște și nu respectă regulile de deplasare pe drumurile publice, punîndu-și astfel în pericol, în orice moment, sănătatea, integritatea fizică, viața chiar. În această situație, sînteți obligat să depuneți toate eforturile necesare pentru a învăța aceste reguli și pentru a vă obișnui să le respectați tot timpul și în toate împrejurările în timpul deplasării ca pieton pe drumurile publice. Răspunsurile corecte le găsiți în pag. 9.

REGULI ȘI SFATURI PE... DOUĂ ROȚI!

Cîți copii nu se cred «ași» într-ale bicicletei! Unii știu și sînt capabili să meargă chiar și pe muchia îngustă a bordurii, alții să sară, în plină viteză și fără să le atingă cu roțile, peste mici obstacole, ba sînt unii în stare să facă, fără să țină nici măcar un deget pe ghidon, un opt mai strîns și mai artistic chiar decît acela pe care-l «scriu» pe gheață maeștrii-patinatori. Și totuși mulți, îngrijorător de mulți dintre acești «ași», sînt implicați, din vina lor, în accidente de circulație, multe dintre acestea fiind deosebit de grave. De ce, cum anume poate fi explicat acest «fenomen»? Cît se poate de ușor: pentru că, la drept vorbind, «așii» aceștia **nu știu, de fapt, să meargă pe bicicletă.** Nimeni nu le-a spus — sau dacă le-a spus, atunci n-a reușit să-i convingă pe deplin — că un biciclist «ieșit» cu «Pegas»-ul lui pe drumurile publice trebuie, este absolut necesar, să cunoască și să respecte aproape la fel de multe reguli de circulație ca și un conducător auto. Dar cum ei nu cunosc și nu respectă aceste reguli, greșesc deseori și... plătesc, uneori chiar cu viața, această ignoranță.

Știm, dragi cititori, că mulți, foarte mulți dintre voi,

Pagini - afiș realizate în colaborare cu Inspectoratul General al Miliției, Direcția circulație.

sînteți pasionați de mersul pe bicicletă, pe care-l practicați — și bine faceți! — zilnic. Și tocmai de aceea, din dorința de-a vă convinge să vă feriți ca de foc de implicarea, din vina voastră, în accidente de circulație, vă vom prezenta regulile pe care trebuie, este absolut necesar, să le rețineți și să le respectați întocmai, și în orice împrejurare, cînd circulați cu bicicleta pe drumurile publice. Iată-le:

● Înainte de-a intra cu bicicleta pe drumul pe care intenționează să circule, biciclistul se asigură mai întîi că nu se apropie nici un autovehicul. În caz contrar, rămîne pe loc, pe trotuar sau pe acostament, pînă cînd drumul devine liber.

● Pe drum, biciclistul va circula pe partea dreaptă, cît mai aproape de marginea acesteia.

● Înainte de a vira la stînga sau la dreapta, biciclistul se va asigura mai întîi că din spate nu se apropie nici un autovehicul, va semnaliza corect manevra aceasta (înainte cu 50 metri în localități si cu 100 metri în afara acestora) prin ridicarea, la orizontală a brațului corespunzător direcției în care intenționează să vireze.

● La pătrunderea în intersecții, biciclistul va respecta întocmai semnificația indicatoarelor rutiere «Stop» și «Cedează trecerea», care reglementează prioritate.

● În locurile unde există marcaje pentru traversarea străzilor sau a drumurilor de către pietoni, biciclistul le va acorda acestora prioritate de trecere.

● Copiii pînă la vîrsta de 14 ani neîmpliniți nu vor merge pe bicicletă pe arterele intens circulate (bulevarde, intersecții aglomerate, drumuri naționale).

● Cînd vă deplasați împreună doi sau mai mulți bicicliști pe un drum, nu mergeți în grup compact, deoarece ocupați o mare parte din carosabil și stînjeniți traficul autovehiculelor, expunîndu-vă astfel riscului de a fi loviți sau acroșați de către acestea. În această situație adoptați formația «în șir indian» și circulați cît mai pe partea dreaptă, iar acolo unde acostamentul (marginea neasfaltată a șoselei) vă permite, mergeți pe el.

● Nu confundați partea carosabilă a drumurilor publice cu pistele de velodrom, organizînd pe ea adevărate întreceri. E ușor de înțeles cît de periculoasă este această practică a unora dintre voi.

● Nu încercați să arătați cît de maeștri sînteți în conducerea bicicletei, mergînd pe aceasta fără a ține mîinile pe ghidon, sau, cum mai procedează unii, cu picioarele pe ghidon ori chiar ridicați cu ele pe șa. E suficient un mic dezechilibru pentru ca această «cascadorie» să vă coste mult.

● Nu luați niciodată o a doua persoană pe cadru sau pe portbagaj. În această situație, conducerea bicicletei devine mai dificilă de cîteva ori și riscați accidentări grave.

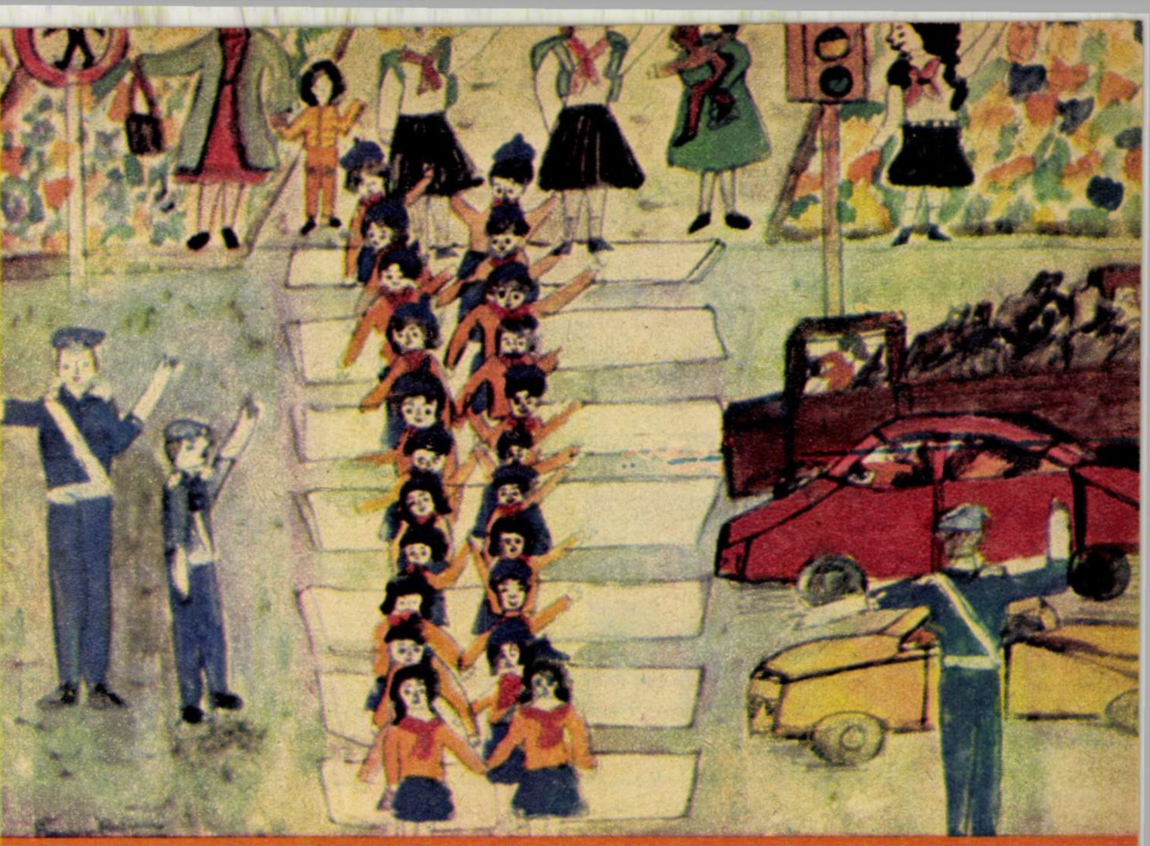
„Copiii și strada“, Raluca Popescu, cl. a VI-a C, Școala generală nr. 205, București

CUM FOLOSIȚI MIJLOACELE DE TRANSPORT ÎN COMUN?

Sînt mulți aceia care cred că deplasarea lor cu tramvaiul, cu troleibuzul sau cu autobuzul e ceva extrem de simplu, că în această situație nu au nevoie să cunoască și să respecte nici o regulă. Și totuși, nu-i deloc așa. Ne-o dovedesc destul de numeroasele accidente în care au fost implicați copii-pasageri în mijloacele de transport în comun. Iată doar cîteva:

Adriana Vasi, o fetiță în vîrstă de 12 ani din București, s-a urcat într-o zi într-un autobuz de pe linia 65 care circulă pe șoseaua Banatului, dinspre Chitila spre Bulevardul Laminorului, dar a rămas pe scara cu ușile deschise. La o curbă însă, forța centrifugă a fost atît de puternică încît a smuls-o pe Adriana și a aruncat-o la cîțiva metri distanță, pe trotuar. Accidentată grav, n-a mai ajuns unde plecase, ci la... spital.

Accidentul suferit în împrejurări asemănătoare de Daniel Dorobanțu din Constanța, în vîrstă de 14 ani, a fost și mai grav. Urcîndu-se pe platforma unui troleibuz care mergea spre Tomis-Nord și rămînînd în picioare, deoarece locurile erau ocupate, Daniel a făcut imprudența să nu se țină de un punct fix — de o bară sau chiar de spătarul unui scaun. Cînd troleibuzul a pornit din stație, din cauza șocului, Daniel s-a dezechilibrat. Și cum ușa din spatele lui era defectă și nu se închisese decît parțial, a căzut pe stradă și a fost călcat de roata din dreapta-spate.

Și aici, în timpul deplasării voastre cu mijloacele de transport în comun, dacă vreți să nu aveți surprize dintre cele mai neplăcute, trebuie să respectați cu strictețe aceste cîteva reguli simple:

● **Nu urcați și nu coborîți în timpul mersului!**

● **Nu călătoriți niciodată pe scară!** *Dacă respectivul mijloc de transport în comun e aglomerat, așteptați altul. Mai bine să întîrziați cîteva minute decît să fiți accidentați.*

● **Cînd nu sînt locuri libere și sînteți obligați să rămîneți în picioare pe platforma respectivului mijloc de transport, țineți-vă totdeauna cu o mînă de un punct fix.**

● **Nu scoateți niciodată mîna sau capul pe ferestrele deschise ale acestor mijloace de transport.**

C. Diaconu

Înainte de-a porni în cursă,
noi ne alegem cu grijă itinerarul.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	E	M	I	N	E	S	C	U	■	
2	M	U	T	■	S	T	E	J	A	R
3	A	R	■	C		R	I	■	N	I
4	N	E	R	U	N	A	■		I	
5	A	■	A	■		U			■	
6	T	J	■	I	A	S	A	R	I	■
7	■				■	S			R	I
8	A				I	■	A	R	I	N
9	P	O	I	G	N	E	■	A	S	E
10	A				S	T		■	I	L

LA PĂDURE

ORIZONTAL: 1) «De treci codrii de aramă, de departe vezi albind/, Ș-auzi mîndra glăsuire a pădurii de argint» — scria marele poet. 2) Fără glas. Falnicii copaci din zona forestieră de dealuri și cîmpii (sing.). 3) La arbori! Arbore mare, înrudit cu stejarul (pl.). În pepinieră. 4) «Pădurea...», roman de Zaharia Stancu. Se amestecă printre brazi și molizi (sing.). 5) Desișuri de lăstari înălțați din aceeași rădăcină (pl.). 6) Catete. Cîntărețele pădurii. 7) Ocupat de jumătate! Unitate de măsură pentru cubajul lemnelor așezate în stive (pl.). 8) Trecuți. Copaci ce umbresc malurile rîurilor (sing.). 9) Loc într-o pădure unde, lipsind copacii, cresc ierburi și flori (pl.). Academia de Științe Economice (abr.). 10) Copăcei. Inel pe margini.

VERTICAL: 1) Oxigenul eliberat în zonele de pădure. În apropierea ei cresc pădurile de sălcii, răchită, plopi și arini. 2) Fructe de pădure. Spaima pădurii. 3) Spetează. Nu. Reședință păsărească. 4) Împreună. Elan (fig.). 5) Varietate de arbori care alcătuiesc o pădure. Individ. 6) Compozitor austriac, autorul cunoscutului vals «Povestiri din pădurea vieneză». Pete! 7) Aceia. «Frumoasa din pădurea adormită». 8) Udrea Jean. Rodește mai mulți ani la rînd. 9) Sînt indicați de cercurile care se văd în secțiunea trunchiului copacilor. Stînjenei. 10) Pădurice de arbori tineri și de lăstari. Marchează vîrsta copacilor.

Georgeta Dumitru

PRIMA TURISTĂ DIN ROMÂNIA

La 9 martie 1913, Ecaterina Dumbravă, în vîrstă de numai 17 ani, a pornit pe jos într-un tur al Europei. Ea și-a propus să facă în șapte luni drumul pe jos de la București la Londra și retur, parcurgînd în total 8 000 km. Tînăra a pornit din București și a parcurs următorul itinerar: Berlin-Dover-Londra-Dover-Calais Bruxelles-Viena-Budapesta-Predeal-București.

CLUBUL Logicienilor

Prezintă Edmond Nicolau

În atelierul de producție, Ionel a avut de rezolvat o problemă mai puțin obișnuită. Anume, avea nevoie, pentru a pregăti o anumită soluție, necesară activității productive, de 6 litri de substanță. Substanța se afla într-un recipient de 12 litri. Dar în atelier, la îndemînă, nu se vedeau decît alte două recipiente, de 7 și de 5 litri. După puțină gîndire, Ionel a reușit ca, folosind numai aceste vase, să separe exact 6 litri. Cum a procedat?

Răspunsul în numărul viitor.

Străbătînd meleagurile țării, actorii Teatrului pentru copii și tineret «Ion Creangă», din București, se întîlnesc zilele acestea, în cadrul unor spectacole estivale, cu numeroși spectatori — printre ei, șoimi ai patriei și pionieri.

În fotografie, Florina Luican și Ion Arcudeanu, într-o scenă din spectacolul «Albă ca zăpada și cei șapte pitici».

Din revistele pentru copii

SĂ CONSTRUIM O BĂNCUȚĂ

Avem nevoie de: toporaș, rașpel, cuțit și cuie. Schița 1 ne arată cum tăiem, prelucrăm și aranjăm bucățile de lemn, care apoi le batem în cuie. Care tip din cele 3 îl veți alege depinde de voi. Nu uitați să strîngeți surcelele rămase.

UNDE ȘI CUM FACEM FOCUL

Pentru aprinderea focului sînt reguli precise de respectat. Dacă sîntem lîngă pădure, respectați distanța de cel puțin 50 m de la marginea ei. Dacă bate vîntul săpăm o groapă sau o protejăm cu pietre. Surcelele uscate și mici le punem la bază, apoi pe cele mari. Schița 2 vă arată diferite tipuri de a face focul. La părăsirea locului sînteți răspunzători de stingerea focului.

FOCUL DE TABĂRĂ

Pentru focul de tabără luați-vă precauții și mai mari decît pentru un foc obișnuit. După imaginile noastre din schița 3 puteți face un foc de tabără în formă de piramidă, pagodă sau con. În prealabil, cereți avizul și sprijinul formațiunii locale de pompieri!

P. KACERA *(revista Kamarat — R.S. Cehoslovacă)*

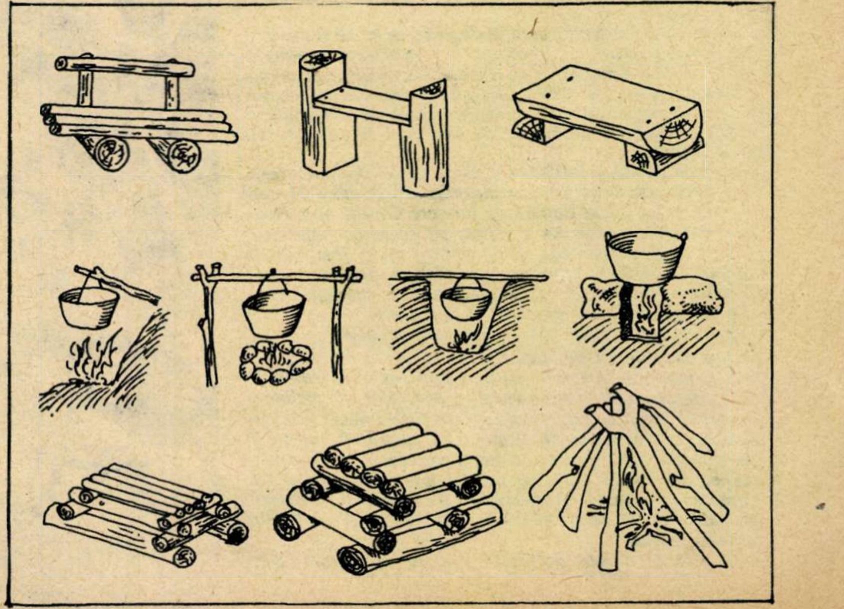

De la un colț la altul

Desfășurare. Pe sol se trasează un pătrat cu laturile de cel puțin 10 m. În fiecare colț al pătratului se plasează obiecte: a) o minge mică și o scîndurică; b) un băț de lemn lung de 0,5 m; un sac gol; d) un pahar plin cu apă.

Jucătorii vor porni, cîte unul, din primul colț ducînd în echilibru, într-o singură mînă, mingea pe scîndurică pînă ajung la al doilea colț. Aici vor lăsa cele două obiecte jos și își vor așeza vertical bățul în palmă, purtîndu-l, tot în echilibru, pînă la al treilea colț. Intrînd pînă la talie în sac și ținîndu-l strîns, vor străbate drumul săltînd pînă la ultimul colț. După dezbrăcarea sacului, jucătorii își vor potrivi pe creștet paharul cu apă și, susținîndu-l cu o mînă, se vor îndrepta spre punctul din care au pornit.

Reguli. Jucătorii trebuie să parcurgă, în ordinea menționată, într-un timp minim și cît mai corect, întregul traseu.

Mișcările trebuie să fie executate cu îndemînare și repeziciune.

Pe parcursul jocului pot apărea o serie de momente hazlii și de amuzament: rostogolirea mingii de pe scîndurică, dezechilibrarea, din poziția verticală, a bățului, împleticirea în sac, vărsarea apei din pahar.

Jucătorul care realizează corect toate mișcările în cel mai scurt timp cîștigă întrecerea.

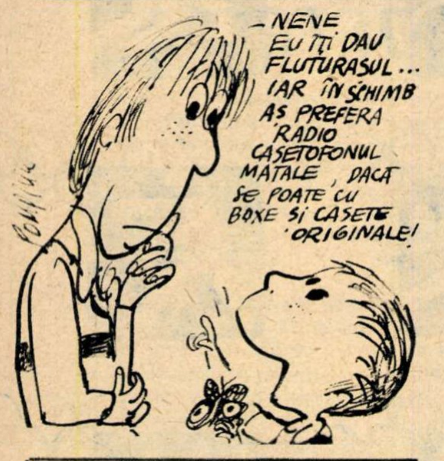

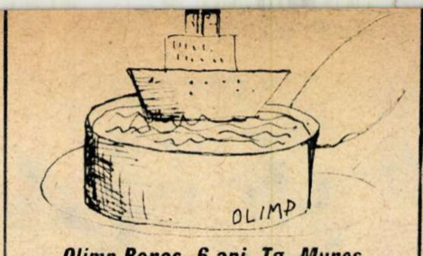

Olimp Boroș, 6 ani, Tg. Mureș

Pavel Constantin

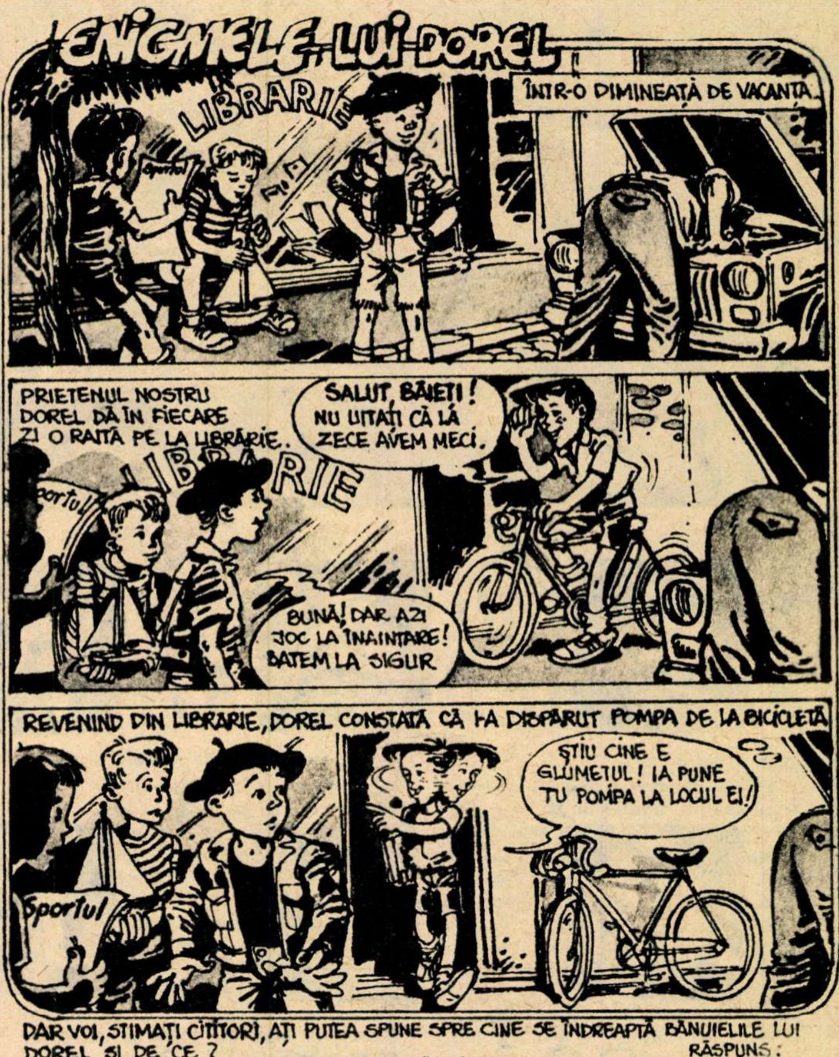
ENIGMELE LUI DOREL
LIBRARIE
ÎNTR-O DIMINEAȚĂ DE VACANȚĂ
Sportul
PRIETENUL NOSTRU DOREL DĂ ÎN FIECARE ZI O RAITĂ PE LA LIBRĂRIE.
SALUT, BĂIEȚI! NU UITAȚI CĂ LA ZECE AVEM MECI.
LIBRARIE
BUNĂ! DAR AZI JOC LA ÎNAINTARE! BATEM LA SIGUR
REVENIND DIN LIBRĂRIE, DOREL CONSTATĂ CĂ I-A DISPĂRUT POMPA DE LA BICICLETĂ
ȘTIU CINE E GLUMEȚUL! IA PUNE TU POMPA LA LOCUL EI!
Sportul

DAR VOI, STIMAȚI CITITORI, AȚI PUTEA SPUNE SPRE CINE SE ÎNDREAPTĂ BĂNUIELILE LUI DOREL ȘI DE CE?

RĂSPUNS:

POMPA SE AFLĂ ÎN MÎNECA BLUZEI BĂIATULUI CU BASCĂ.

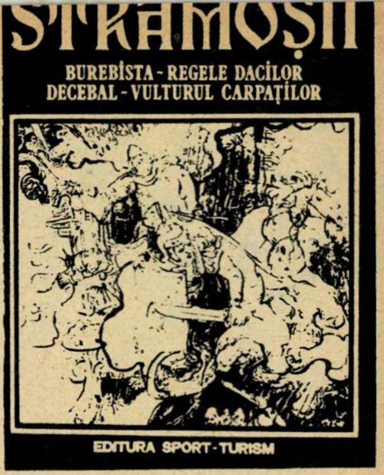

Vă recomandăm pentru vacanță cartea «Strămoșii» de Radu Theodoru, apărută decurînd la Editura «Sport-Turism», într-o prezentare grafică de excepție. Textul și imaginile evocă sugestiv momente din zbuciumata perioadă de formare și din istoria Daciei din vremea marilor regi, Burebista și Decebal. Grafica este realizată de Sandu Florea, colaboratorul revistei noastre, bine cunoscut vouă din serialele în imagini apărute în «Cutezătorii» care decurînd, a obținut la Stresa (Italia) premiul și placheta de onoare «Europa-1980», în cadrul Congresului european de literatură de anticipație, pentru benzi desenate.

Ion Donca

EȘTI UN BUN PIETON?

Răspunsurile corecte sînt următoarele: la întrebarea nr. 1 — a,b,d; la întrebarea nr. 2 — a,b,c,e,f; la întrebarea nr. 3 — c. Aceste răspunsuri constituie, de fapt, regulile pe care pietonul trebuie să le cunoască și să le respecte în deplasarea lui pe drumurile publice. Celelalte răspunsuri: c — de la întrebarea nr. 1; d,e,h și i — de la întrebarea nr. 3 – sînt principalele greșeli pe care le fac unii copii atunci cînd se află în postura de pietoni. Rețineți-le pe toate — pe primele pentru a le respecta, pe celelalte pentru a vă feri de ele!

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil
de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
LUCIA SICOMAȘ

Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia». TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, Bucuresti.

Index 41033

12 PAGINI, 1 LEU

UN MILION DE PRIETENI

Astăzi, fotbal! Cine este cel mai bun?

Facem un fotbal? Avem unde: ne primește în echipă corespondentul nostru **Gheorghiță Goșman**, din clasa a VII-a, Bozovici, județul Caraș-Severin. Vă rog! Printre noi se află jucători foarte talentați — colegii săi Paul, Doru și, desigur, Gheorghiță însuși. Pe deasupra, adversarii nu prea constituie o problemă — ei sînt elevi în clasa a V-a.

Mingea la centru. Lovitura de începere. Pornește țesătura paselor. Se înfiripă o acțiune. Palpitant. Vom avea o fază de poartă? Înscriem noi? Înscriu ei? Batem la sigur; cel mai talentat de pe teren e Doru. Cu el, mergi la sigur.

Paul se lansează, cum spun cronicarii sportivi, într-un slalom de tente. Extraordinar; driblează «tot ce are în față» și trage... Ura! Ba nu. Pe alături. Păcat.

Doru se repede la el:

— De ce n-ai pasat? Dacă pasai, dădeam gol. Ieși afară din echipă!

Alți trei colegi care nu joacă pe gustul lui Doru sînt scoși și ei. Cum să i se împotrivească? E cel mai bun fotbalist.

...Dar pierdem meciul cu 1—4. **«Cum să-l facem pe Doru să înțeleagă că Paul și ceilalți trei nu erau vinovați?»,** întreabă Gheorghiță în finalul scrisorii sale.

Noi înțelegem nemulțumirea fotbalistului talentat cînd vede că unii dintre coechipierii săi greșesc, dar de aici pînă la a-i jigni, gonindu-i de pe teren, e o cale lungă și nedemnă. Poți să-ți alegi tovarășii de echipă după cum crezi, dar odată echipa formată onoarea te obligă să mergi cu ea pînă-n pînzele albe, adică măcar pînă în minutul 90. Cu cît ești mai talentat, cu atît ai mai multe posibilități să dai coeziune echipei, să o faci mai bună și — lucru foarte important — să oferi fiecărui coleg o șansă, să-l încurajezi, să-l sprijini. Cel mai bun fotbalist al unei echipe — și în general orice membru al ei — are nu numai îndatoriri tehnice, ci multe și nobile obligații de ordin **moral.** Pe cînd Doru ce face? Strigă, muștruluiește, te dă afară din teren. Dacă Paul i-ar fi pasat și tocmai el, marele Doru, rata golul? Ar fi trebuit să-l poftim pe tușă? Această ipoteză nici nu-i trece prin cap, deoarece are convingerea că nimeni nu se poate atinge de el: nu-i oare cel mai bun?

Ei, uite că nu e cel mai bun. Dovadă: și-a descurajat colegii, a deteriorat jocul echipei, a făcut-o să piardă. Cînd va proceda invers, o să mai stăm de vorbă, atunci poate va merita calificativul de «cel mai bun».

Ovidiu Zotta

Ca de obicei, scrisorile adresate acestei rubrici vor purta mențiunea **«Un milion de prieteni».**

JOCURILE OLIMPICE

MOSCOVA–1980

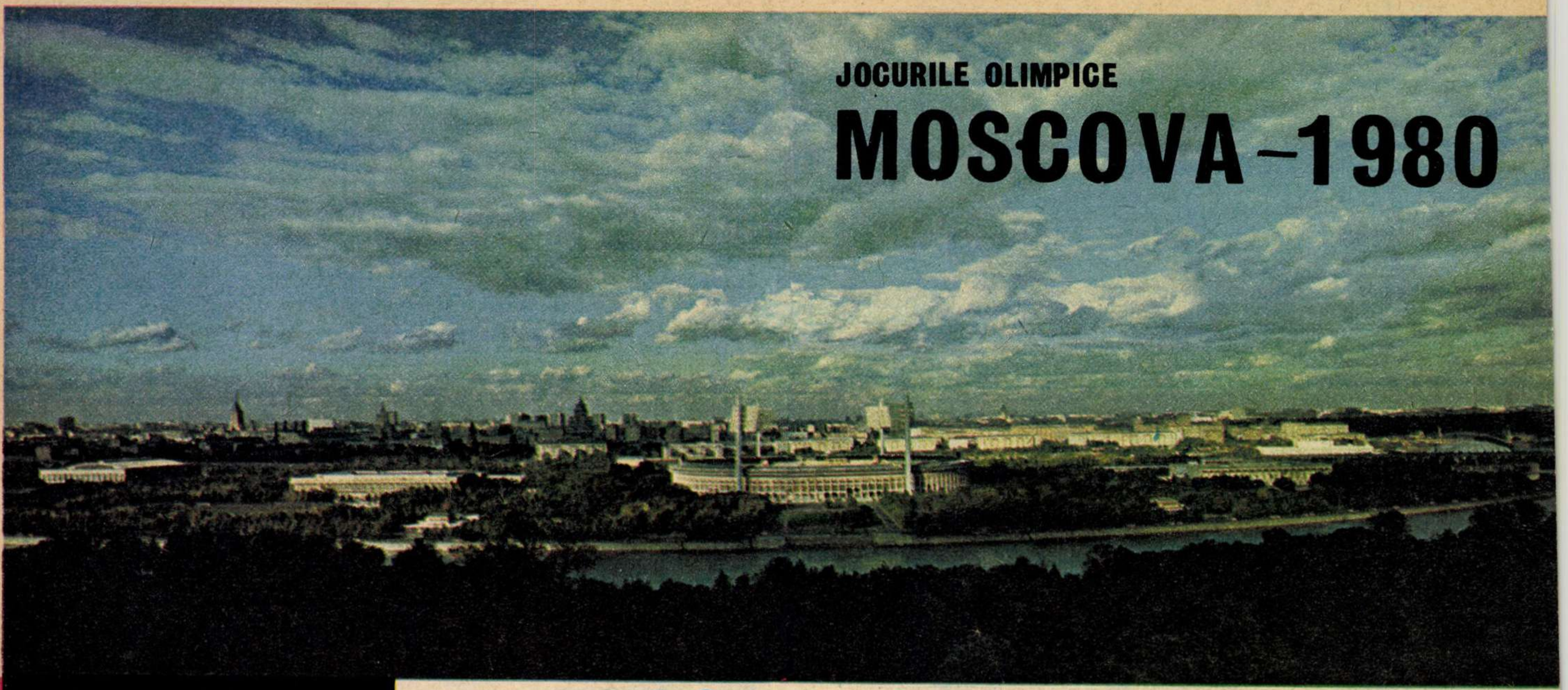

JO

CU GÎNDUL ȘI CU INIMA, ALĂTURI DE SPORTIVII NOȘTRI

Numărătoarea inversă, începută cu patru ani în urmă, în chiar clipa închiderii Jocurilor Olimpice din 1976 de la Montreal, se apropie de sfîrșit. Moscova, gazda celei de-a XXII-a ediții a acestor Jocuri celebre e gata pentru marea sărbătoare a sportului mondial. În curînd, pe data de 19 iulie, purtătorul ultimei torțe a flăcării olimpice — a cărei caravană, după cum știți, a străbătut și teritoriul țării noastre — va intra pe marele stadion din Lujniki, locul în care se va desfășura tradiționala festivitate de deschidere a Jocurilor Olimpice. Și, fix la ora 15, el va aprinde, cu focul sacru adus din vatra străvechii Olimpia, din Grecia, imensa cupă în care acesta va arde timp de două săptămîni, cît vor dura întrecerile sportive.

Două săptămîni, 14 zile de-a lungul cărora, deși ne vom afla la mii de kilometri de arenele olimpice, vom fi, totuși, și noi — prin intermediul micilor ecrane, al radioului și al presei —, spectatori la acest mare eveniment sportiv. Vom avea astfel prilejul să-i vedem și să-i admirăm, în plină desfășurare, pe cei mai mari sportivi ai lumii întrecîndu-se în cele 22 de discipline. Și, printre ei, și pe sportivii noștri. Timp de două săptămîni vom trăi, odată cu ei, — cu Nadia Comăneci, Emilia Eberle, Melita Ruhn și celelalte colege de echipă ale acestora, cu Eva Zőrgő-Raduly și Ivan Patzaichin, cu Ion Draica și Ilie Floroiu, cu toți ceilalți 192 de sportivi care compun lotul nostru olimpic — la emoțiile și — sperăm —, și la satisfacțiile lor, care vor fi și ale noastre.

Sîntem, de fapt, pe deplin convinși că ambasadorii sportului românesc ne vor reprezenta cu cinste și în arenele olimpice ale Moscovei, că — așa cum ne-au declarat unii dintre ei, pe care vi i-am prezentat în numerele trecute ale revistei noastre —, vor face tot ce depinde de ei pentru a ne putea oferi bucuria și satisfacția de a vedea, de cît mai multe ori, înălțîndu-se pe cel mai înalt catarg, tricolorul patriei. Cu această convingere, să le urăm deplin succes reprezentanților noștri la cea de-a XXII-a ediție a Jocurilor Olimpice de vară.

BILANȚ OLIMPIC ROMÂNESC

O scurtă trecere în revistă a participărilor și succeselor obținute de către sportivii noștri, de-a lungul anilor, la Jocurile Olimpice moderne de vară ni se pare binevenită în acest moment, în pragul deschiderii unei noi ediții a acestora.

Paris, 1924. *Sîntem pentru prima oară prezenți la Jocurile Olimpice de vară. Lotul nostru a fost compus din 35 de sportivi, care au luat parte la întrecerile de rugby, tir, tenis și fotbal. Cu acest prilej a fost cucerită de către echipa de rugby (clasată pe locul III între cele... trei echipe participante) medalia de bronz — prima medalie olimpică obținută de sportivii noștri.*

Amsterdam, 1928. *România e reprezentată de 22 de sportivi care participă la întrecerile de atletism și scrimă, dar nu reușesc să cucerească nici o medalie olimpică.*

Berlin, 1936. *52 de sportivi români iau parte la întrecerile de atletism, scrimă, călărie, handbal, lupte greco-romane, gimnastică, tir și box. Călărețul Henri Rang cucerește medalia de argint.*

Helsinki, 1952. *Participăm cu un lot format din 83 de sportivi și cucerim 4 medalii olimpice între care: una de aur — prima de acest fel, la tir, prin Iosif Sîrbu, care se clasează pe primul loc în proba de armă liberă, calibru redus, 40 de focuri, poziție culcat; una de argint, prin boxerul Vasile Tiță, locul doi la categoria 75 kilograme; două de bronz — la tir, prin Gheorghe Lichiardopol la proba de pistol — viteză; la box, prin Gheorghe Fiat, locul trei la categoria 60 kilograme. După numărul de medalii, România se situează, în clasamentul neoficial, pe locul 23 între cele 43 de țări medaliate.*

Melbourne, 1956. *Participăm cu 51 de sportivi care reușesc prestigioasa performanță de a cuceri 13 medalii olimpice — 5 de aur, 3 de argint și 5 de bronz —, țara noastră situîndu-se pe locul 9 în clasamentul neoficial făcut pe baza numărului de medalii. Iată-i pe cei cinci sportivi români medaliați cu aur: Leon Rotman (canoe — 1, 1000 m), Leon Rotman (canoe — 1, 10 000 m), Alexe Dumitru, Simion Ismailciuc (canoe — 2, 1000 m), Nicolae Linca (box, categoria 67 kg) și Ștefan Petrescu (tir, pistol viteză).*

Roma, 1960. *Cei 100 de sportivi români prezenți la întrecerile acestei ediții a Jocurilor Olimpice au o comportare bună, reușind să mențină prestigiul cîștigat de sportul nostru la Melbourne, cu 4 ani în urmă. Ei cuceresc 10 medalii olimpice (România situîndu-se de data aceasta pe locul 10 după numărul de medalii), dintre care 3 de aur, prin Iolanda Balaș (atletism, săritura în înălțime), Dumitru Pîrvulescu (lupte greco-romane, categoria 52 kg) și Ion Dumitrescu (tir, talere).*

Tokio, 1964. *139 de sportivi români participă la întrecerile desfășurate în cadrul a 13 discipline. România, prin cele 12 medalii olimpice cucerite de reprezentanții sportului nostru (între care două de aur, patru de argint și șase de bronz) se situează pe locul 12 în clasamentul neoficial. Aurul olimpic ne-a fost adus de data aceasta de către Iolanda Balaș (atletism, săritura în înălțime) și Mihaela Peneș (atletism, aruncarea suliței).*

Ciudad de Mexico, 1968. *83 de sportivi români și 15 medalii, dintre care 4 de aur, 6 de argint și 5 de bronz. Printre cîștigătorii medaliilor de aur, încununați cu laurii olimpici, au fost Lia Manoliu (atletism, aruncarea discului), Viorica Viscopoleanu (atletism, săritura în lungime).*

München, 1972. *Cel mai mare număr de sportivi români participanți la aceste jocuri — 162 de data aceasta —, care cuceresc cel mai mare număr de medalii de pînă atunci — 16. Dar dintre acestea numai 3 sînt de aur, cucerite de Gheorghe Berceanu (lupte greco-romane, categoria 48 kg), Nicolae Martinescu (lupte greco-romane, categoria 100 kg) și Ivan Patzaichin (canoe — 1, 1000 m).*

Montreal, 1976 *— locul și anul în care olimpicii români (157 sportivi), îndeosebi prin tinerele noastre gimnaste — Nadia Comăneci și colegele ei de echipă din urmă cu patru ani —, au realizat cel mai mare succes în cadrul Jocurilor Olimpice din toată istoria participării noastre la acestea: 27 de medalii — 4 de aur, 9 de argint și 14 de bronz, România situîndu-se, în clasamentul neoficial făcut pe baza acestora, pe locul 9 (ca și la Melbourne, în 1956) între țările medaliate. După cum știți, trei dintre medaliile noastre de aur ne-au fost aduse de atît de tînăra și talentata noastră gimnastă Nadia Comăneci (la individual compus, la paralele inegale și la bîrnă), iar una de către Vasile Diba (caiac 1,500 m).*

1) Celebra săritură a Vioricăi Viscopoleanu, medaliată cu aur — Ciudad de Mexico, 1968. 2) Aruncarea de aur a Liei Manoliu — Ciudad de Mexico, 1968. 3) Triumful Iolandei Balaş — Roma, 1960. 4) Trăgătorul Stefan Petrescu, medaliat cu aur — Melbourne, 1965. 5) Mihaela Peneş, pe cea mai înaltă treaptă a podiumului — Tokio, 1964. 6) Nadia Comăneci, triplă campioană olimpică — Montreal, 1976.

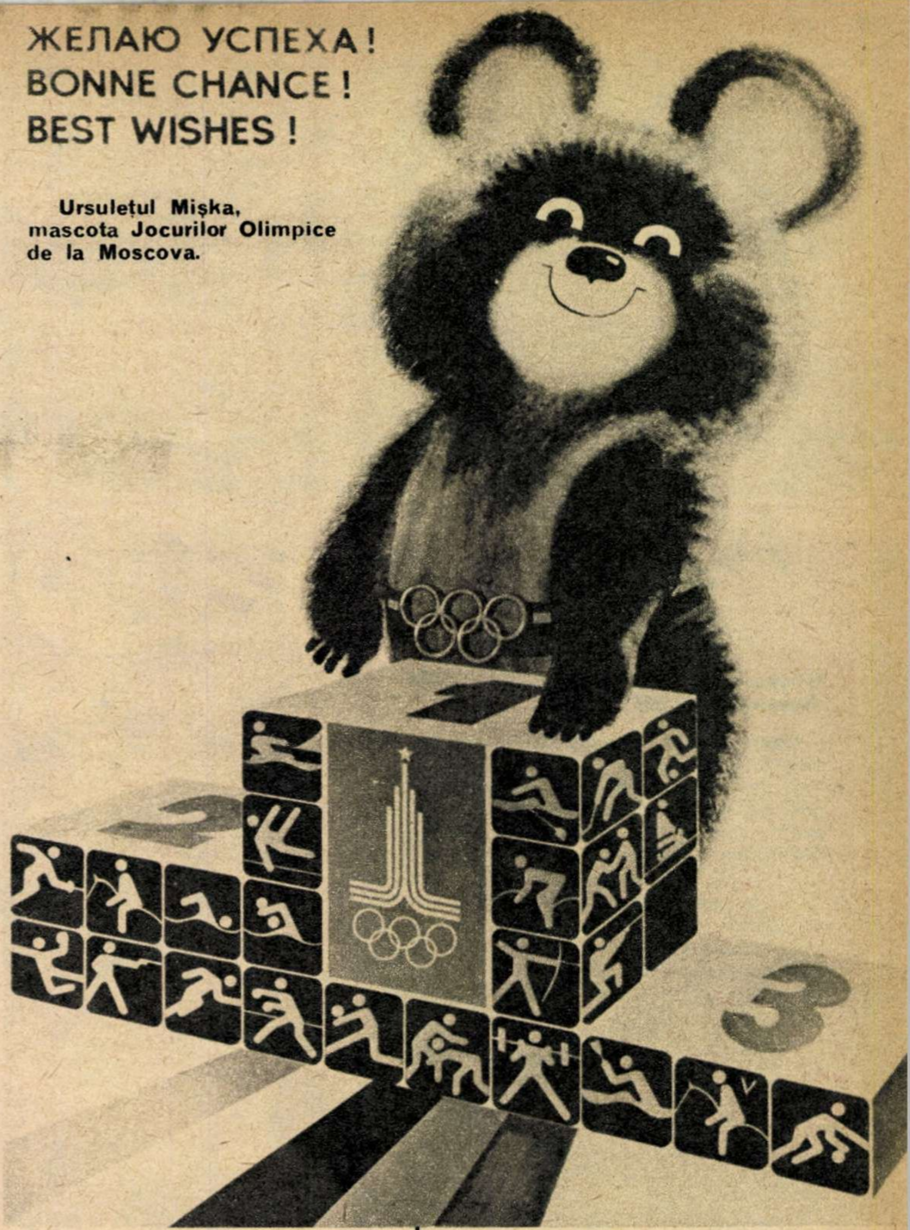

ЖЕЛАЮ УСПЕХА!
BONNE CHANCE!
BEST WISHES!

Ursuleţul Mişka, mascota Jocurilor Olimpice de la Moscova.

Cutezătorii urează succes olimpicilor, 1980

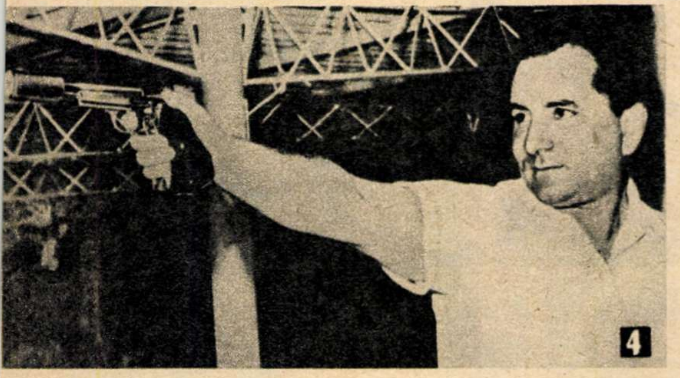

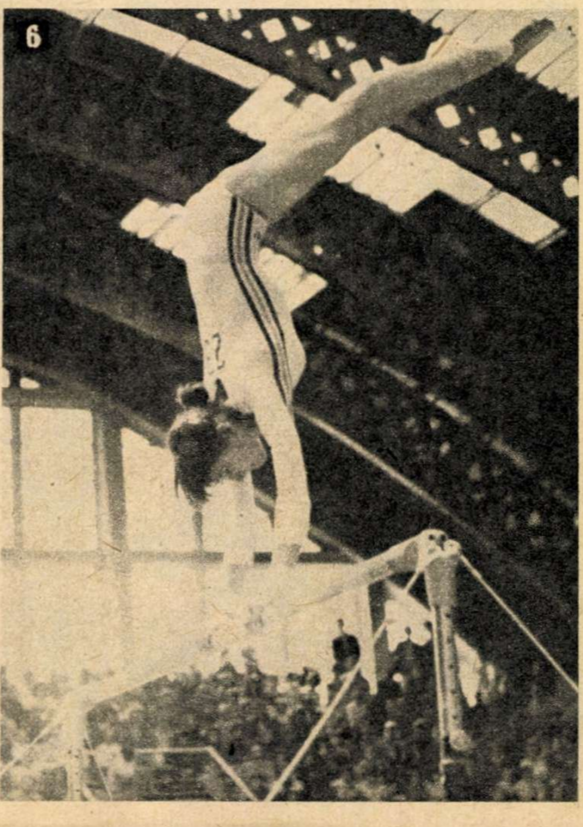

LA ÎNCHIDEREA EDIŢIEI

În drumul ei spre Moscova, flacăra olimpică a trecut şi pe teritoriul ţării noastre. În numărul viitor, vă vom prezenta pe larg traseul acesteia şi festivităţile sportive desfăşurate cu acest prilej.

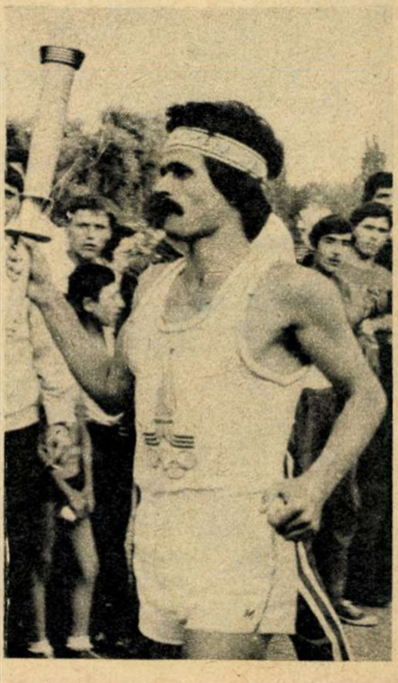

Un campion de cursă lungă
IVAN PATZAICHIN

În noiembrie anul trecut, Ivan Patzaichin a împlinit 30 de ani. În palmaresul lui strălucesc uimitor 20 de medalii olimpice, mondiale și europene, care i-au săpat pe chip cel puțin tot atîtea brazde adînci, mărturii ale efortului extraordinar, supraomenesc.

Ați dat vreodată mîna cu Patzaichin? Veți fi simțit nu numai asprimea palmelor sale de pescar, ci și căldura sufletului său! Ați privit vreodată în ochii lui Patzaichin? Veți fi surprins și flacăra dîrzeniei fără margini și licărirea celui pus pe șotii, pentru că el, acest copil al Deltei, a fost și va rămîne un om vesel, deschis, ca un cer albastru.

L-am reîntîlnit — unde altfel, oare? — la Snagov, brăzdînd cu lăcomie peticul acesta de apă, care-i evocă ținuturile copilăriei satul acela mic, numit pur și simplu, Mila 23, spre cunoștința vapoarelor, care se scurg zilnic, odată cu Dunărea. Aici, la Snagov, ca și acolo, în sătucul pescăresc, cu nume de bulevard new-yorkez, Ivan Patzaichin stă mereu într-o barcă! Ai zice că se joacă, că se zbenguie între malurile strîmte de lac cvasi-bucureștean, luîndu-se la întrecere cu crapii argintii, care înoată sus, la suprafața apei, parcă pentru a-i saluta și ei prezența. Dar, zumzetul înverșunat al șalupei — în care se află, de atîția și atîția ani, antrenorul emerit Radu Huțan — spulberă imaginea tihnită, de peisaj, readucîndu-ne în febra pregătirilor olimpice.

Sub impresia zbenguielii, Patzaichin își picură în pagaie și sufletul, și ambițiile, și forța, luptînd din toată ființa pentru ultima sa olimpiadă. Va fi a patra la care participă. Cea dintîi i-a adus «aur»; la a doua a cucerit și aur, și argint; la a treia, «Episodul Montreal», n-a mai fost el însuși, dar la Moscova va trebui să fie!

Îl întîmpin pe mal, la ponton, și ne așezăm la vorbă sub soarele cald, de iunie:

— E greu! începe el. Mai greu ca niciodată! Dar nu se poate altfel! Prețul medaliilor olimpice a devenit foarte mare. Se măsoară numai în muncă!

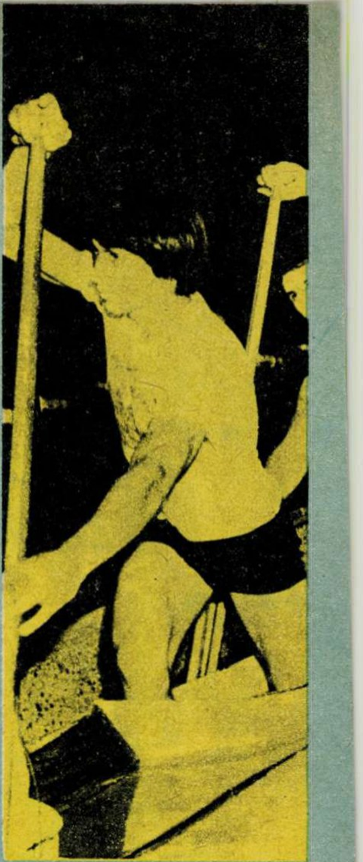

— Ce înseamnă munca la voi, oamenii apelor?

— Înseamnă kilometri, înseamnă cadențe de metronom, înseamnă arșiță, ploaie, vînt, înseamnă renunțări și sfîrșeală, dar mai înseamnă și victorii.

— Nu s-a întîmplat niciodată să vorbesc cu tine și să nu pomenești de victorii.

— N-o fac din lipsă de modestie, ci pentru că victoria este oxigenul meu. M-ai văzut de atîtea ori, și după înfrîngeri, și după victorii; cînd pierd, simt realmente că mă sufoc! Victoria, în schimb, îmi dă puteri pentru «manșa» următoare de muncă.

— Să înțeleg că înfrîngerile te demobilizează?

— Nu, lucrurile stau exact invers! Înfrîngerile mă fac să doresc și mai mult victoriile, obligîndu-mă la eforturi în plus. Ca să rîdem amîndoi, aș spune că-mi pare rău că n-am pierdut de mai multe ori! Aș fi cîștigat, după aceea, și mai multe medalii!

— Olimpiada de la Moscova bate la ușă. Ce planuri ai?

— Dacă ar fi numai după mine, aș fi gata să concurez în... toate probele de canoe, dar, firește, e imposibil. Mă bazez, ca întotdeauna, pe «mîna» lui nea Radu Huțan.

— Un pronostic pentru această ediție olimpică de adio a lui Ivan Patzaichin?

— Nu sînt omul pronosticurilor, dar o promisiune pot să fac: nu mă voi întoarce de la Moscova fără o medalie! Am această obligație pentru țara mea, pentru clubul și antrenorul meu, pentru fiica și soția mea, pentru toți cei care cred în mine. Am debutat în arena olimpică, dobîndind o medalie și vreau să mă retrag în același fel!

Horia Alexandrescu

ACȚIUNEA „D"

Scenariu : CONSTANTIN DIACONU
Desene: SANDU FLOREA

Confecționînd din sforile de cort, ba și din șireturile de la încălțăminte, coarda necesară, membrii celor două echipaje încearcă să-l salveze pe tînărul căzut de pe creasta muntelui. Pentru aceasta se folosesc de deltaplan, de care leagă un capăt al sforii, iar de celălalt, un bidon cu apă și un bilet scris de comandantul «Temerarilor». Punînd la «bătaie» toată priceperea lui în dirijarea prin telecomandă a deltaplanului, Dan se străduiește ca bidonul cu apă și capătul sforii de care e prins acesta să ajungă la tînăr.

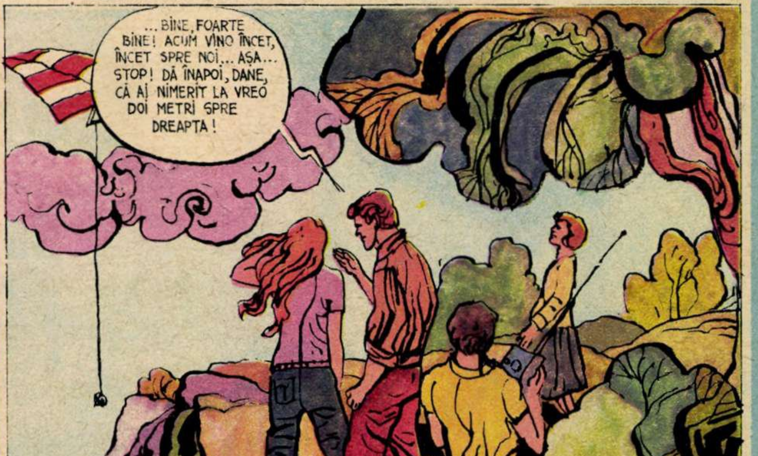
... BINE, FOARTE BINE! ACUM VINO ÎNCET, ÎNCET SPRE NOI... AȘA... STOP! DĂ ÎNAPOI, DANE, CĂ AI NIMERIT LA VREO DOI METRI SPRE DREAPTA!

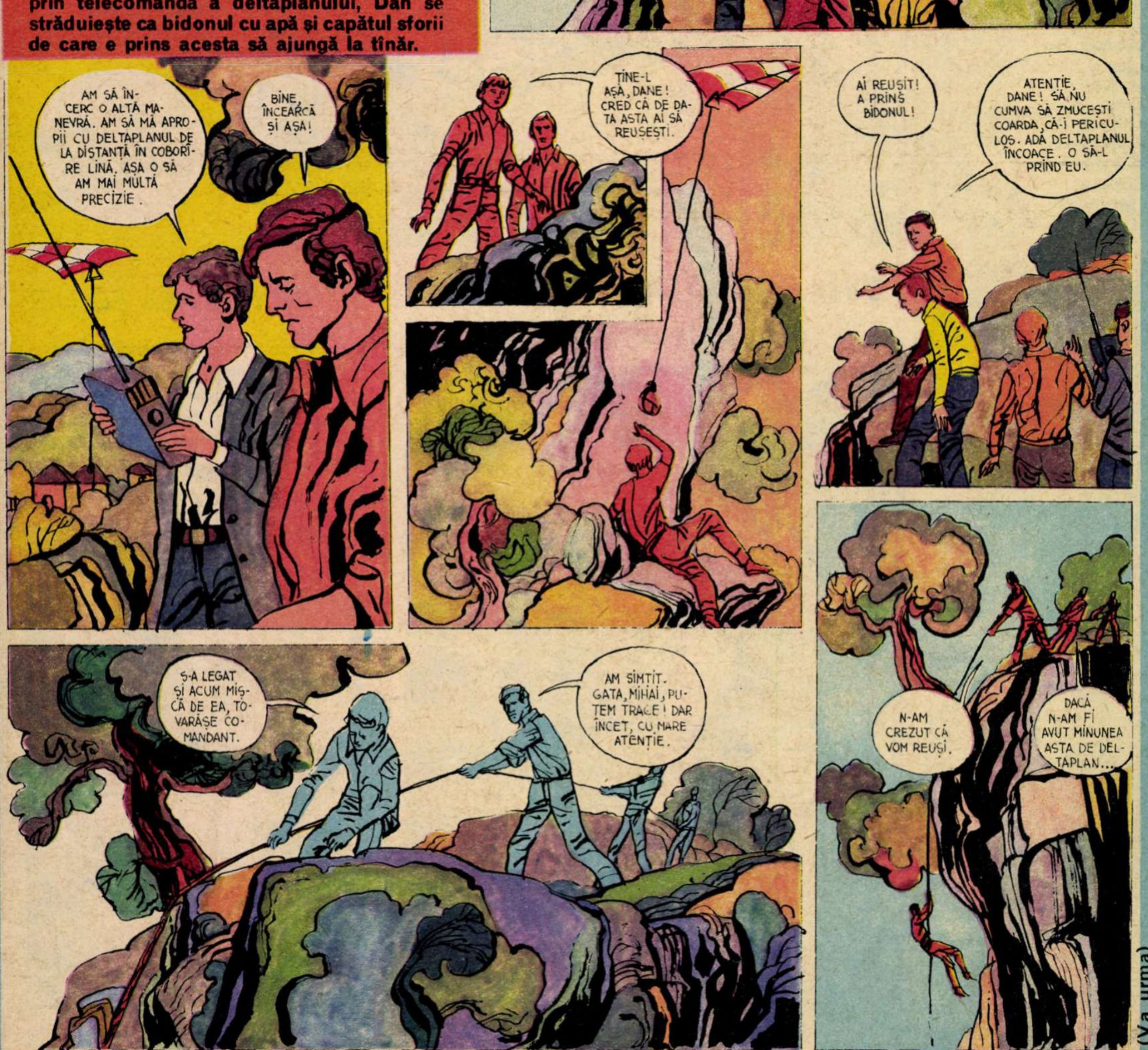
AM SĂ ÎNCERC O ALTĂ MANEVRĂ. AM SĂ MĂ APROPII CU DELTAPLANUL DE LA DISTANȚĂ ÎN COBORÎRE LINĂ. AȘA O SĂ AM MAI MULTĂ PRECIZIE.
BINE, ÎNCEARCĂ ȘI AȘA!
ȚINE-L AȘA, DANE! CRED CĂ DE DATA ASTA AI SĂ REUȘEȘTI.
AI REUȘIT! A PRINS BIDONUL!
ATENȚIE, DANE! SĂ NU CUMVA SĂ ZMUCEȘTI COARDA, CĂ-I PERICULOS. ADĂ DELTAPLANUL ÎNCOACE. O SĂ-L PRIND EU.
Ș-A LEGAT ȘI ACUM MIȘCĂ DE EA, TOVARĂȘE COMANDANT.
AM SIMȚIT. GATA, MIHAI, PUTEM TRAGE! DAR ÎNCET, CU MARE ATENȚIE.
N-AM CREZUT CĂ VOM REUȘI.
DACĂ N-AM FI AVUT MINUNEA ASTA DE DELTAPLAN...

(Va urma)

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
MUREȘ
TÎRGU-MUREȘ
SECȚIA PENTRU COPII

JOI, 17 IULIE 1980,
ANUL XIV (NR. 668)

REVISTĂ SĂPTĂMINALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Cutezătorii

29

SUB SOARELE VACANȚEI!

Vă veți reîntîlni cu colegii din aceste imagini în fotoreportajul color «Bucuriile taberei» de la pag. 6-7.

15 ANI DE LA CONGRESUL AL IX-LEA AL PARTIDULUI

NĂSCUȚI ÎN ANI DE LUMINĂ

«Întotdeauna, gîndul meu e la copiii țării, la tineretul, la poporul nostru!...»

Sublimă profesiune de credință, reliefînd grija și preocuparea permanentă a conducerii partidului și statului nostru, personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu, pentru oamenii țării, pentru tinerele generații ale patriei.

Pregnant exprimat în deschiderea Forumului tinerei generații prin glasul celui mai iubit prieten și îndrumător al copiilor și tineretului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, generosul și înalt-omenescul crez capătă, acum, în zilele împlinirii a 15 ani de la istoricul Congres al IX-lea al partidului, o dată în plus, valoare și semnificații de simbol. E valoarea însemnului de dragoste prin care întreaga noastră națiune înțelege să-și crească și să-și ocrotească mlădițele; semnificațiile bucuriei pe care o resimțim pentru fiecare copil care, născîndu-se într-o țară frumoasă, liberă și demnă, are asigurată o copilărie lipsită de griji, odată cu certitudinea de a-și putea împlini cele mai cutezătoare visuri.

Stau document al dragostei și grijii partidului, ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, ale tovarășei Elena Ceaușescu, pentru copiii României socialiste condițiile an de an tot mai bune de trai și învățătură asigurate tinerei generații, copiilor; cele peste 110 000 locuri în creșe și cămine, 13 500 de grădinițe frecventate de aproape 900 000 copii, cele 14 500 de școli generale care asigură cuprinderea a peste 3 400 000 de școlari în învățămîntul primar și gimnazial. Gratuitatea învățămîntului, a manualelor școlare, posibilitățile, altă dată nebănuite, create pentru lărgirea orizontului de cunoaștere, pentru completarea, pe căi extrașcolare, a cunoștințelor, pentru verificarea și consolidarea acestora prin practică, în procesul muncii, al creației tehnice, cultural-artistice, măsurile întreprinse în mod repetat pentru sporirea alocației de stat pentru copii, facilitățile create familiilor cu mai mulți copii — iată succint un edificator tablou al modului în care societatea noastră înțelege să dăruiască, din plin, copilăriei, roadele a ceea ce gîndim și făurim.

Trăind între acești copii, între copiii țării, e greu de reliefat o singură trăsătură care să le exprime pe de-a-ntregul cursul devenirii lor revoluționare către împlinirile spre care îi călăuzește întregul mers al istoriei noastre.

Și totuși, dacă ne-am opri la una dintre caracteristicile definitorii ale istoriei contemporane românești — cutezanța — vom vedea cît de bine se aplică aceasta spiritului în care cresc copiii României, setei lor de cunoaștere, de realizare umană, de creație. Copiii țării găsesc în școală, în familie, în organizațiile de pionieri și șoimi ai patriei, cadrul fertil în care prind viață alese trăsături civice, morale. Activitatea lor școlară este tot mai strîns corelată cu perspectiva de dezvoltare ce se deschide fiecărui județ, întregii țări, iar copilăria își păstrează pe de-a-ntregul candoarea și ritmurile atît de cunoscute ale jocurilor ei dintotdeauna. Ștafeta cutezanței este preluată deopotrivă în ampla mișcare de creație tehnico-științifică a pionierilor și școlarilor, crescînd și luînd amploare sub îndrumarea atentă,părintească a comuniștilor, a părinților — făurarii bunurilor materiale și spirituale.

La orizontul anilor următori privirile noastre întîlnesc cu emoție și bucurie milioanele de chipuri ale viitorilor constructori și specialiști, care cresc astăzi pe băncile școlii românești. Să facem totul, dragi prieteni cutezători, pentru ca, la indicii calitativi ai anului 1990, ai anului 2000, voi, școlarii de azi, să veniți cu întreaga energie a tinereții voastre revoluționare, cu o temeinică pregătire științifică, practică și umanistă, care să asigure nivelul de dezvoltare economico-socială, de civilizație și cultură al țării stabilit prin Programul partidului, prin sarcinile trasate de Congresul al XII-lea al Partidului Comunist Român!

«CUTEZĂTORII»

Pionierpres transmite Pionierpres transmite

JUDEȚUL BUZĂU. Viperești, Cislău, Padina, Ziduri, Cănești, Brădeanu sînt doar cîteva localități în care activitatea cluburilor de vacanță ale școlilor generale — desfășurată, în aceste zile, de mulți purtători ai cravatei roșii cu tricolor — a fost marcată de vii și interesante dezbateri pe tema: «1965—1980 — România socialistă, cifre și fapte». În cadrul dialogurilor purtate au fost evidențiate mărețele realizări obținute de poporul nostru, sub conducerea partidului, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cei 15 ani de istorie nouă, revoluționară a patriei, de puternic avînt creator în construcția socialistă.

CONSTANȚA. «Drumuri în istorie» este genericul sub care s-a desfășurat, în aceste zile, expediția cicloturistică dedicată aniversării a 2 050 de ani de la crearea primului stat dac centralizat și independent de sub Burebista.

40 de cutezători expediționari — pionieri și școlari ai comunelor și orașelor județului Constanța, colegi și prieteni — au pornit cu bicicletele să cunoască nemijlocit istoria, frumusețile naturii și noile realizări ale Dobrogei.

Sacidava, Capidava, Ulmetu, Păcuiul lui Soare, cetatea și Monumentul Tropaeum Traiani de la Adamclisi — adevărate certificate de atestare în piatră ale formării și continuității poporului român pe aceste meleaguri — au constituit frumoase și emoționante popasuri ale expediționarilor, momente de împlinire a cunoștințelor cu informații și date inedite.

Ultimul obiectiv al expediției a fost Canalul Dunăre-Marea Neagră, unde, în sectoarele Straja și Cernavodă, cei 40 de expediționari s-au întîlnit cu uteciști brigadieri, făuritori ai acestui măreț obiectiv al zilelor noastre.

BOTOȘANI. Hărnicia pionierilor Școlii generale nr. 12 nu a luat vacanță. Deși unii dintre colegii lor sînt plecați în tabere, la munte sau la mare, cercul foto al Casei pionierilor și șoimilor patriei ne asigură că cei rămași acasă continuă și în aceste zile de vacanță — (foto 1) — să colecteze materialele feroase refolosibile, să lucreze la amenajarea și înfrumusețarea străzilor și a grădinilor. Iar după muncă, jocul, desfășurat în curtea școlii, este binevenit (foto 2).

1

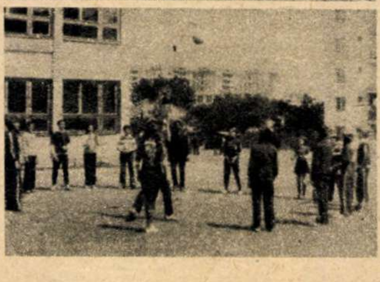
2

JUDEȚUL MUREȘ. Atelierul «micilor artizani» din Bobohalma numără 18 membri. Sînt pionieri pasionați pentru pirogravură și travoraj. Lucrările lor — galerii, lămpi, suporturi pentru flori și panouri — înfrumusețează întreaga școală. Dar nu numai atît: iscusiții meșteri cu cravată de pionier sînt invitați să execute diferite lucrări și pentru locuitorii din comună. Munca lor plină de fantezie și frumusețe a fost răsplătită, nu de mult, la Sighișoara, în cadrul expoziției interjudețene de pirogravură, cu binemeritate premii: locul I — Moga Ioan și locul al III-lea — Daniel Turcu.

BRAȘOV. Pionierii Școlii generale nr. 1 au efectuat, de curînd, o drumeție veselă pe Valea Rîșnoavei. În ambianța naturală a frumoasei văi au participat — întrecîndu-se în cadrul concursului «Cea mai bună echipă turistică» — la montarea și demontarea cortului, aprinderea focului, gătitul prînzului la iarbă verde și acordarea primului ajutor. Iar voia bună nu i-a părăsit nici o clipă, Valea Rîșnoavei răsunînd de rîsetele și cîntecele lor.

O IDEE VALOROASĂ

● Pe interesantul și pitorescul traseu al Țării Vrancei își desfășoară activitatea participanții taberei intinerante de instruire Vrancea 1980. Pe traseu au fost întîmpinați cu prietenie și multă veselie de pionierii din localitățile prin care au trecut, realizînd, împreună, un bogat schimb de impresii și experiență, dezbateri pe marginea activității consiliilor și a comandamentelor pionierești.

Grupaj realizat de Maria Petrovici

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

Vie animație în sălile expoziției republicane a lucrărilor prezentate la Concursul de creație tehnico-științifică al pionierilor și școlarilor «Start spre viitor». Se desfășoară lucrările juriului, care are dificila sarcină de a aprecia valoarea construcțiilor, utilitatea și funcționalitatea lor, originalitatea soluțiilor, gradul de realizare, finețea execuției ș.a. Președintele juriului, acad. Radu Voinea, ceilalți membri ai juriului, din rîndul cărora nu lipsesc pionierii evidențiali la edițiile trecute ale concursului, examinează construcțiile, pun aparatele in funcțiune, consultă planurile și schemele anexate, dezbat nota pe care o merită lucrarea. Aprecierile se fac într-un spirit de exigență, expresie a încrederii juriului în capacitatea tehnicienilor cu cravată de pionier de a se ridica la nivelul cerințelor timpului nostru.

În numerele viitoare rezultatele concursului și festivitatea inaugurării expoziției, care a avut loc la 13 iulie 1980.

COPIL ÎN TÎNĂR — SECULARUL ORAȘ

Cînd eu aveam anii intrării în școală, orașul nostru trăia bucuria primelor mari cartiere de locuințe. Unul dintre ele a fost și acesta în care locuiesc eu: și căruia deși îi spunem Micro 9 nu e deloc mic. Tot aici se află și școala mea — o școală mare și cu un bun renume în oraș: Școala generală nr. 8.

Am avut bucuria să întîlnesc mulți turiști în orașul nostru — printre ei și numeroși copii. Multă vreme ei erau atrași doar de renumele istoric al vechii Tîrgoviște: cetatea de scaun a lui Petru Cercel, Vlad Țepeș și Mihai Viteazul, Turnul Chindiei, Muzeul tiparului etc. În ultimii ani însă, tot mai des ei se interesează de marea noastră oțelărie sau de SARO — Uzina de strunguri cu comandă automată. Cît despre centrul orașului e greu să vi-l descriu: trebuie să-l vedeți cît e de frumos.

Cum, de asemenea, ar trebui să vedeți nenumărate dintre cataloagele colegilor mei pentru a înțelege... Ei da: pentru a înțelege că noi, copiii bătrînului și totodată tînărului oraș, știm să prețuim condițiile de muncă și învățătură pe care țara, părinții noștri, ni le-au creat.

Trăiesc o vacanță plină de bucurii: în curînd voi pleca la munte, apoi și la mare. Am un «Pegas» de mai multă vreme, în ultimul timp însă l-am mai neglijat datorită... patinelor pe rotile, noua mea satisfacție. Știu că peste mai puțin de două luni începe din nou școala. Mă bucur că trec în clasa a V-a, mă simt mai mare, mai puternică. Mă bucur că sînt sănătoasă, am tot ce-mi trebuie pentru a crește și a învăța; am părinți buni și foarte mulți prieteni. Din șirul de lumină al celor 15 ani pe care țara i-a parcurs de la Congresul al IX-lea al partidului, cinci, cei din urmă, eu i-am trăit pe băncile școlii. Lor le datorez realizările, bucuriile mele, lor le închin aspirațiile și hărnicia mea viitoare.

Carmen Podet
cl. a V-a, Școala generală nr. 8,
Tîrgoviște

Pămînt românesc

Soarele inundă cu aur
Pădurile de clorofilă veşnică.
Pretutindeni te îneacă
Miresme colorate.
Pămîntul naşte soare
Cu aromă de pîine caldă.
Apele se desfată
    sub cîntecele șopotitoare
Ale valurilor lor.
Așa e-n țara mea!

Pămînt înflorit, cu chip de țărancă
Cu fața arsă de soarele dogoritor
        al istoriei copiilor ei,
Cu păr de grîu,
Cu ochi de ape
Și cu zîmbet de copil.

Victorița Cîrdan, cl. a VIII-a, Rodna

Partidul

Partidule, ne ești și bun părinte,
și drag, iubit conducător!
Spre comunism noi mergem înainte
Sub steagul roșu-nvăpăiat, cutezători!

Știm, ai luptat cu îndîrjire
și-n jertfe steagul tău s-a-nvăpăiat,
așa cum altădat' cu-nsuflețire
străbunii pentru glie inima și-au dat.

Dar astăzi socialismul a învins
și soarele lucește mai aprins,
și veselia rîde pe fața tuturor
și-n zări triumfă steagul tricolor.

Nicoleta Avadanei, cl. a VII-a, Iași

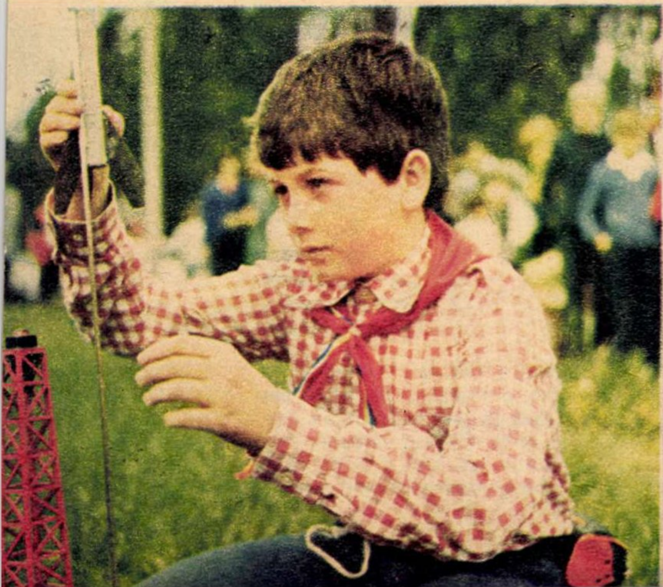

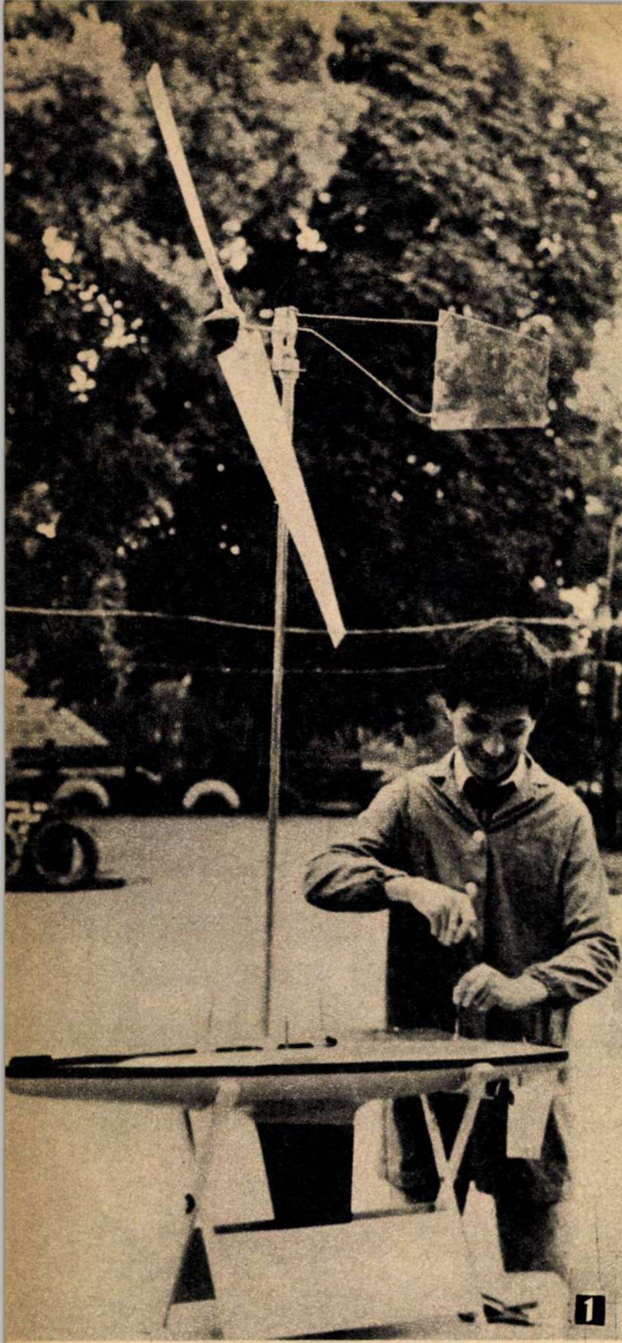

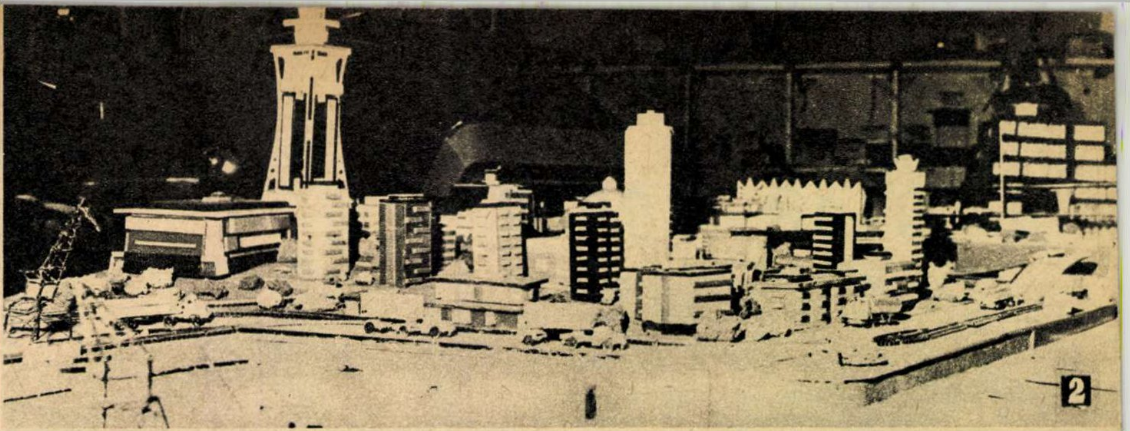

GÎNDIT DE PIONIERI, REALIZAT DE PIONIERI!

Prevedeți neapărat pentru excursiile de vacanță un popas pe șoseaua Kiseleff din București, la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România. Aici, în aripa nordică a clădirii, se află, prin tradiție, expuse, în necontenită reînnoire, mărturii des-

7
PROTECON – 460
ECONOMIC

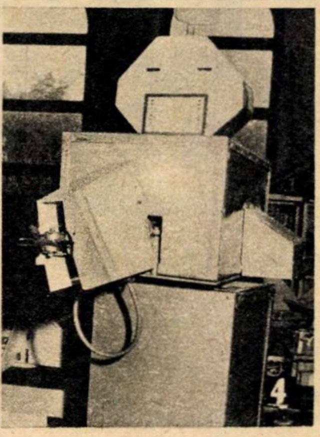

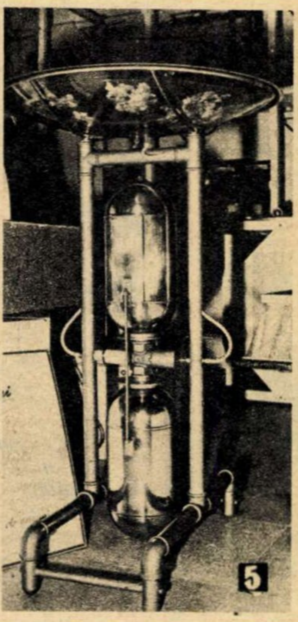

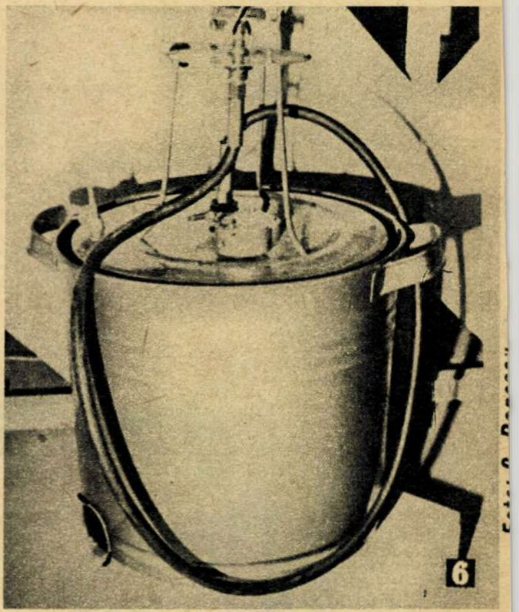

AGENDA PIONIERULUI-COMANDANT

Să ne facem JOCURI

Știm că voi cunoașteți multe jocuri. Dar cum jocurile nu sînt niciodată prea multe pentru marea voastră sete de veselie, mișcare, prietenie — vă propunem și noi astăzi cîteva. Citiți-le, încercați-le, mai încercați-le o dată, poate vă vor place.

Dacă considerați că o mică modificare, un mic adaos v-ar face jocul mai plăcut, nu vă sfiiți să interveniți. Pentru că înaintea oricărei reguli, regula de aur a oricărui joc este aceasta: SĂ PLACĂ!

Spor la... veselie!

CINE ARE O ALTĂ IDEE?

Cititorul nostru Cristian Niță de la Școala generală nr. 39 din Capitală, mare iubitor al jocurilor, ne povestește cît de mult se distrează el împreună cu colegii săi jucînd «Frunza». Jocul seamănă cu ceea ce în alte părți se cheamă «Orașe și țări» sau «Țările». Conducătorul jocului pronunță o literă, iar participanții răspund, rostind cît mai multe nume ce încep cu litera respectivă. În varianta lui Cristian și a colegilor săi s-a adăugat următoarea regulă. Primul participant poartă în mînă o frunză; dacă a răspuns bine (se propune o limită de răspunsuri exacte: de pildă, două țări și două orașe) el pasează frunza; următorul, la fel. Cine rămîne în final cu frunza în mînă, pierde jocul...

Ce ziceți de varianta asta? Dacă vi se pare nepotrivit ca frunza — simbolul primăverii — să fie asociată cu locul codaș, puteți propune altceva.

Oricum, jocul — ca orice joc dealtfel — mai poate fi îmbunătățit. Cristian și ai săi v-au propus varianta lor. Cine are o altă idee?

Cu sprijinul colaboratorilor noștri F. Silva, M. Mateescu și N. Axioti, vă propunem cîteva jocuri.

ÎNVÎRTECUȘUL. Jocul acesta, deosebit de hazliu, se poate desfășura fie într-o încăpere mare, fie într-o curte.

La unul din pereți se așază, la doi metri unul de altul, două scaune. De la fiecare scaun spre peretele opus, în linie dreaptă, se numără cinci pași. Se marchează distanța cu o linie. De la această linie se mai numără încă doi pași și se trag cu creta două cercuri.

Jucătorii se întrec pe echipe, doi cîte doi. Perechea care intră în joc ocupă cercurile. De piciorul din față al fiecărui scaun se leagă o sfoară mai groasă, iar celălalt capăt este agățat de cingătoarea jucătorului.

La comanda «învîrtecuș», dată de conducătorul jocului, participanții încep să se învîrtească în jurul lor — fără a ieși afară din cerc — cu mîinile ușor depărtate de trup.

O dată cu răsucirea sforii în jurul mijlocului, scaunele vor fi trase tot mai mult spre liniile marcate cu cretă de lîngă cercuri. Cînd toate patru picioarele scaunului vor depăși linia, jucătorul va sări din cerc și se va așeza pe scaun. Cîștigă acela care a reușit să se așeze primul, precum și echipa care are cei mai mulți cîștigători după 1—2 tururi complete ale tuturor jucătorilor.

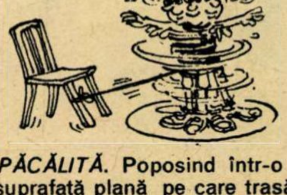

STRAJA PĂCĂLITĂ. Poposind într-o poiană, ne alegem o suprafață plană pe care trasăm un cerc cu o rază de 7—8 m. «Straja», aleasă dintre jucători, va trece în mijlocul cercului, lîngă o sticlă cu apă pe care urmează să o păzească. Pe toată suprafața cercului se presează crengi uscate, culese din împrejurimi.

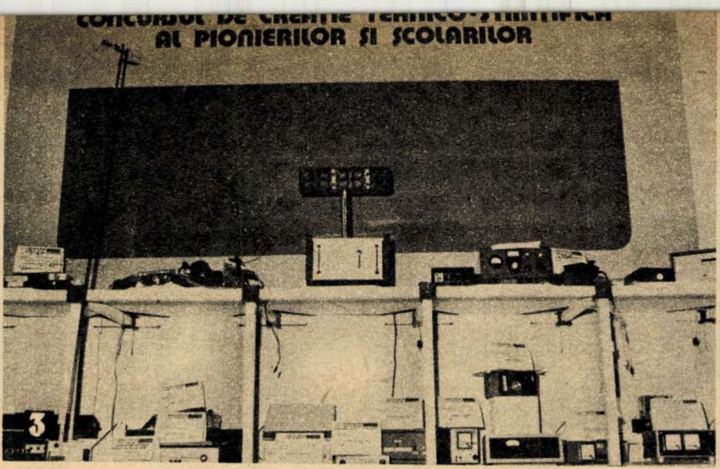
CONCURSUL DE CREAȚIE TEHNICO-ȘTIINȚIFICĂ
AL PIONIERILOR ȘI ȘCOLARILOR
3

pre cele mai de seamă realizări ale pionierilor. Zilele trecute a fost, așadar, inaugurată, într-una din săli, expoziția cu lucrările din palmaresul recentei ediții a concursului republican de creație tehnico-științifică pentru pionieri și școlari, «*Start spre viitor*», inițiat de revista noastră în organizarea C.N.O.P.

Ca să vă putem oferi imaginile de față, noi am vizitat expoziția înainte de inaugurare, deci atunci cînd era încă în curs de organizare. Vom reveni pe larg cu fotografii și comentarii amănunțite în numerele viitoare din «Cutezătorii» și «Start spre viitor». Pînă atunci, să admirăm (foto 1) realizarea lui Dorin Șutea din Reghin: *nava propulsată de o turbină acționată de... vînt!* Dar cum vor arăta în anul 2000 unele din orașele noastre, de exemplu, *Cernavodă?* Iată (foto 2) un proiect semnat chiar de pionierii-arhitecți din această localitate. *Electronica* (foto 3) este, pe bună dreptate, domeniul spre care se îndreaptă majoritatea creatorilor pionieri. În colaborare cu mecanicii de precizie, electroniștii pot realiza chiar și *un robot industrial* (foto 4), cum este cel construit de pionierii ialomițeni și destinat deservirii... mașinilor-unelte! Deocamdată, ține în «mînă»... pixul reporterului! Dacă atmosfera se încălzește, intră în acțiune *instalația pentru umidificarea aerului* (foto 5). Notă: funcționează *fără nici o sursă exterioară de energie!* Cum? Adresați-vă autorilor, la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Brașov. Tot o realizare din domeniul găsirii a noi surse de energie este *mini-instalația de biogaz* (foto 6), meșterită de copiii din Pîncota-Arad. Și acum, un aparat (foto 7), aparent nespectaculos, însă foarte de folos! El îi protejează pe muncitorii care lucrează *cu sudură electrică* și, în același timp, economisește energia electrică în pauzele de lucru. Autori: specialiștii de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din sectorul trei al Capitalei. Precizare: aparatul e însoțit de elogioase aprecieri în scris ale Institutului de cercetări pentru protecția muncii. În expoziție sînt și multe jucării. Vă puteți, spre exemplu, distra copios cu autopista electrică (foto 8), construită de pionierii bucureșteni.

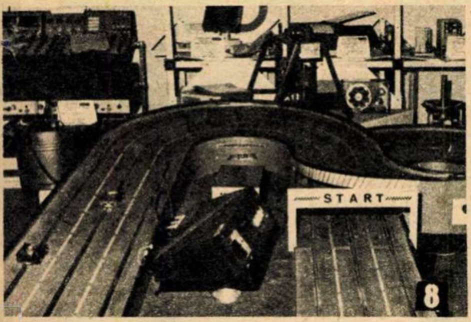

Deci, expoziția republicană «*Start spre viitor*» vă așteaptă!

Ovidiu Zotta

UN PIONIER VĂ PROPUNE UN CÎNTEC

SÎNTEM VIITORUL ȚĂRII

Versurile și muzica
Grigore Cudalbu
clasa a VI-a

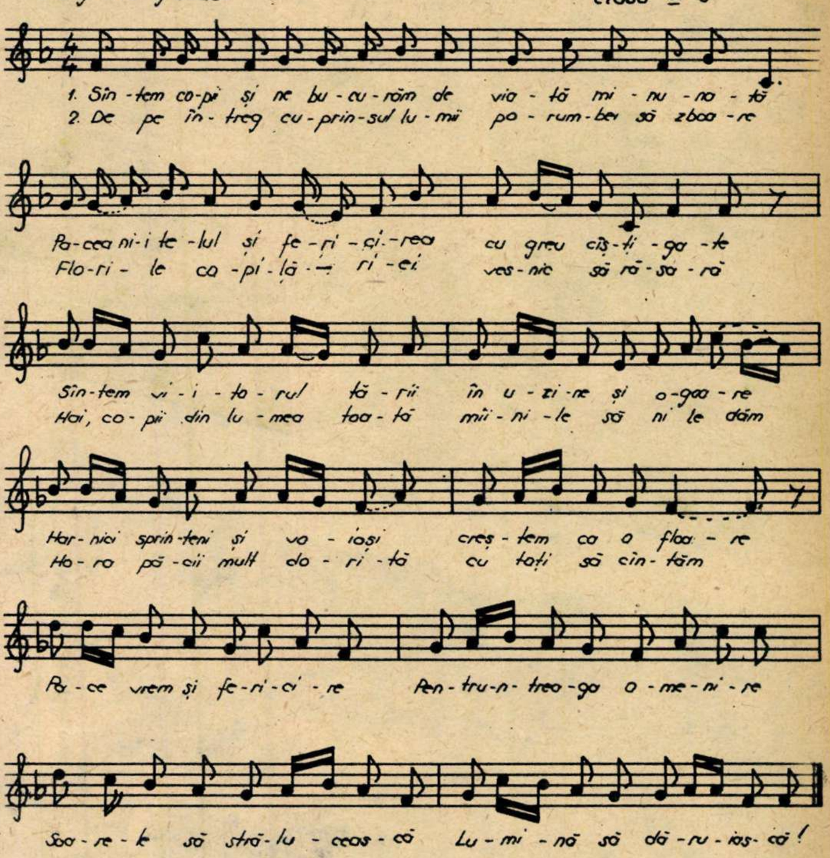
Allegretto giocaso
1. Sîn - tem co-pii și ne bu - cu - răm de via - ță mi - nu - na - tă
2. De pe în - treg cu-prin-sul lu - mii po - rum - bei să zboa - re
Pa-cea ni-i te - lul și fe - ri - ci - rea cu greu cîș - ti - ga - te
Flo-ri - le co - pi - lă - ri - ei veș - nic să ră - sa - ră
Sîn-tem vi - i - to - rul ță - rii în u - zi - ne și o-goa - re
Hai, co - pii din lu - mea toa - tă mîi - ni - le să ni le dăm
Har - nici sprin-teni și vo - ioși creș - tem ca o floa - re
Ho - ra pă - cii mult do - ri - tă cu toți să cîn - tăm
Pa - ce vrem și fe - ri - ci - re Pen - tru-n - trea - ga o - me - ni - re
Soa - re - le să stră - lu - ceas - că Lu - mi - nă să dă - ru - ias - că!

Conducătorul jocului va lega la ochi cu o basma straja și apoi va da semnalul de începere a jocului. Auzind acest semnal, jucătorii vor căuta, fără să facă vreun zgomot, să se furișeze spre sticla cu apă, aflată la 1—2 pași de strajă. Acesta, atent la orice zgomot, de îndată ce are vreo bănuială, va îndrepta mîna în direcția presupusă și va striga: «stai». Dacă bănuiala a fost întemeiată, jucătorul cu pricina, la comanda conducătorului, se va întoarce șase pași spre locul de unde a pornit. La un nou semnal al conducătorului, jocul reîncepe.

Dacă vreun jucător reușește să se apropie neauzit și să ia sticla, păcălind straja, cîștigă jocul.

CĂLĂREȚII DE LA... ȘTRAND! Apa nu trebuie să treacă de înălțimea pieptului jucătorilor. Totuși, în mod obligatoriu, toți trebuie să știe să înoate. Echipele, egale ca număr, se grupează în perechi: numerele cu soț vor fi «caii», cele fără soț — «călăreții». Jocul se va desfășura numai sub conducerea unui profesor.

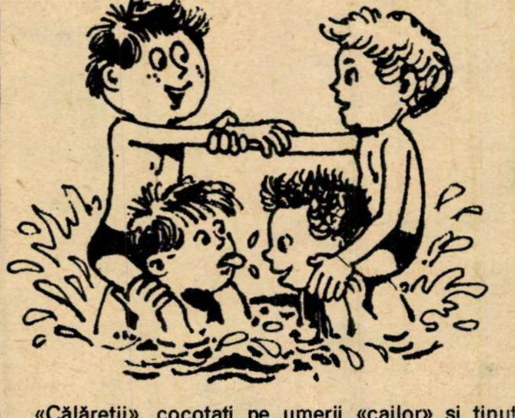

«Călăreții», cocoțați pe umerii «cailor» și ținuți strîns de picioare de către aceștia, pornesc la semnalul de atac spre adversarii lor și angajează lupta prin împingere, căutînd a-i îmbrînci în apă. Regulă: mișcările brutale, loviturile sau apucarea adversarului sînt interzise, atrăgînd eliminarea din joc!

În timpul luptei, «caii» nu au voie să intervină în nici un fel! Sînt permise doar mișcările de fentă. După ce toate perechile au terminat lupta și se stabilește punctajul după numărul învingătorilor din fiecare echipă, «călăreții» devin «cai» și invers, întrecerea continuînd astfel într-o nouă repriză. Punctajul final îi va stabili pe «călăreții» victorioși.

CURSA ȘOPÎRLELOR. Două echipe, formate din 6—8 participanți. Jucătorii sînt organizați în flanc cîte unul. Primul jucător al fiecărei echipe stă în poziția culcat avînd mingea în dreptul capului, la linia de start.

La semnalul arbitrului se vor ridica, tîrîndu-se în mîini și pe vîrfurile picioarelor, vor rostogoli mingea alternativ înainte, împingînd-o cînd cu o mînă, cînd cu cealaltă, pînă ajung la linia de finiș.

Ajunși aici, se ridică, iau mingea în mîini, aleargă cu ea înapoi și o predau următorului din echipă care așteaptă pregătit în poziția cunoscută. Cîștigă, desigur, echipa care termină mai repede.

AMUZAȚI-VĂ!

1. Pe o scîndură udă înclinată la 45° încercați să ridicați o bucată de săpun prin împingere cu un băț. Cîștigă cel care reușește să ducă săpunul cît mai sus.

2. Se aleg mai mulți concurenți cărora li se dau cîte o cană cu apă și cîte o linguriță. La un semnal încep să bea apa cu lingurița, cît mai repede posibil și fără a vărsa nici o picătură pe jos.

Cel care «a băut» toată apa cu lingurița cîștigă.

VACANȚA '80

Bucuriile taberei

TÎRGU-MUREȘ
SECȚIA PENTRU COPII

Anotimpul taberelor este în toi și, pe generoasa hartă a vacanței — de la țărmul însorit al mării pînă la crestele Carpaților, — găsim sute și sute de locuri pitorești, cu așezări în care sînt stăpîni numai copiii. Un astfel de loc se află și în zona Carpaților de curbură, în vecinătatea drumurilor ce duc spre vîrfurile Furu și Penteleu. În lumea copiilor, Arbănași este un nume încărcat de poezie.

Risipite pe o mare întindere, printre pîlcuri de pomi și alei străjuite de flori, vilele cochete purtînd nume de baladă și poezie din tabăra de la Arbănași găzduiesc în fiecare serie sute de copii. Intrăm într-una dintre încăperi, transformată într-un adevărat atelier de croitorie (artistică). Foarfeci, truse de cusut și multă hîrtie colorată, etalate peste tot.

— Ne pregătim costume pentru carnavalul de mîine seară, ne lămurește Daniela Bîdrea. Vrem să cîștigăm premiul întîi.

— Dăm zor să terminăm și costumul lui Horațiu Enea. La carnavalul taberei el va conduce «echipa» florilor. Și cu un gest larg, Beatrice Enache deschide ușa unui dulap, dînd la iveală **costume închipuind margarete, maci și** albăstrele, clopoței și gălbenele. De la Denisa Marcușev aflăm că rochițele și pălărioarele sînt inspirate din flora taberei. În timp ce fetele lucrează la costume în sala clubului băieții confecționează măștile.

La vila «Cutezătorii» e deocamdată liniște. «Locatarii» sînt plecați pe terenul de fotbal, la meciul pe care-l au cu echipa selecționată a detașamentelor doi și trei. Doar Surugiu Cristi, despre care am aflat că e «cel mai tînăr cutezător» de aici, a rămas să hrănească «orchestra».

— Despre ce orchestră e vorba?

— Orchestra noastră, a detașamentului. Și Cristi se repede pînă în dormitor, de unde se întoarce cu un terariu în miniatură, în care, pe covorașul țesut din fire de iarbă proaspătă așternut pe pămînt mărunțit, se joacă cîțiva greieri.

— Dau concerte în fiecare seară, pînă tîrziu, iar noi îi răsplătim cu firimituri de pîine pe care le aducem de la cantină.

— De unde i-ați adunat?

— De pe pervazul ferestrei. Acolo veneau mereu după sunarea stingerii și începeau să cînte. Claudiu Danilov a fost de părere că e bine să alcătuim cu ei o «orchestră». Am aprobat ideea, și «muzicanții» noștri se simt bine. Cînd vom pleca, le dăm din nou drumul prin iarbă. Vedeți ce vioi sînt?

După ce duce «orchestra» înapoi, în dormitor, Cristi devine ghidul nostru. Îndreptîndu-ne spre terenul de fotbal, de unde se aud strigătele de îmbărbătare ale galeriei, aflăm că cei peste 500 de pionieri bucureșteni care se află în tabără, pe lîngă faptul că s-au jucat cît au dorit, au făcut cunoștință cu un viitor oraș — Beceni —, că au drumețit la Vulcanii noroioși și la Măgura, unde au vizitat expoziția de sculptură în aer liber. Și, aproape zilnic, au făcut plajă și s-au scăldat în pîrîul Slănic. Pe drum ne întîmpină o fetiță. E Alina Dumitrescu, campioana fetelor din tabără, la tenis de masă.

— Vin de la bucătărie. Mîine, detașamentul nostru este de serviciu și m-am interesat ce avem de făcut. Am aflat că vom da ajutor la curățatul zarzavaturilor și a cartofilor. Cîteva dintre noi vor ajuta la coptul gogoșilor.

— Am aflat că aici ești campioană la tenis de masă.

— Da, dar a fost destul de greu pentru că mulți copii știu să joace foarte bine. Avem multe mese, așa că dintr-o dată se pot întrece 16—18 copii. De altfel, pentru sport sînt create multe condiții în tabără. Am avut întreceri și la fotbal, atletism, șah, volei. A participat fiecare unde s-a simțit mai tare.

Cristi își aduce aminte de ceva și intervine:

— Nu veniți deseară la spectacolul nostru? Avem oaspeți de la Teatrul «Țăndărică». Se va prezenta spectacolul «O poveste cu cîntec».

Acceptăm invitația și, alături de spectatori, am urmărit mai apoi peripețiile unei fetițe în căutarea unui cîntec pentru frățiorul ei.

...Peste cîteva zile, oaspeții de la Arbănași urmau să pornească spre casă cu inimile pline de amintiri dintre cele mai plăcute.

Vilele cu nume de baladă și poezie, învesmîntate în toate culorile verii vor găzdui noi oaspeți. De această dată, în prima zi de iulie, cei ce au spus la Arbănași «Bun venit, tabără dragă» au fost pionierii clasați pe primele locuri la concursul de creație tehnico-științifică «Atelier 2000».

Ecaterina Roșca

Foto: Grigore Prepeliță

REZULTATELE CONCURSULUI „CUTEZĂTORII PRINTRE NOI-PANA DE AUR“ 1980

1. Secțiunea pentru pionieri, elevi și uteciști

PREMIUL SPECIAL al revistei «Cutezătorii» — trofeul **«Pana de Aur» și o excursie în R.P. Polonă** se atribuie **Luminiței Chirițoiu** de la Școala generală nr. 9, Fetești, județul Ialomița, pentru lucrarea «Bariera».

PREMIUL I

Ghizela Marcău, Școala generală Dobroești, Bihor, pentru lucrarea «Cutezători prin viață» — **un televizor portabil.**

PREMIUL II

Gabriel Tudor, Școala generală nr. 1, Costești, Argeș, pentru lucrarea «Eroii sînt printre noi» — **un casetofon.**

PREMIUL III

Mădălina Alexandru, Școala generală Mărceni, Neamț, pentru lucrarea «Nepoții» — **un ceas de mînă.**

10 mențiuni — cîte un stilou:

Florin Dena, subredacția «Tot înainte», Hunedoara; **Ada Vlad,** Liceul pedagogic, Arad; **Marcela Timiș,** Școala generală nr. 4 Lugoj, Timiș; **Harieta Alina Vițalaru,** Școala generală Săvîrșin, Arad; **Mariana Rus,** Școala generală Cernești, Maramureș; **Codruța Corcodel,** Școala generală nr. 10, Tecuci, Galați; **Liliana Goga,** Școala generală Ungheni, Mureș; **Elena Varga,** Școala generală Valea Ierii, Cluj; **Vasilica Popa,** Școala generală Chirnogi, Ilfov; **Elena Secrieru,** Școala generală Darabani, Botoșani.

2. **Secțiunea pentru adulți — învățători, profesori, părinți, muncitori, studenți.**

PREMIUL I — nu se atribuie.

PREMIUL II — în valoare de 2 000 lei Aurelian Titus Dumitrescu, student, pentru lucrarea «Victorie în zorii zilei».

PREMIUL III — în valoare de 1 000 lei: Marian Petri, profesor, pentru lucrarea «Primii pași de dans».

Premiul special al secțiunii pentru adulți — în valoare de 1 500 lei: Toader Hrib, 83 ani, comuna Arbore, Suceava, pentru lucrarea «Muzeul din Arbore».

5 mențiuni în valoare de 500 lei: Ion Vlad, profesor, Casa pionierilor și șoimilor patriei Hunedoara; **Gheorghe Alexandru,** învățător, Liceul pedagogic, Craiova; **Mihai Caragea,** profesor, Școala generală nr. 1 Bicaz Chei, județul Neamț; **Florian Biolănescu,** profesor, Școala generală nr. 3 Băicoi-Liliești, Prahova; **Elena Ion,** învățătoare, Școala ajutătoare din Tg. Jiu.

CONCURSUL „CUTEZĂTORII PRINTRE NOI -PANA DE AUR“

MUNTELE NE CHEAMĂ

— Tovarășe Mihai Antonesei, vă aflați în mijlocul elevilor de la Liceul industrial Darabani. Ne-am pregătit uneltele — stiloul și carnetul! — să ne povestiți, vă rugăm, coborîrea dumneavoastră în mină, în Munții Călimani, într-o zi care s-a dovedit plină de încercări.

— Așadar, era timpul să intrăm în mină. Pereții de marmură defineau galeria — un castel de frumuseți. Sînt sondor-șef. Pentru început trebuia făcută o manevră... Artificierul Rovină Țarcă mi-a spus: «Mihai, trage garnitura mai sus că de la următoarea cameră de sondă vine apă ce poartă-n încărcătură scînduri de munte și nisip». Liniștea apei ne făcea să lucrăm mai repede. Gheorghe Anton a trimis sondorii să curețe canalul de nisip de la sondă pînă în galerie. Artificierul Rovină Țarcă a pușcat frontul. Tocmai ascultam cuvintele neterminate ale colegilor mei «camera... camera e în pericol» și... lumina s-a stins. Apa a smuls cablul. Un grup de mineri au ieșit cu vagonetul afară. «Bătrîna» apă venea iarăși repede cu pietre, cu mîluri, ataca toate intrările și ieșirile. Un val mult prea puternic blocă ieșirea. Apa a rămas cu noi închisă, era de-un stat de om. Ne-au ajuns din urmă gazele de la pușcătură. Erau, la rîndul lor, un pericol, și trebuia îndepărtată apa. Dar cum? Am făcut mai întîi un dig, dar un val puternic l-a distrus ca și cum ai fi strivit o furnică cu podul palmei. Stăteam agățați de sondă. «Apă», ceruse cineva. Am luat găleata (ajutat de pereții udați, bolnavi), am coborît jos, jos... Aerul amestecat juca deasupra apei. Am prins apa-ntre palme. O apă rece și grea. Mi-am făcut palma lopată pentru a da uleiul la o parte (ulei negru colorat; purta pe el, și-n el, așchii de brad). Un pas împins înainte mă făcu să alunec. De pe sondă pînă-n gura apei drumul măsura 30 de minute. Nimeni nu vorbea, O stîncă ce cobora în pas repede ne-a spart tăcerea. Dumitru Știrbu, Alexandru Dudău, Gheorghe Lostun — colegi de muncă — veniseră să ne salveze. Ultimul s-a întors după un topor. Veneau din sus-ul muntelui, Locul pe unde pătrunsese ultimul a fost acoperit de o stîncă. Erau uzi și-nfometați. Mi-am amintit de pachețelul cu mîncare pe care mi-l pusese nevasta în geantă. O bucată de șuncă și două felii de pîine. Am împărțit în porții egale. Stînca se răcise. Am construit o plută din scînduri trimise de apă, pentru a ne deplasa la locul cu pricina. Prima încercare a eșuat. Dar nu ne-am lăsat. Am construit o plută. Ea înainta în apa neagră — părea o plimbare nocturnă, undeva într-o peșteră. Lovituri repezi de ciocan trezeau stînca. Ceream ajutor. Ceream ajutor. Toate cuvintele purtau în încărcătura lor voința noastră. Glasul nostru a fost auzit de cei dragi, de cei așteptați. Imensa stîncă ce ne acoperea a început să se clintească și a luat alt drum. Din nou lumină. Afară în aerul rece și pur al unei noi dimineți ne așteptau, cu înfrigurare și dragoste, ai noștri: colegii de muncă, familia.

După trei săptămîni am primit o vedere din Munții Căliman. Era destinată întregului colectiv al clasei noastre. Am rămas cu toții la școală să scriem împreună scrisoarea de răspuns. Mesajul nostru a fost primit cu cea mai deschisă bucurie și am rămas legați printr-o frumoasă și caldă prietenie.

Elena Secrieriu
comuna Darabani,
județul Botoșani

AGENDĂ

Zilele trecute, în Capitală, la Casa Centrală a pionierilor și șoimilor patriei, a avut loc festivitatea de premiere a cîștigătorilor concursului de creație dramatică «Universul contemporan și viitor al copilului», organizat de Consiliul Național al Organizației Pionierilor, Consiliul Culturii și Educației Socialiste și Uniunea scriitorilor.

Au fost prezenți membrii Biroului C.N.O.P., reprezentanți ai C.C.E.S., Uniunii scriitorilor, reprezentanți ai presei și Radioteleviziunii, pionieri și școlari.

Au fost premiate piesele: «Nepoții lui Făt-Frumos», de Georgiana Viorica Rogoz; «Marea călătorie cu balonul de hîrtie», de Alexandru Popescu; «Băiatul rău» (în lb. maghiară), de Marton Lili; «Întîia mare izbîndă», de Aurel Cîrciumaru; «Fetița de la circ» (în lb. germană), de Terschak Ricarda; «Boroboață și zmeul», de Drăghia Niculae; «Salvăm pe Ileana Fata Cosînzeana», de Dorel Sibii; «Moara liliecilor», de Virgil Munteanu; «Titel și alți voinici ca el», de Stanca Ponta; «Cursa contra... termometru», de Alecu Popovici.

FLACĂRA OLIMPICĂ

UN SIMBOL ȘI UN PERSONAJ

Smulsă soarelui în miezul zilei de 19 iunie '80, cu ajutorul oglinzilor așezate pe înălțimea Olimpului, flacăra olimpică a ajuns acum foarte aproape de capătul lungului său drum, care adună 4 836 km. Astfel, peste numai cîteva zeci de ore, la 19 iulie, în jurul orei 15, flacăra vie care a străbătut, timp de aproape treizeci de zile patru țări — Grecia, Bulgaria, România și U.R.S.S. — aclamată și întîmpinată sărbătorește în nenumărate localități, se va afla, în cele din urmă, în capitala țării gazdă, la Moscova. Sportivi, specialiști și spectatori din întreaga lume vor fi martorii emoționantului moment cînd, în imensa cupă cu diametrul de patru metri și jumătate, focul olimpic născut din flacăra purtată tocmai din Elada, kilometru de kilometru de către prestigioși sportivi din cele patru țări, își va înălța flăcările deasupra stadionului Lujniki, urmînd să strălucească neîncetat, pînă în cea din urmă zi a olimpiadei, 3 august 1980.

● **Pămîntul românesc a devenit gazda flăcării olimpice în dimineața zilei de 1 iulie, cînd, pe Podul Prieteniei, la Giurgiu, campioana olimpică Iordanka Hristova din R.P Bulgaria a predat flacăra torței olimpice sportivului român, de asemenea campion olimpic, Dumitru Pîrvulescu.**

● De-a lungul a 577 km parcurși pe teritoriul României, flacăra olimpică a străbătut opt județe (Ilfov, Prahova, Buzău, Vrancea, Bacău, Neamț, Iași și Vaslui), fiind întîmpinată cu bucurie și ospitalitate de către toți locuitorii celor treisprezece orașe și șaizeci și șase de comune rurale.

● Eroina zilelor premergătoare deschiderii Jocurilor Olimpice de vară — torța purtătoare a flăcării olimpice — măsoară 0,55 m lungime, avînd 900 g greutate. Flacăra este alimentată de o sursă de combustibil gazos.

● Proiectanții au prevăzut ca torțele să fie în stare să-și păstreze flacăra aprinsă și în condiții de vînt puternic sau ploaie torențială.

● Cei aproape 5 000 de sportivi desemnați să poarte torța de-a lungul traseului au parcurs drumul cu o viteză de 12 pînă la 15 km pe oră, transmițîndu-și flacăra la fiecare kilometru. Astfel, în total au fost pregătite 6 000 exemplare de torțe olimpice, avîndu-se în vedere și anumite festivități.

● Iar acum, numele cîtorva dintre prestigioșii sportivi români, purtători ai flăcării olimpice pe teritoriul patriei noastre: **Dumitru Pîrvulescu, Dinu Cristea, Maria Marin, Nicolae Dogaru, Adrian Băloi, Gh. Berceanu, Gabriel Pometcu, Cornel Hodut, Ion Monea, Gh. Goran, Virginia Ioan...**

● **În Capitală, pe Stadionul Dinamo,** mii de tineri și mai vîrstnici au întîmpinat cu însuflețire sosirea flăcării olimpice, adusă de atletul **Constantin Grecescu** și predată maestrei emerite a sportului, **Iolanda Balaș-Söter**, campioană olimpică și multiplă recordmenă mondială. **Mihaela Peneș**, maestră emerită a sportului și campioană olimpică, a reaprins flacăra de la torța stadionului, predînd-o următorului purtător...

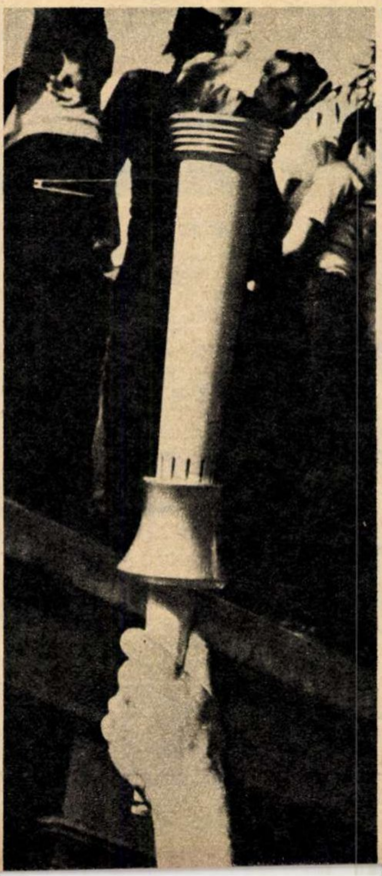

OLIMPICII NOȘTRI, ÎN OCHII COPIILOR

Sîntem pe Stadionul Dinamo din Capitală. Momentul solemn, emoționant al sosirii flăcării olimpice deși a trecut, pare că-i stăpînește încă puternic pe interlocutorii mei, băieți și fete, iubitori ai sportului, sosiți aici cu mult timp în urmă pentru a nu scăpa evenimentul. Le propun să-mi răspundă unei singure întrebări:

— Care este sportivul sau echipa preferată și ce șanse îi acorzi la Jocurile Olimpice de la Moscova?

Rodica Pamfilie (gimnastă, categoria maestre, membră a Clubului sportiv școlar «Triumf», participantă la multe competiții internaționale): Desigur, prefer gimnastica! Iar dintre gimnastele noastre mi-ar fi greu s-o numesc numai pe una. Totuși, în afară de Nadia și Emilia, eu am mari speranțe în Melita Ruhn. Anul trecut, la campionatele mondiale a luat medalie de bronz la individual compus și la sol. A fost o surpriză. Acum îi acord și mai multe șanse. Mi-am dat seama că este ambițioasă și muncitoare. Ca să nu mai spun de talent...

George Lazăr (viitor fotbalist, a trecut acum, cu medii foarte bune în clasa a VIII-a, la Școala generală nr. 27 din Capitală): Eu țin cu echipa de fotbal «Dinamo». Aș dori însă tare mult ca cele două echipe de volei, feminin și masculin, să-și arate valoarea. Am urmărit întreaga lor evoluție din turneul preolimpic de calificare. A fost foarte greu pentru că adversarele sînt valoroase, dar eu tot sper să fim printre primii. Îl admir pe voleibalistul Dumănoiu...

Viorel Popescu a terminat clasa a VIII-a la Școala generală nr. 192 din București; e hotărît să-și aleagă profesiunea de aviator): Mi-e greu să numesc un sportiv sau o echipă. Avem multe valori sportive. Îi admir pentru dîrzenie, hotărîre și pentru faptul că cinstesc culorile patriei. Sper în gimnastică, în handbal. Și, de asemenea, în luptătorii noștri. Dar cel mai mult aș dori ca Ivan Patzaichin, cu pagaia sa neîntrecută, să ajungă și acum primul. Îl prețuiesc mult pe sportivul care a urcat de 17 ori pe podiumul de premiere, obținînd 25 de titluri de campion al României. Merită să rămînă neînfrînt. Deși, după cum știm cu toții, în sport sînt și înfrîngeri. Am încredere însă în toți cei care ne vor reprezenta țara la marea și pasionanta întrecere sportivă.

Florin Vlădărău (membru al Clubului sportiv școlar «Triumf»): Poate sînt unul dintre cei mai emoționați frați. Marilena, sora mea, participă la Jocurile Olimpice. În echipă cu Nadia, Emilia, Dumitrița, Melita, Rodica... Am încredere în ea. Speranța mi-o dau cele două medalii de argint obținute de ea la campionatele europene de junioare, acum doi ani. De atunci a muncit neîntrerupt. Sînt sigur că aceasta o va ajuta mult. Pe mine însă mă pasionează și luptele. Este o probă de bărbăție. Și pentru aceasta nu trebuie să fii neapărat înalt și solid. Mă gîndesc, de pildă, la Nicu Gingă de la categoria 52 kg. Este, datorită seriozității în pregătire un foarte bun tehnician, un luptător inteligent și abil. Deși aveam doar 7—8 ani în '73, îmi aduc bine aminte cînd a devenit campion mondial la juniori. M-a impresionat atunci tocmai faptul că nu părea puternic. Și totuși...

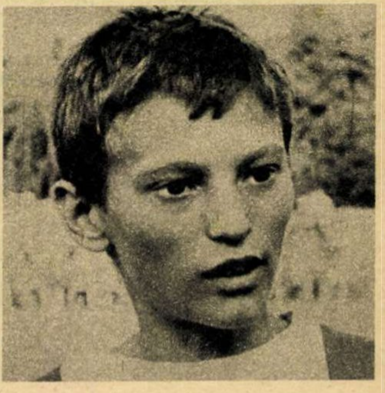

Cornel Stănescu (poloist la Clubul sportiv școlar, elev în clasa a VII-a, Școala generală nr. 173, București): Îmi plac sporturile practicate pe apă sau... în apă. Am încredere în Carmen Bunaciu. O consider o mare speranță a înotului românesc. Și după cum am aflat, pentru prima dată în istoria întrecerilor olimpice, o înotătoare română — Carmen Bunaciu — se va afla în luptă pentru o medalie, la 200 m spate.

Elena Mănescu
Foto: Suzana Bogdan

SĂ CONSTRUIM ȘI SĂ INVENTĂM, COLABORÎND CU REVISTA „START SPRE VIITOR“

Un nou coleg stîrnește întotdeauna curiozitate. Ce știe să facă, cum este el, ce noutăți ne poate spune? Cu atît mai multă curiozitate prilejuiește o revistă nouă. **«Start spre viitor»** e în vîrstă de numai... șase numere, dar și-a și cucerit o mulțime de prieteni. Cîțiva dintre aceștia — electroniști la Casa pionierilor și șoimilor patriei din sectorul unu, București —, însoțiți de profesorul lor, tovarășul Adrian Minea, ne-au făcut recent o vizită la redacția revistei «Start spre viitor».

Iată cîteva dintre opiniile exigenților oaspeți.

● **Lucia Farcaș, clasa a VIII-a:** «Start spre viitor» ne este de mare ajutor în activitățile tehnico-aplicative. Radioreceptorul cu trei tranzistori, a cărui schemă a apărut nu de mult, a și fost construit în cinci exemplare de către colegii noștri de atelier, începători.

● **Horia Cocoveanu, clasa a VII-a:** M-ar interesa să se publice ceva mai multe scheme de construcții pentru «avansați». Eu sînt electronist de peste tre ani, mă interesează aparatele mai complexe.

● **Corneliu Spînu, clasa a VII-a:** Să nu uităm partea distractivă. Unele construcții chiar simple, ar trebui să aibă și acest scop! Pe urmă, mai există și sporturile așa-zis tehnice...

● **Prof. Adrian Minea:** Revista «Start spre viitor» se adresează tuturor categoriilor de pionieri-tehnicieni. Mai mult: ea îi interesează și pe cititorii care n-au încă preocupări de natură tehnică și științifică! Personal, aș sugera mai multă fantezie atît în alegerea construcțiilor propuse spre realizare, cît și în ceea ce privește latura de popularizare a științelor și a oamenilor de seamă care, de-a lungul istoriei, au revoluționat acest domeniu.

● **Redactorii revistei «Start spre viitor» au prezentat,** la rîndul lor, desene, scheme, articole, machete (aflate în pregătire pentru numerele viitoare), arătînd cum acestea sînt îmbunătățite permanent potrivit sugestiilor exprimate de cititori prin corespondență sau prin viu grai. În legătură cu sporturile tehnice, în numărul 7 al revistei «Start spre viitor» veți avea o plăcută surpriză: schema unui automobil cu pedale, care poate fi construit în orice dimensiuni, de către orice doritor!

● **Mulțumindu-le noilor noștri prieteni pentru interesantele lor sugestii,** trebuie să vă spun că fiecare dintre cititorii revistei «Start spre viitor» este așteptat să devină corespondent al revistei. Redacția are un colectiv de colaboratori format din distinși tehnicieni, inventatori, oameni de știință dornici să analizeze propunerile voastre de invenții și inovații, să vă dea sfaturi în legătură cu ceea ce ați dori să construiți în orice domeniu tehnic, inclusiv precizări privind materialele, sculele, dispozitivele și aparatajul de verificare cerute de fiecare obiect pe care doriți să-l realizați. Foarte important: revista «Start spre viitor» vă va relata din experiența practică a unor cercuri tehnico-științifice pionierești cu înfăptuiri de mare performanță, ajutînd astfel «demarajul» debutanților!

Cine poate da explicații mai interesante privind motorul automobilului decît Petre Cristea, colaborator al revistei «Start spre viitor»? Petre Cristea a fost unul din cei mai reputați piloți din lume. Dintre performanțele sale, ajunge să amintim că, în anul 1936, a cîștigat raliul Monte Carlo!

Cu prilejul întîlnirii noastre, cititorii au adus și cîteva aparate electronice construite de ei. Într-u laborator, autorii primesc sfaturi de la alt colaborato al revistei «Start spre viitor», inginerul electronis George Pintilie, campion republican de radioamato rism, maestru al sportului.

Tovarășul profesor Adrian Minea, care în ultimii 17 ani a îndrumat cu deosebită pricepere activitatea multor promoții de pionieri-electroniști, profită de prezența în acest laborator pentru a-și supune «ucenicii» unui test. Rezultatul: foarte bine pe toată linia!

11 ÎNTREBĂRI — 11 PREMII ORIGINALE

Numele și prenumele ȘOMĂLICĂ GOGULETE

Vîrsta peste 2 Adresa Str. Ierbarilor oropsiți de soartă nr 14288881030

1. Ești membru al unui cerc tehnic? (încercuiește cifra care corespunde răspunsului tău).
   1. Da cercul de tehnica ambalaje tehnice
   2. Nu

2. Participi la concursuri de creație tehnico-științifică?
   1. Am participat
   2. Nu am participat

ler promit ca nu voi participa

3. La concursurile de creație tehnică la care ai participat ai primit premii, diplome?
   ① Am primit un loz în plic necîștigător
   2. Nu am primit

4. Ești abonat la revista «Start spre viitor?»
   nu mai știu
   1. Da
   2. Nu
   3. Mă voi abona

5. Ce rubrici urmărești cu mai mult interes? cele care apar la punctul 7.

6. Ce rubrici ți se par slab realizate? cele care apar de obicei la pagina asta.

7. Ce rubrici crezi că lipsesc nejustificat? cele pe care le-am șters acolo cu lama.

8. Ai construit după schemele din revista «Start spre viitor»?
   1. Da
   2. Nu
   3. Voi construi

9. Ai întîmpinat dificultăți în finalizarea construcțiilor? Încercuiește literele care marchează motivele din cauza cărora ai întîmpinat dificultăți:
   A. Schemele erau prea complicate
   B. Ar fi fost necesare explicații suplimentare
   C. În școala unde învăț nu funcționează un cerc tehnic cu profilul respectiv
   D. Mi-au lipsit unele piese
   E. Alte motive. Care? Sînt modest

10. În ce meserie ai vrea să te pregătești? De ce? Am uitat Aceia.

11. Te-ai gîndit vreodată să faci o invenție? La ce anume te-ai gîndit? Da. la un ștergător de parbriz cu lampi colorate și motor inteligent 2 BMW! 800 W cu desert care instantanee foto surprize.

11 ÎNTREBĂRI — 11 PREMII ORIGINALE

CELE MAI INTERESANT OPINII ȘI SUGESTII VOR PREMIATE.

Premiile vor consta în cîte o excursie la București, însoțiți de un adult (părinte, frate mai mare, profesor), în toamna acestui an, pentru vizitarea expoziției republicane a Concursului de creație tehnico-științifică «Start spre viitor».

Taloanele vor fi completate citeț și trimise pînă la 5 august a.c. pe adresa: «Cutezătorii»-«Start spre viitor» — Piața Scînteii 1, București. Pe plic se va menționa: 11 întrebări — 11 premii,

CLUBUL Logicienilor

Prezintă: Prof. univ. EDMOND NICOLAU

Răspuns la problema din numărul trecut.

Pentru a ușura notația, să înregistrăm, pe rînd, cîți litri se află în diferite momente ale operației în cele trei vase, de 12, 7 și 5 litri. În primul moment aveam 12, 0, 0, adică în vasul de 12 litri se găseau 12 litri; în cel de 7 litri se găseau 0 litri, la fel în cel de 5 litri.

Ionel umple vasul de 7 litri, deci extrage din vasul mare 7 litri; se trece la situația 5, 7, 0.

Apoi, din vasul de 7 litri, Ionel extrage 5, umplînd vasul cu această capacitate. Se ajunge la situația 5, 2, 5.

Urmează pe rînd 10, 2, 0; 10, 0, 2 (cei doi litri din vasul de 7 litri au fost trecuți în cel de 5 litri); 3, 7, 2; 3, 4, 5 (din vasul de 7 litri se extrag 3 litri, cu care se completează cei 5 litri în ultimul vas). Urmează situațiile: 8, 4, 0; 8, 0, 4; 1, 7, 4 și, în fine, 1, 6, 5.

Problema a fost rezolvată. Dar poate că există și alte soluții! Încercați.

Și încă o întrebare: totdeauna se pot rezolva astfel de probleme cu trei vase, din care unul e plin, alte două sînt goale și se cere să se separe o anumită cantitate? Desigur că nu! De exemplu, dacă avem un vas plin de 8 litri și alte două vase goale de cîte 4 litri fiecare, nu vom putea separa un litru. Puteți găsi vreo condiție cu aplicarea căreia problema să devină solubilă? Dacă da, atunci scrieți-ne.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	S	T	R	A	L	U	C	I	■	
2	T	R	A	T	A	M	E	N	T	E
3	R	O	Z	A	■	B	R	E	■	R
4	O	P	A	R	I	R	E	■	N	B
5	P	I	■	E	L	E	S	T	E	U
6	I	C	A	■	U	L	■	R	A	R
7	T	■	R	U	M	E	N	A	■	I
8	O	L	A	R	I	■	A	S	I	■
9	R	O	M	A	N	I	■	E	O	L
10	I	C	I	■	A	R	S	O	R	I

ESTIVALĂ

ORIZONTAL: 1) Un verb caracteristic soarelui de vară. 2) Proceduri la băi. 3) Trandafir sălbatic. Cuvînt care exprimă mirare. 4) Trecut prin apă fiartă. Nota bene (abr.). 5) În copilărie. Iazul pescarilor. 6) Nume feminin. Primele ultraviolete. Unul ici, altul colo. 7) A stat prea mult la soare (fem.). 8) Meșteri care lucrează obiecte din lut ars. Neîntrecuți (fig.). 9) Băile lor se numeau terme. Zeu aducător de vînt răcoros. 10) Aici (pop.). Amprentele usturătoare ale soarelui. VERTICAL: 1) Răcoresc străzile încinse de soarele torid al verii. 2) Limitează zonele calde ale Pămîntului (sing.). Spațiu. 3) Săgeți de foc în plină vară (sing.). A se bronza (fig.). 4) Asemenea. Strigat cu căldură. 5) A se scălda. A străluci de bucurie. 6) Oferă un refugiu pe soare torid (pl.). Ferește pielea de arsuri. 7) Zeița forțelor vegetative ale naturii la romani. Începe să nădușească! 8) Oraș în Turcia. Drumul excursionistului. 9) Se topește de căldură. Întreprinderea optică română (abr.). 10) Pajiște (pl.). Și acum pe litoral!

CASA, FORMATĂ DIN 10 BEȚIȘOARE, ARE FAȚADA ORIENTATĂ SPRE STÎNGA. DACĂ MUTAȚI NUMAI DOUĂ BEȚIȘOARE, PUTEȚI SĂ-I SCHIMBAȚI ORIENTAREA SPRE DREAPTA.

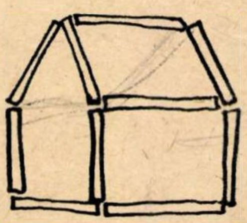

PESCARUL

Un pescar de...note mari
Mult se miră, dragii mei,
Cînd învață «pe sărite»
Și mai prinde cîte-un trei.

Alexandru Păsărică,
cl. a VIII-a, Școala generală nr. 6, Slobozia

POȘTAȘUL

Participanții trebuie să aleagă, în primul rînd, un «poștaș» care va denumi apoi pe fiecare jucător cu numele unei localități cunoscute. Poștașul stă în mijlocul unui cerc mare format de ceilalți, lăsînd între ei o distanță de două brațe unul față de altul. În jurul picioarelor, fiecare își trasează un cerculeț.

În momentul în care poștașul rostește: «Poșta merge de la...», indicînd două localități, cei doi jucători indicați sînt obligați să-și schimbe repede locurile. În același timp și poștașul caută să ocupe unul dintre cele două locuri. Odată cu ocuparea locului, fostul poștaș preia și denumirea localității.

Firește, jucătorul care rămîne fără loc devine poștaș și jocul continuă.

ÎNTRE O BAIE SI ALTA

Rățușca sub apă. Echipele se aliniază paralel cu malul unui rîu (neapărat apă curgătoare); în mijloc, între echipe, se găsește conducătorul jocului care trebuie să fie un profesor.

Ținîndu-se cu toții de mîini, tot șirul pătrunde în apă pînă la piept. Dinspre conducător, spre dreapta și spre stînga, jucătorii se vor număra în ordine. Întorcîndu-se la mal, conducătorul va arunca mingea, pe rînd, primelor numere. La un fluier, mingea va trece pe sub apă, din mînă în mînă, pînă la ultimul jucător. Acesta va ridica mingea în sus, apoi o va vîrî din nou sub apă spre jucătorul de lîngă el. De fiecare dată cînd «rățușca» ajunge la primul jucător se atribuie echipei patru puncte. Dacă se întîmplă însă ca cineva să scape rățușca sub apă, echipei respective i se scad două puncte.

După ce «rățușca» a trecut la fiecare echipă, de la un capăt la altul, de 5—10 ori, jocul se oprește și se totalizează punctele obținute.

LOGICĂ ȘI ISTEȚIME

Inițial florile au avut cîte 6 petale. În timpul unei ploi, o parte s-au scuturat, fiecare rămînînd doar cu cîte 4. Cele 3 petale hașurate au fost recuperate. Reconstituiți florile cu ajutorul petalelor rămase și al celor găsite în așa fel încît fiecare să aibă din nou 6 petale.

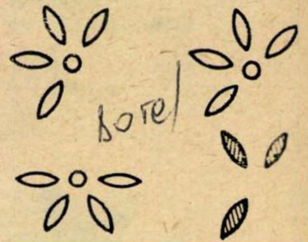
Dorel

Realizați următoarele desene fără să ridicați vîrful creionului de pe hîrtie și fără să treceți a doua oară prin același loc.

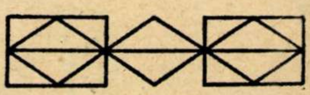

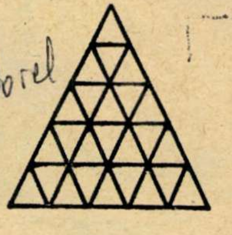
Dorel

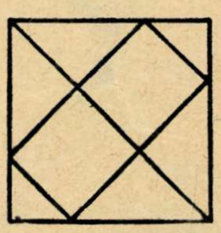

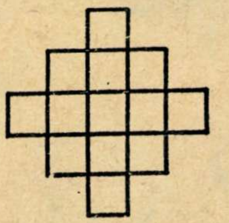

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentare artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentare tehnică:
ION MIHĂESCU

Redacția: Piața Scînteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia», TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex 11226, București.

12 PAGINI, 1 LEU

index 41033

de Sandu Alexandru; desene—Val. Tănase

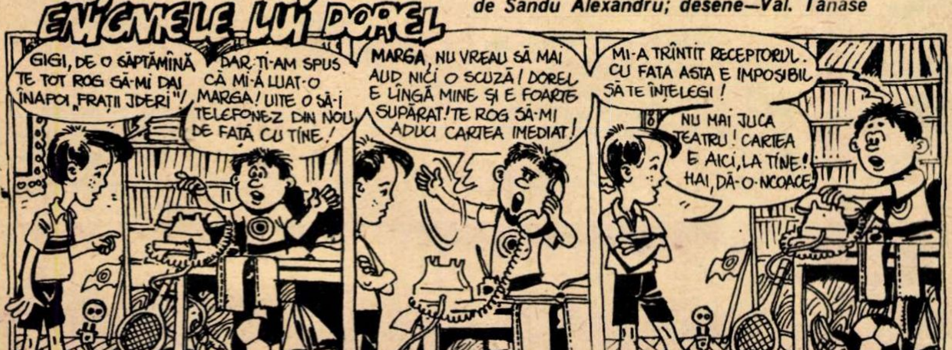
ENIGMELE LUI DOREL
GIGI, DE O SĂPTĂMÎNĂ TE TOT ROG SĂ-MI DAI ÎNAPOI „FRAȚII JDERI"!
DAR ȚI-AM SPUS CĂ MI-A LUAT-O MARGA! UITE O SĂ-I TELEFONEZ DIN NOU DE FAȚĂ CU TINE!
MARGA, NU VREAU SĂ MAI AUD NICI O SCUZĂ! DOREL E LÎNGĂ MINE ȘI E FOARTE SUPĂRAT! TE ROG SĂ-MI ADUCI CARTEA IMEDIAT!
MI-A TRÎNTIT RECEPTORUL. CU FATA ASTA E IMPOSIBIL SĂ TE ÎNȚELEGI!
NU MAI JUCA TEATRU! CARTEA E AICI, LA TINE! HAI, DĂ-O-NCOACE!

CUM A DEDUS DOREL CĂ GIGI A ÎNCERCAT SĂ-L PĂCĂLEASCĂ? **RĂSPUNS:** DE FAPT, GIGI N-A VORBIT CU NIMENI. TELEFONUL ERA SCOS DIN PRIZĂ. LUI DOREL, ACEST AMĂNUNT NU I-A SCĂPAT.

ACȚIUNEA D

EPISODUL **10**

Scenariul: CONSTANTIN DIACONU
Desene: SANDU FLOREA

Folosindu-se de deltapian, cu ajutorul căruia coboară un capăt al corzii la tînărul căzut de pe creastă, membrii echipajului «Temerarii» reușesc să-l salveze pe acesta.

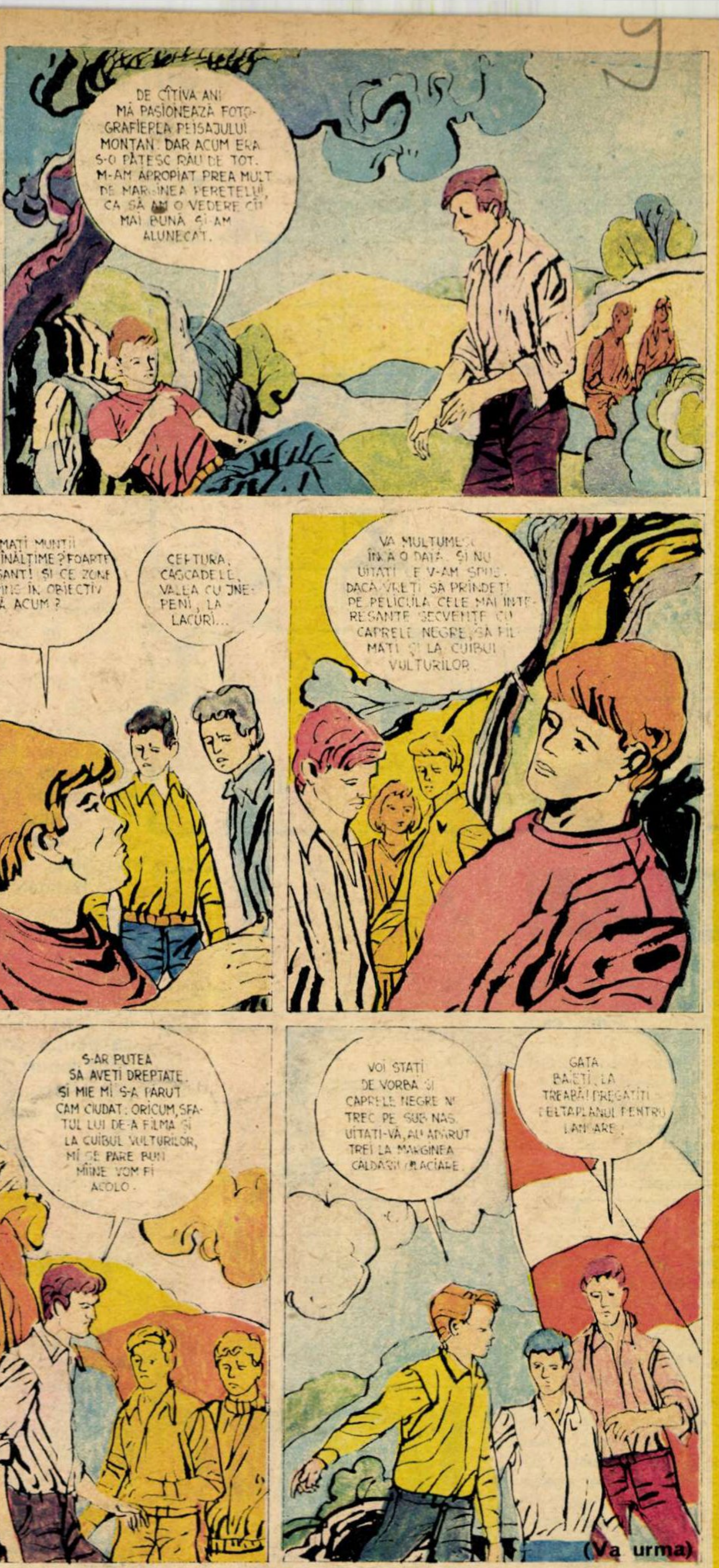
DE CÎTIVA ANI MĂ PASIONEAZĂ FOTOGRAFIEREA PEISAJULUI MONTAN. DAR ACUM ERA S-O PĂTESC RĂU DE TOT. M-AM APROPIAT PREA MULT DE MARGINEA PERETELUI, CA SĂ AM O VEDERE CÎT MAI BUNĂ ȘI-AM ALUNECAT.
PĂI ȘI NOI, CU DELTAPLANUL NOSTRU, FACEM CAM ACELAȘI LUCRU. FILMĂM MUNȚII DE LA ÎNĂLȚIME. DEȘI URMĂRIM DOAR CAPRELE NEGRE, SÎNT CONVINS CĂ IMAGINILE PEISAJULUI SÎNT DE PRIMĂ CLASĂ.
FILMAȚI MUNȚII DE LA ÎNĂLȚIME? FOARTE INTERESANT! ȘI CE ZONE AȚI PRINS ÎN OBIECTIV PÎNĂ ACUM?
CEATURA, CASCADELE, VALEA CU JNEPENI, LACURI...
VĂ MULȚUMESC ÎNCĂ O DATĂ. ȘI NU UITAȚI CE V-AM SPUS. DACĂ VREȚI SĂ PRINDEȚI PE PELICULĂ CELE MAI INTERESANTE SECVENȚE CU CAPRELE NEGRE, SĂ FILMAȚI ȘI LA CUIBUL VULTURILOR.
MIE MI S-A PĂRUT CAM CIUDAT BĂIATUL ĂSTA. A FĂCUT NIȘTE OCHI AȘA DE MARI CÎND A AUZIT CĂ FILMĂM MUNȚII DE LA ÎNĂLȚIME!
ȘI CÎT DE CURIOS ERA SĂ AFLE PE UNDE AM FILMAT.
DAR CÎT A INSISTAT SĂ FILMĂM ȘI LA CUIBUL VULTURILOR!
S-AR PUTEA SĂ AVEȚI DREPTATE. ȘI MIE MI S-A PĂRUT CAM CIUDAT. ORICUM, SFATUL LUI DE-A FILMA ȘI LA CUIBUL VULTURILOR, MI SE PARE BUN. MÎINE VOM FI ACOLO.
VOI STAȚI DE VORBĂ ȘI CAPRELE NEGRE NE TREC PE SUB NAS. UITAȚI-VĂ, AU APĂRUT TREI LA MARGINEA CĂLDĂRII GLACIARE.
GATA, BĂIEȚI, LA TREABĂ! PREGĂTIȚI DELTAPLANUL PENTRU LANSARE!

(Va urma)

ONOMASTICE

Numele dat de băștinași cascadei Victoria de pe fluviul Zambezi este MOSI-OUA-TUNIA, ceea ce înseamnă «locul unde aburul face zgomot».

Numele frumosului oraș NAIROBI înseamnă «apă rece» și este dat de localnicii care au găsit în apropierea orașului izvoarele cu apă rece ale rîului Athi.

În limba cușită, **Sudan** înseamnă «țara celor negri»; în limba tribului bantu **Tanganika** înseamnă «apă multă».

SCURTA ISTORIE A MORĂRITULUI

Măcinatul grăunțelor este o veche îndeletnicire a omului. În Roma antică erau cunoscute cîteva tipuri de mori, care aduceau mai mult cu rîșnițele noastre de cafea. În timpul lui Iulius Cezar apar morile acționate de forța apei, iar în evul mediu ele sînt cunoscute în toată Europa.

Primele perfecționări demne de remarcat sînt apariția valțurilor, în Austria, iar mai tîrziu folosirea aburului. Prima moară cu aburi a fost construită în anul 1760, în Anglia, de către Smithson.

În țara noastră, primele mori de apă, care înlocuiesc rîșnițele romane, sînt semnalate încă din anul 1247.

BROAȘTE... MUTE

Lacul Titicaca, situat în Munții Cordilieri, la granița dintre Peru și Bolivia, la 3 212 m altitudine, are suprafața de 8 340 de km^2 și adîncimea maximă de 304 m. Între viețățile care populează apele acestui lac, cercetătorii (printre care și francezul Cousteau) au semnalat prezența unei specii de broaște obeze, neobișnuit de mari, care nu au plămîni și respiră prin vasele capilare ale pielii. Broaștele acestea mai au particularitatea că sînt mute: nu orăcăie niciodată. După evaluările cele mai modeste se apreciază că trăiesc, în prezent, în apele lacului Titicaca, cel puțin un miliard de astfel de broaște.

FEROVIARĂ

Viteza — greu de imaginat pentru un tren — de 500 km/h este atinsă în prezent de două prototipuri în curs de testare: unul japonez, celălalt vest-german (în imagine). Ambele se bazează pe eliminarea oricărei atingeri în mers între vehicul și linie. Electromagneți de mare putere vor asigura sustentația la un centimetru de linie și orientarea vehiculului. Sistemul de propulsie este reprezentat de un motor linear, care funcționează, de asemenea, fără să necesite vreo atingere (deci frecare) între vehicul și linie. Aceste trenuri sînt menite nu să înlocuiască liniile existente, ci să completeze evantaiul posibilităților de deplasare ale omului cu felurite viteze.

Cutezătorii

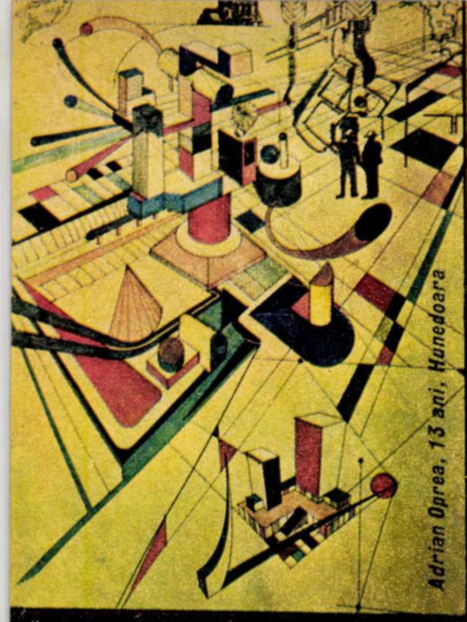
Adrian Oprea, 13 ani, Hunedoara

15 ANI
DE LA CONGRESUL AL IX-LEA
AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

*NĂSCUȚI ÎN ACEȘTI ANI
DE GLORII

(pag. 2,3,4,5)

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
MUREȘ
TÎRGU-MUREȘ
SECȚIA PENTRU

30

JOI, 24 IULIE 1980,
ANUL XIV (NR. 669)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Cu țara creștem
către
comunism!

PCR
TOT INAI

MESAJUL PIONIERILOR, AL TUTUROR COPIILOR PATRIEI, ADRESAT COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, CU PRILEJUL ANIVERSĂRII A 15 ANI DE LA CONGRESUL AL IX-LEA AL PARTIDULUI

Mult iubite și stimate tovarășe

NICOLAE CEAUȘESCU

În aceste zile cînd minunata noastră patrie, viteazul nostru popor cinstesc cu aleasă mîndrie, prin noi fapte de muncă, împlinirea unui deceniu și jumătate de la istoricul Congres al IX-lea al partidului, moment care a deschis cea mai glorioasă etapă din istoria României, marcată hotărîtor de prezența în fruntea partidului și a țării, a Dumneavoastră, tovarășe Nicolae Ceaușescu, simbol viu al luptei fără preget a poporului nostru pentru bunăstare, libertate, independență și pace, prieten și îndrumător apropiat al tinerei generații, noi — purtătorii cravatei roșii cu tricolor, șoimii patriei, toți copiii țării — ne unim inimile și glasurile în omagiul pe care copilăria noastră fericită îl aduce celui prin grija căruia creștem viguros și ne pregătim ca tineri revoluționari, ca oameni de nădejde ai zilei de mîine.

Pentru cei peste 4 milioane de copii ai României nu este mîndrie mai mare decît aceea de a ști că s-au născut, pe milenarul pămînt al patriei, ca fii ai eroicului popor român, în acești cincisprezece ani care se înscriu cu litere de aur la cea mai înfloritoare pagină din marea epopee a construcției socialiste, în care s-au afirmat cu o neasemuită putere cele mai înalte virtuți ale poporului nostru — hărnicia, demnitatea, omenia — în cadrul fertil de largă democrație, de participare permanentă a întregii națiuni la organizarea și conducerea vieții economico-sociale a țării.

Perspectivele deschise țării de Congresul al IX-lea, de Congresul al X-lea, de Congresul al XI-lea, de Congresul al XII-lea oferă tinerei generații, tuturor copiilor patriei, imaginea clară a viitorului, a devenirii noastre spre comunism.

Născuți în cei mai frumoși ani ai României, noi, toți copiii patriei — români, maghiari, germani și de alte naționalități — mîndri că sîntem copiii acestor ani, purtăm cu noi spre viitor îmbrățișarea plină de căldură și încredere pe care ne-ați dat-o în atîtea rînduri, mult stimate și iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, ori de cîte ori v-ați aflat împreună cu mult stimata tovarășă Elena Ceaușescu în mijlocul nostru, la cele mai importante momente din viața Organizației Pionierilor, ori la întîlnirile de lucru cu țara.

Odată cu mesajul inimilor noastre, vă încredințăm, mult stimate tovarășe secretar general Nicolae Ceaușescu, că pionierii patriei, toți copiii culeg învățăminte nepieritoare din nobilul exemplu de gîndire și luptă revoluționară al vieții și operei Dumneavoastră.

Sîntem mîndri că, de o vîrstă cu măreţele împliniri ale ultimilor 15 ani, învățăm de la Dumneavoastră abnegația comunistă, spiritul revoluționar, devotamentul și dragostea de țară, că ne-au fost create cele mai frumoase condiții de viață pe care le-au avut vreodată copiii României, că avem asigurate largi perspective de afirmare în știință, în tehnică, în artă, că milioane de locuri de muncă așteaptă să ne dăm măsura faptei creatoare în construcția pe mai departe a socialismului și a comunismului.

Sîntem mîndri că, odată cu noi, în acești 15 ani, în climatul de puternică efervescență revoluționară, de muncă și luptă, de deplină unitate în cuget și faptă a întregului nostru popor, sub conducerea partidului, a Dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, a crescut însăși organizația revoluționară a copiilor.

Sub conducerea nemijlocită a partidului, îndrumată și orientată cu aleasă grijă părintească de Dumneavoastră, Organizația Pionierilor, acționînd împreună cu Uniunea Tineretului Comunist, cu școala, cu familia, s-a afirmat tot mai mult, în acest deceniu și jumătate, ca un atelier revoluționar de formare a conștiinței comuniste, de întărire a unității moral-politice a tinerei generații în cadrul societății noastre socialiste, de educare prin muncă și pentru muncă, de cultivare a înaltelor trăsături morale, a dragostei față de patrie și partid, a patriotismului și internaționalismului socialist.

Nu vom uita niciodată, mult iubite tovarășe secretar general, momentul cînd Dumneavoastră ne-ați investit cu o nouă și înaltă semnificație însemnul nostru pionieresc — cravata pe care o purtăm pe piepturi — dăruindu-ne marea bucurie de a avea în culorile sale, alături de drapelul roșu al partidului comunist, culorile de lumină ale tricolorului. Cele mai fragede nădejdi ale patriei, șoimii patriei, nu vor uita niciodată că prin grija și inițiativa Dumneavoastră a fost creată tînăra organizație a copilăriei lor fericite.

Neuitate ne sînt nouă, părinților și educatorilor noștri, momentele în care, întîlnindu-vă cu oamenii muncii de pe tot cuprinsul patriei, ați avut întotdeauna răgazul să vă apropiați de noi, copiii țării, care vă dăruim cu dragoste și devotament cele mai sincere flori ale recunoștinței.

La cotele înalte ale celor 15 ani de creație revoluționară, de mărețe înfăptuiri ale poporului sub conducerea partidului, sub conducerea Dumneavoastră, mult stimate tovarășe secretar general, copiii raportează că în școală, în organizația noastră revoluționară, prinde viață neîncetat hotărîrea de a învăța și a munci cît mai bine, îndemnul Dumneavoastră părintesc de a face totul pentru a deveni stăpîni pe ceea ce a creat mai de preț poporul nostru, pentru a ne însuși comorile științei și culturii, de a nu precupeți nimic pentru a uni într-un tot inseparabil munca, învățătura și știința. În cercurile tehnice pionierești învățăm să muncim, să construim și să inventăm, în expediții pionierești descoperim țara și faptele oamenilor ei, în Festivalul «Cîntarea României» și în competițiile «Daciadei» ne luăm zborul spre aripile creației, ale desăvîrșirii frumuseții spirituale.

Marcată vibrant de tot ce gîndiți și înfăptuiți pentru tînăra generație a patriei, viața noastră își aduce energiile în urcușul neabătut care este însuși sensul devenirii noastre, odată cu patria, pentru patrie, către comunism.

Sîntem mîndri că astăzi, mai mult ca oricînd, cuvîntul României este respectat și stimat în marea familie a națiunilor lumii, că în prestigioasa Dumneavoastră personalitate, mult stimate și iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, avem cel mai autentic mesager al înaltelor năzuințe ale poporului nostru, setea de libertate și dreptate, prietenia și omenia, dorința de a trăi în bună pace cu toate popoarele.

Încredințați că întreaga politică internă și internațională a partidului reprezintă garanția faptului că vom crește într-o lume fără arme, a păcii și colaborării, a progresului și prieteniei între popoare, noi, pionierii de astăzi, oamenii maturi de mîine, vă asigurăm solemn că vom îndeplini exemplar mărețele obiective trasate în Programul partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Acum cînd țara, întregul popor trăiesc cu mîndrie, cinstesc cu elan și dăruire revoluționară împlinirea unui deceniu și jumătate de mărețe înfăptuiri în istoria nouă a patriei, noi, pionierii și școlarii, toți copiii României, vă rugăm să primiți, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, omagiul nostru fierbinte, gîndurile noastre înaripate și însorite, gînduri de recunoștință, de dragoste și devotament. Și făgăduim, ca tineri revoluționari, să ne pregătim cît mai temeinic pentru muncă și viață, pentru a intra în viitor cu fruntea sus, ca fii destoinici, cutezători și demni, ai partidului comunist și ai poporului român, iar tot ceea ce vom înfăptui în viață, tot ceea ce vom gîndi și vom realiza va fi închinat partidului, poporului, patriei, viitorului comunist al României.

**ORGANIZAȚIA PIONIERILOR
DIN
REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA**

PĂRINTELE ŢĂRII

Cel mai emoţionant şi frumos moment din viaţa mea a fost ziua în care întregul nostru oraş, Arad, a găzduit vizita tovarăşului Nicolae Ceauşescu. Un cer senin şi inundat de lumină se revărsa pe chipurile oamenilor care îl înconjurau; aceşti oameni nu erau alţii decît părinţii noştri — oameni care făuresc oraşul şi pîinea. Secretarul general al partidului semăna cu ei, avea aceeaşi respiraţie.

Deodată, privirea lui s-a întîlnit cu privirea mea, şi am avut senzaţia că mă întîlnesc cu privirea întregii ţări. Deasupra zburau porumbei albi, trecea soarele bun şi era bucurie. Toţi oamenii, Aradul întreg, scandau: «Ceauşescu, pacea!», «Ceauşescu, ţara!». La fel ca oamenii, ca părinţii noştri, ca toţi copiii, florile cîntînd şi-au deschis corola strălucitoare, aplaudînd cu petalele lor.

Deodată, l-am văzut pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu venind ca un părinte printre noi, copiii, care ne aflam acolo şi îmbrăţişîndu-ne ne-a transmis căldura inimii lui. Apoi, am luat şi noi parte la dialogul dintre conducătorul ţării şi muncitorii de la Uzina de vagoane Arad, şi-am înţeles mai mult ca oricînd că meseria acelor oameni este şi viitorul nostru. În acelaşi timp ne-am dat seama că cel mai bun exemplu ni-l dă în muncă, în dragoste pentru binele ţării chiar tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

Alina Camelia Neteda
cl. a V-a A,
Şcoala generală nr. 13,
Arad

Sînt 15 ani

Sînt 15 ani de cînd în fruntea ţării
La cel de-al IX-lea Congres
Să ne conducă spre o vreme mai înaltă
Tovarăşul Ceauşescu a fost ales.

Sînt 15 ani-lumină-n care
Demn, omeneşte ne-a condus
Cu dragoste şi-nflăcărare,
Urcînd stindardul ţării tot mai sus.

Prin el urcăm cărări înaripate
Spre cerul comunist al construirii,
E cel ce cîrmuieşte cu dreptate
O ţară destinată fericirii.

Alina Melnic
Şcoala generală nr. 21, Timişoara

NĂSCUŢI ÎN ACEŞTI ANI DE GLORII

Grija pentru copii şi copilărie este cel mai înalt semn de umanism al unei societăţi. Niciodată grija pentru a asigura copiilor o copilărie fericită n-a fost mai vie şi mai mare decît în aceşti cincisprezece ani care au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului încoace, devenind, sub ctitoria tovarăşului Nicolae Ceauşescu, măreaţă şi nepieritoare istorie. În aceşti ani, România noastră socialistă s-a dezvoltat din toate punctele de vedere: economic, politic, social şi cultural-ştiinţific, înflorind ca-n basme, într-un an cît altădată într-un secol. S-au clădit fabrici şi uzine, milioane de case noi, şcoli şi instituţii social-culturale. A crescut continuu nivelul de trai al părinţilor şi implicit al copiilor lor, s-au creat condiţii pentru o copilărie cu adevărat fericită. Cămine, grădiniţe de copii, dispensare, şcoli, terenuri de sport, tabere de vacanţă, cărţi şi medicamente gratuite, îndemnizaţii acordate părinţilor pentru copii sînt numai cîteva din multele semne ale grijii partidului şi statului nostru pentru crearea condiţiilor care să asigure tuturora o copilărie frumoasă, liniştită şi plină de bucurii. Cei născuţi acum 15 ani au devenit în acest răstimp istoric adolescenţi. Fericirea ţării se măsoară cu fericirea lor. Ei şi cei născuţi după ei n-au de unde să ştie cît de tristă şi amară, cît de înfometată şi zdrenţuită era copilăria de altădată. Ei n-au mai întîlnit-o decît în poveştile triste din copilăria părinţilor părinţilor lor. Copilăria fericită şi îmbelşugată din aceşti cincisprezece ani istorici, ctitoriţi de puternica personalitate a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, marele părinte şi prieten al copiilor, obligă pe fiecare dintre voi să se pregătească zi de zi cu seriozitate şi răspundere, să înveţe temeinic şi să se educe în spirit patriotic, revoluţionar, pentru a deveni vrednici constructori ai socialismului şi comunismului în România, oameni care să asigure copiilor lor şi copiilor acestora o copilărie tot mai frumoasă şi mai fericită într-o lume a bunei înţelegeri şi a păcii.

Ion Dodu Bălan

EXPOZIȚIA REPUBLICANĂ
START spre viitor 1980

Sute de pionieri din Capitală s-au îndreptat duminică, 13 iulie a.c., spre expoziția permanentă «Mulțumim din inimă partidului», pentru a asista la un eveniment de importanță majoră în viața organizației lor: deschiderea expoziției republicane a lucrărilor realizate în cadrul concursului tehnico-științific al pionierilor și școlarilor **«Start spre viitor».** La ceremonie au luat parte activiști ai C.N.O.P., reprezentanți ai unor ministere și instituții centrale, membri în juriul concursului, profesori, părinți.

În expoziție sînt prezentate lucrări înfățișînd largul orizont de preocupări al pionierilor tehnicieni, de la cele care propun soluții originale problemelor energetice pînă la urbanistică, tehnica predării în școală și divertisment.

Discutînd cu vizitatorii, reporterul a notat primele impresii și primele preferințe. Cătălin Russu, utecist de la Liceul industrial nr. 2 din București, apreciază că în expoziție sînt prezentate lucrări de un nivel tehnic mai ridicat decît la ediția precedentă și cu o arie de utilitate mai largă. Pionierul Florian Stan, de la Școala generală nr. 131, admiră în mod special vehiculul economic propus de tehnicienii din Pitești, precum și selecția de machete cu temă anticipativă din secțiunea «Atelier 2000». Daniel Oprea, de la Școala generală nr. 149, admiră, ca și Daniel Laloiu, de la Școala generală nr. 118, standul modeliștilor, vehiculul complex construit la Tecuci și microcentrala electrică argeșeană. Dumitru Stoica, de la Liceul industrial I.R.M.A., explică motivele pentru care socotește deosebit de valoroase lucrările videodisplay cu memorie și cronometru digital cu memorie, executate la Casa centrală a pionierilor și șoimilor patriei, ca și frecvențmetrul digital prezentat de tinerii gorjeni. Valentin Borșoș, de la Liceul industrial nr. 13, adaugă telefonul cu claviatură prezentat de sectorul 1 al Capitalei și cel cu centrală automată al pionierilor din Miercurea Ciuc.

Sîntem departe de a epuiza cele 350 de lucrări selecționate din aproape 4 000 (prezentate anterior la expozițiile județene) care la rîndul lor sînt cele mai valoroase din circa 50 000, cîte au văzut lumina în acest an în atelierele concursului «Start spre viitor».

Horia Aramă

Pionierpres transmite

VACANȚA '80

«Noi creștem cum partidul ne visează»

Hunedoara. Așa s-a intitulat spectacolul dedicat sărbătoririi a 15 ani de la Congresul al IX-lea al P.C.R., prezentat recent de pionierii Școlii generale nr. 10, care a produs o frumoasă impresie spectatorilor de toate vîrstele.

Programul bogat și divers al manifestării — ne asigură corespondenta noastră, pioniera **Marcela Brustur** — cor, dansuri, brigadă artistică, grup vocal și soliști de muzică populară și ușoară, a vădit din plin talentul, fantezia și inteligența tinerilor artiști.

Satu Mare. Sub același generic, pionierii Școlii generale nr. 8 au susținut un frumos recital de poezie și cîntece patriotice, dedicat sărbătoririi a 15 ani de la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român — cei mai rodnici și luminoși ani din istoria țării.

Numismatica — 2050

Mitocu-Dragomirnei — Suceava. O interesantă expoziție numismatică este găzduită în sălile școlii generale din localitate. Este doar una dintre frumoasele acțiuni ale pionierilor din acest județ, dedicate aniversării a două milenii și cinci decenii de la crearea primului stat dac centralizat și independent sub conducerea lui Burebista, vechimii și existenței noastre continui pe aceeași vatră.

Ani de bogate realizări

Murgești-Buzău. La clubul de vacanță al școlii generale, în cadrul ciclului de manifestări politico-ideologice «Comunistul — om de omenie», a avut loc dialogul pionieresc «1965—1980 — România socialistă, cifre și fapte, 15 ani de realizări puse în slujba omului» — vie retrospectivă a acestui deceniu și jumătate de istorie nouă, revoluționară, de puternic avînt creator în construcția socialistă a întregii țări. Filme documentare prezentînd perspectivele de dezvoltare ale comunei, ale județului Buzău au completat și încheiat această interesantă acțiune — ne transmite pioniera Lavinia Mihai

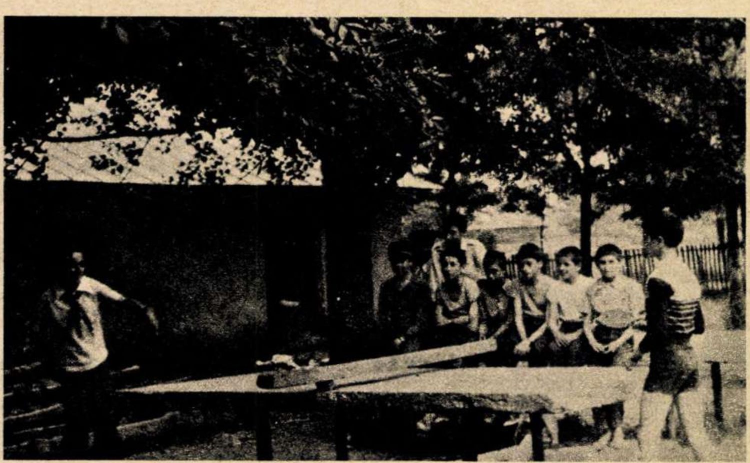

Rod bogat

Rîmnicu Sărat — Buzău. S-a copt grîul. În aceste zile secerișul este în toi. În curînd, din rodul bogat al spicelor va aburi noua pîine pe masa țării.

La strîngerea și depozitarea recoltei din acest an contribuie, pe ogoarele hărniciei, alături de părinții lor — aproape 5 000 de pionieri, organizați în echipe, sub conducerea comandanților-instructori.

Pionierii strîng și stivuiesc baloturile, ne informează purtătorii cravatei roșii cu tricolor de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Rîmnicu-Sărat** — realizatori ai acestei imagini.

Fîntîna de la kilometrul 85

Județul Argeș. Pe autostrada București-Pitești, pînă de curînd, km 85 era un punct fără nici o semnificație deosebită, un loc care — ne scrie pioniera Camelia Grigorescu — nu atrăgea atenția nimănui. Iată însă că, prin grija harnicilor gospodari din comuna Glîmbocata — printre ei pionieri și școlari —, în acest loc, recent, s-a amenajat o fîntînă. Îmbiați de apa limpede și rece, călătorii, iubitori de drumeții, opresc pentru moment, își potolesc setea, continuîndu-și apoi drumul.

Inițiativă pionierească

Pionierii Școlii generale **Recea** au îndrăgit tenisul de masă. Singuri și-au construit masa la care, în cadrul clubului de vacanță, se antrenează. Poate că unii dintre ei se vor dedica acestui frumos sport.

Expediție în munți

Mărceni-Neamț. 100 de ani de la nașterea marelui scriitor român Mihail Sadoveanu și 50 de ani de la apariția romanului «Baltagul» sînt momente cărora le este dedicată expediția **«Baltagul»**, organizată de membri ai cercului de creație «Mugurii Ceahlăului» al Școlii generale din **Mărceni.**

Membrii expediției și-au propus să pornească pe drumul străbătut de cunoscuta eroină sadoveniană, Vitoria Lipan, să cunoască atît frumusețile naturii de pe Valea Bistriței, cît și măretele realizări înfăptuite, în ultimii 15 ani, de harnicii locuitori ai acestor minunate meleaguri.

Grupaj realizat de Maria Petrovici

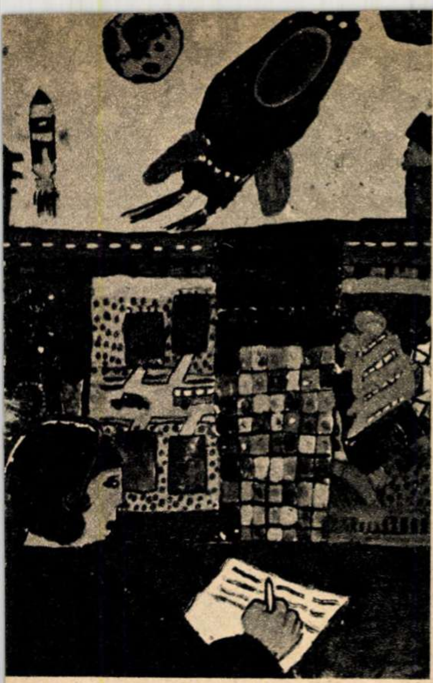

Gabriel Sandu Almaș, cl a VII-a, Școala generală nr. 14, Cluj-Napoca

COPIII ANILOR-LUMINĂ

Au venit copiii din toate părțile României socialiste **să-și rostească inima și glasul, gîndul și prospețimea prin culoare și cuvînt, prin joc și vis; acolo, în pieptul munților Carpați, la frumoasa Luncă de Sus. Fiii cei plini de har ai comuniștilor ziditori și făuritori de vatră nouă românească și-au dat întîlnire să aducă un cîntec de slăvire, și frumusețe partidului nostru comunist, secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Din inima copiilor se auzeau toate ritmurile României noastre; din frunțile lor răsăreau, izvorau cele mai proaspete și pure raze ale viitorului patriei. Această insulă de scris și gîndire, de creație și imaginare a viitorului, numită obișnuit și firesc — tabără — avea program de drumeție sau timp de joacă, dar ea era mai ales o planetă de frumusețe, de talent și dăruire luminoasă. Cîntăreții veniseră din toate zările țării, dinspre cîmpiile cu grîu care tocmai se strîngea, dinspre focurile eterne ale Hunedoarei sau Galațiului, copii cu frunți inspirate din Valea Jiului sau din Bihor, sunete cristaline din Bucovina sau Ipotești, glasuri de pe Olt și din Argeș, — constelația patriei din însuși tărîmul ei izvorîtă. Dialogînd firesc și înfiorat cu trecutul, exprimînd harurile eroice ale prezentului, acești cîntăreți își trimiteau din cînd în cînd și cîte o telegramă lirică în viitor. Nebănuită gingășie și forță, firească profunzime și temeinicie a gîndului — iată doar cîteva laturi ale fluxului lor creativ. Dar mai ales, frunțile lor nu erau altceva decît stelele curate ivite pe cerul țării în acești 15 ani de lumină. Să le ascultăm, să le privim...**

Ion Cringuleanu

Țara mumă

Te cînt cu sufletul curat,
Cu tot ce e putere-n mine,
Te cînt cu glasu-naripat,
Al tînărului care vine.

Sub aripa ocrotitoare,
Tu ne-ai crescut și ne faci mari
Și pașii-n prag de sărbătoare,
Ni-s zboruri limpezi de șoimari.

Azi soarele ne încălzește,
În școli, în fabrici și pe glie,
Partidul ne povățuiește
Să-ți fim nădejde și tărie.

Victor Drăghicescu
cl. a VII-a,
Tîrgoviște,
județul Dîmbovița

* * *

Cîntecul păcii

Partid,
tu ne deschizi drumul
spre zări albastre
cu toți copiii frați de joc să fim,
Pacea în lume să-și fluture drapelul
sub soarele duios ce-l îndrăgim.

Căci fiii României trimit prin tine-n lume
albi porumbei, crengi de măslin în zori,
meridianele înfrățite să audă
cîntecul pionierilor cutezători.

Gabriela Leahu
municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej, județul Bacău

* * *

Cornelia Stan, **cl. a VII-a, Galați** ▲

▼ *Alina Pletea, cl. a V-a* **Urziceni, Ilfov**

Mai frumos decît Făt-Frumos

La ora 6 fix, într-o dimineață am surprins printre macaralele șantierului naval, un bărbat înalt și voinic, mai frumos decît Făt-Frumos, cu privirea largă cît o mirare și foarte luminoasă. Mi s-a părut îmbrăcat în niște nori și nu în salopetă. Cît de mult m-am minunat cînd și-a suflecat norii de pe mîini, dînd la o parte trei macarale și venind spre mine, zîmbind m-a întrebat:

— De ce mă privești astfel, fetițo?

Încurcată, i-am răspuns brusc:

— Semeni cu nea Constantin Firoiu, macaragiul, suit mereu în cer deasupra portului; cum rîzi tu, așa rîde și el cîteodată către mine și-mi strigă din cabina lui: hei, hei, fetițo, urcă să vezi Dunărea și Giurgiu!... Vino să-i vezi pe toți constructorii comuniști dînd suflet vapoarelor și adîncime Dunării.

— Și ai urcat vreodată lîngă marele Constantin, macaragiul?

— De două ori. Ultima dată i-am adus un trandafir înflorit ca o făclie, dar parcă mai tare ardea fruntea lui de macaragiu. Îmi venea să cobor să-i aduc o mînă de Dunăre și să-l răcoresc.

— Și eu sînt macaragiu. Urcă pînă pe umerii mei, cu mîna ta de Dunăre. Mă cunoști?

— Ești soarele, mai sînt cîteva clipe și fruntea ta va fi printre frunțile muncitorilor, sus lîngă nenea Constantin. Mă duc să vă pregătesc pentru toți cîte o mînă de răcoare, de slavă și bucurie, cîte o mînă de Dunăre...

Daniela Breazu, **cl. a VIII-a,**
Școala generală nr. 3,
Giurgiu, Ilfov

Pîinea caldă

— tabletă —

Sînt fericită că tatăl meu este un om de încredere și folositor țării. El face să funcționeze uneltele și mașinile pentru facerea pîinii. Pentru dragostea de muncă și pentru priceperea pe care o are, tatăl meu a fost răsplătit cu respect, cu foarte mult respect din partea oamenilor din jur și cu frumoasa funcție de maistru energetic la coacere. De multe ori a încercat și a și pus în funcțiune motoare sau mașini care numai de el ascultă. Cu cîtă plăcere mă gîndesc la felul cum strălucesc pîinile în mîinile tatii! Cum se duc în tot orașul, purtînd chipul frumos al pămîntului. Aurul acesta nu este altceva decît «izvorul pîinii». Printre pîini tata pare mai frumos și mai tînăr. Dar știați că în fiecare zi eu învăț ivirea soarelui de la tata?

Gabriela Lăcrămioara Bosînceanu

Școala generală nr. 5,
Costache Negri, Iași

MERIDIANELE COPILĂRIEI

> «Întotdeauna gîndul meu e la copiii țării mele, la tineretul, la poporul nostru! Doresc ca tinerii, copiii, poporul meu să trăiască în pace! Dar, deopotrivă, gîndurile mele sînt îndreptate spre copiii tuturor popoarelor. Am fost în multe țări, am întîlnit acolo și copii, și tineri, și oameni mai în vîrstă, și chiar foarte bătrîni. Trebuie să mărturisesc că aceeași căldură pe care o simt îmbrățișînd copiii patriei mele am simțit-o îmbrățișînd copiii altor țări. Peste tot am simțit dorința popoarelor de a trăi în pace, de a colabora, de a fi libere și independente.»
>
> **NICOLAE CEAUȘESCU**

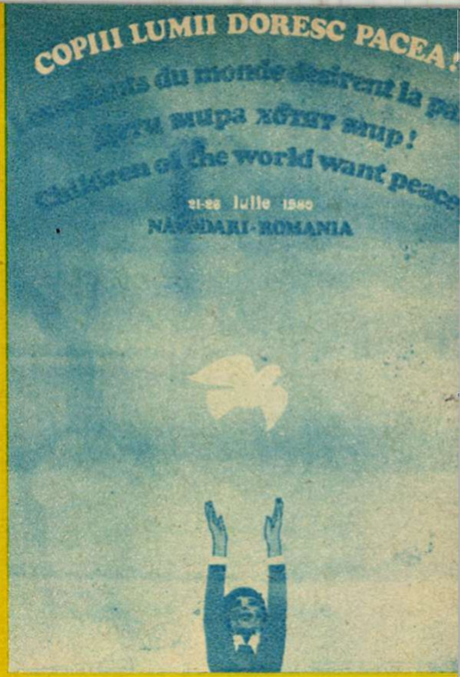

Sub soarele prieteniei pe litoralul românesc

Întinsul nesfîrșit al mării, plaja cu nisipul aurit de soare, cerul mereu curat vara, alcătuiesc în județul Constanța un minunat cadru pentru petrecerea vacanței. De aceea, pe întreg litoralul ai să găsești numeroase tabere pionierești. Zeci de echipaje pionierești pornite în drumeție fac cîte un popas, fie și numai pentru două zile, pe litoral. Ceea ce constituie una din mîndriile județului este Tabăra internațională de la Năvodari, supranumită pe drept cuvînt «Planeta păcii și prieteniei». Cu căsuțele sale ca de poveste, cu parcurile inundate de verdeață, cu terenurile de sport, cu marele teatru în aer liber, Năvodari este un adevărat orășel al copilăriei fericite Și pionierii Constanței se socotesc gazde bune ale acestei minunate «planete».

Bucuroși de oaspeți

— Ce părere ai despre calitățile voastre de gazde? îl întrebăm pe pionierul Răzvan Moșoiu, clasa a VI-a. locțiitor din județul Constanța al președintelui C.N.O.P.

— Eu cred că sîntem gazde foarte bune. Cu mult înainte de sosirea musafirilor în tabăre, noi facem toate pregătirile. Astfel am semănat flori și gazon în toate taberele, am pregătit căsuțele, am înfrumusețat parcurile. Taberele noastre au fost gata la vreme să ureze oaspeților «Bun venit». Cea mai strălucită dintre toate taberele de pe litoral, deși toate sînt frumoase, este Năvodari, unde își petrec vacanța mii de copii din toată țara, alături de prietenii lor sosiți din toate colțurile lumii.

— Care este amintirea ta cea mai frumoasă legată de Năvodari?

— Amintirea se leagă de emoția pe care am resimțit-o, ca dealtfel toți pionierii țării, cînd, anul trecut, secretarul general al partidului, părintele nostru drag, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu, au primit vizita unor tineri și copii din alte țări ale lumii aflați la tabăra internațională de la Năvodari și care au participat și la ediția a II-a a Festivalului internațional «Copiii lumii doresc pacea». Cuvintele adresate cu acest prilej de tovarășul Nicolae Ceaușescu, cunoscut în toată lumea ca strălucită personalitate care militează pentru pace, prietenie, colaborare și înțelegere între toate popoarele, au arătat grija pe care conducătorul statului nostru o poartă tinerei generații. Pentru că noi, copiii din orice parte a globului putem crește și învăța în condiții bune numai cînd în lume este pace. M-am gîndit atunci cu mîndrie că toți copiii lumii au în tovarășul Nicolae Ceaușescu un mare prieten.

Copiii lumii doresc pacea

— Festivalul Internațional «Copiii lumii doresc pacea» se desfășoară în această lună și este la a treia ediție.

Ce înseamnă pentru pionierii din Constanța acest eveniment?

— Festivalul este un punct de culme al activității din tabăra internațională de la Năvodari. Aici, la Năvodari, copiii români și copiii veniți de pe toate meridianele globului se înțeleg și se împrietenesc prin limbajul comun al cîntecelor, dansurilor, al desenului. Și de asemenea, pionierii se înfrățesc prin jocurile care le învață unul de la celălalt, prin schimb de daruri și dedicații.

Cuvintele pace, prietenie se pronunță și se scriu la Năvodari în toate limbile pămîntului. Și e minunat că totul se petrece în țara noastră, la Constanța, pe malul însorit al mării.

— Ce socotești tu că este cel mai frumos la Năvodari, în tabăra internațională?

BIBLIOTE

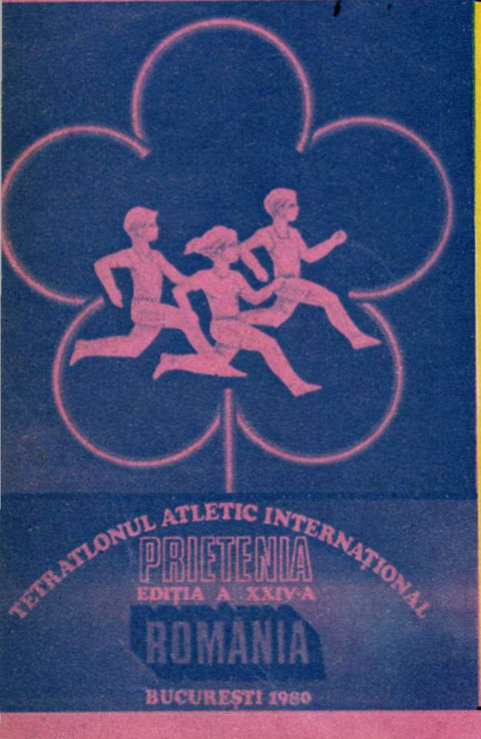

Anul acesta, țara noastră este gazda celei de-a XXIV-a ediții a tradiționalei întreceri sportive pionierești Tetratlonul atletic internațional «Prietenia».

Intre 7—14 august se va desfășura la București atît Reuniunea internațională a Comitetului executiv al Tetratlonului, cît și concursul sportiv. După încheierea Tetratlonului, participanții își vor petrece circa două săptămîni pe litoral, în tabăra de la Năvodari.

În numărul viitor vă vom prezenta amănunte despre această interesantă competiție sportivă internațională a pionierilor.

PENTRU CA MINUNATUL CER AL PLANETEI SĂ FIE SENIN PENTRU TOȚI COPIII LUMII

A sosit vara și odată cu ea și vacanța mult dorită. Ca un stol de rîndunele primăvara, noi, copiii României ne-am luat zborul spre cărările însorite. Liniștea pădurilor de brazi, valurile înspumate ale mării, razele jucăușe ale soarelui strălucitor, plaja de pe țărmul Mării Negre oferă tot atîtea ocazii de voie bună celei mai tinere generații din România.

— Aici afli foarte multe despre viața din alte țări. Așa, de pildă, anul trecut un pionier din Franța a povestit cum luptă partidul comunist din țara lor pentru drepturile muncitorilor. Cîți-va pionieri algerieni i-au învățat pe copii un cîntec revoluționar și le-au arătat un instrument popular de-al lor, numit derbuca. Toți copiii, fie prin cîntece, fie prin poezii sau desene își manifestă dorința de a trăi într-o lume fără arme, fără războaie, ca părinții să-i poată îngriji și crește fără griji

Pionierii din municipiul Constanța sînt foarte mîndri că și în anul acesta Festivalul se deschide cu melodia cîntată de pionierii Școlii generale nr. 4 din oraș — «Copiii lumii doresc pacea». melodie care poartă chiar titlul festivalului și sîntem siguri că și acum, ca și la trecuta ediție, melodia va fi fredonată de toți participanții.

B. Caragiale

Cînd porumbeii

Trăim un timp al demnității,
Un timp cu flori și cer senin,
Cînd porumbeii libertății
În zbor se-nalță fîlfîind.

Nu vrem război și nu vrem arme,
Care-ar distruge omenirea
Ci vrem copilăria noastră
Să știe doar ce-i fericirea.

De-aceea haideți, să cîntăm,
Cu bucurie să jucăm,
În horă mare să ne prindem,
Copii frumoși de pretutindeni!

***Dorina Achim*, cl. a VII-a A,**
Școala generală nr. 15,
Baia Mare

Din culegerea de versuri scrise de copii «O pasăre mi-a răpit inima», editată de Biblioteca județeană Maramureș, iunie 1980

Foto: UNICEF

JDEȚEANĂ
ES
MUREȘ
RU CO

Dar nu toți copiii de pe lume se pot bucura de o vacanță plăcută, reconfortantă. Pe planetă sînt circa 250 de milioane care nu au pășit niciodată în viață pragul unei școli. Mulți dintre ei sînt nevoiți să trudească din greu pentru a-și asigura hrana. Asemenea copii, care de la vîrsta fragedă trebuie să-și cîștige existența muncind în cele mai diferite domenii sînt peste 52 de milioane. Pentru ei, ziua de mîine plutește încă în necunoscut, iar existența lor este plină de nesiguranță.

Copilul din imaginea alăturată nu cunoaște nimic altceva decît munca dură și epuizantă, într-o viață lipsită de bucurii. Pentru el nu există clipe de fericire, deoarece nu intră în contact cu nici un lucru care ar putea să i-o aducă. Acest copil nu poate ști cît de mare și frumos e Pămîntul, cît de variată este lumea și cît de imens este consumul întrucît nimeni nu i-a vorbit niciodată despre toate aceste taine, pe care noi, copiii din România, le pătrundem în anii de școală.

Copiii întregului pămînt trebuie protejați de greutăți, instruiți și pregătiti pentru o viață demnă care să le ofere satisfacții, deoarece copiii de azi sînt oamenii viitorului, cei care vor duce istoria mai departe. Cu toate acestea, pe planetă există atîția copii care sînt expuși fără apărare bolilor și chiar morții. Ei nu au nici cele mai elementare condiții de trai, nu au asigurată hrana, nu au unde dormi, fiind lăsați pradă vitregiei mediului în care trăiesc. Ca acești copii de seama noastră, care undeva, în lume, pentru a avea un colțișor cald, unde să se odihnească, au fost nevoiți să aleagă — în loc de pat — gaura de aerisire a unui canal.

Născuți pentru a se bucura de răcoarea și limpezimea unui izvor șopotitor, a jocului într-o pajiște multicoloră, nu rareori copiii de pe Terra mor de sete pe malul unei ape poluate. Însăși natura este supusă distrugerii datorită neglijenței oamenilor. Nu o dată, din cauza poluării, unii copii și-au pierdut viața înainte de a o cunoaște cîtuși de puțin.

În România, natura înflorește alături de om, luînd parte la progresul întregii țări. Protejarea naturii a devenit o preocupare a tuturor locuitorilor din țara noastră. Înșiși noi, copiii, învățăm de mici să apărăm elementele naturii și să le păstrăm, deoarece numai într-un mediu înconjurător curat, viața noastră, a tuturor, își poate desfășura cursul normal.

Ce poate fi mai emoționant decît un copil în mijlocul unei cîmpii presărate cu flori? Și totuși, chiar acest copil care culege fără grijă flori, trăiește sub amenințarea cursei înarmărilor. Atîta timp cît aceasta va continua, viața noastră, a tuturor copiilor de pe pămînt, nu se va putea desfășura în deplină siguranță. De aceea este nevoie ca întreaga omenire să spună un NU hotărît înarmării pînă nu va fi prea tîrziu.

Noi, copiii din România, educați în spiritul păcii și prieteniei, cunoaștem toate aceste triste adevăruri ale secolului în care trăim și de aceea ne exprimăm cu fiecare ocazie dorința de pace și prietenie cu toții copiii lumii.

Anual, copiii din alte țări sînt invitați, alături de noi, să cunoască și să ia parte la obiceiurile noastre de vacanță, la taberele și jocurile noastre, bucurîndu-ne laolaltă de razele strălucitoare ale soarelui României socialiste.

Copii de pretutindeni, să ne unim inimile într-un buchet al prieteniei, buchet pe care, cu siguranță, lumina păcii îl va putea menține departe de întunericul războiului!

Cătălina Aldea **cl. a VIII-a B,**
Liceul de matematică-fizică nr. 6,
București

Foto: UNICEF

FOTO: UNICEF

CLUBUL Logicienilor

Prezintă Edmond Nicolau

În carnetul său de însemnări din tabăra pionierească de la mare, Eugen își notează mai multe constatări:

1. Pe plajă sînt aliniate trei corturi cu fața spre mare: unul este verde, altul albastru și al treilea portocaliu.

2. În cele trei corturi stă cîte un pionier, și anume unul din Iași, altul din Brăila și al treilea din Craiova.

3. Cortul albastru nu se află într-o extremitate a șirului.

4. Pionierul care stă în cortul din extrema stîngă preferă savarinele.

5. Brăileanul bea numai Ci-Co.

6. Craioveanul stă în cortul din extremitatea dreaptă.

7. Pionierului care bea apă minerală îi plac mult sarailiile.

8. Cortul portocaliu se află în stînga șirului.

9. Pionierul care stă în cortul albastru bea Pepsi.

10. Pionierul care stă în cortul albastru e mare amator de plăcinte cu brînză.

— Dragul meu, ajunge!

Întorcînd capul, Eugen îl zărește pe Viorel, care, peste umărul său, citise notele.

— Cum adică?

— Foarte simplu. Datele ajung ca să formulezi o problemă interesantă: să-mi spui, de exemplu, ce preferă colegul nostru din Craiova.

Răspunsul în numărul viitor.

TEST

AI PUTEA FI UN BUN PILOT DE CURSE?

Ați văzut nu o dată la televizor curse de automobile și de fiecare dată ați admirat sîngele rece, curajul, destoinicia și precizia piloților, întrebîndu-vă poate în sinea voastră: «Eu aș putea fi pilot de curse?»

Într-adevăr, pentru a urca la volanul unui automobil de curse sînt necesare calități deosebite. Aveți aceste calități? Pentru a afla răspunsul, vă propunem un test cu mai multe întrebări, fiecare din ele avînd trei soluții. Însemnați cu un x soluția pe care o considerați bună.

1. Cînd o mașină de curse sosește prima, cui considerați că revine meritul principal:

A — Mecanicului care a pus motorul la punct?
B — Pilotului care a sosit primul?
C — Inginerului care a conceput partea mecanică?

2. Cînd vă jucați, faceți acest lucru:

A — Pentru a vă trece timpul?
B — Pentru a vă măsura capacitatea de a «face ceva»?
C — Pentru a cîștiga?

3. Cînd vi se aruncă la întîmplare o minge și, din greșeală, vă lovește, ce faceți:

A — O prindeți?
B — O trimiteți adversarului, tot la întîmplare?
C — Greșiți ținta?

4. Dacă vedeți o mașină frumoasă ce examinați mai întîi:

A — Dacă e confortabilă și solidă?
B — Dacă e rapidă și nervoasă?
C — Dacă e frumoasă și are o linie modernă?

5. Cînd vedeți un conducător auto într-o situație dificilă, în pană, aplecat deasupra capotei deschise, ce faceți:

A — Vă continuați drumul?
B — Vă apropiați pentru a vedea ce are motorul?
C — Vă gîndiți ce ar putea avea la motor, în speranța că veți descoperi în ce constă pana?

6. Cilindreea unei mașini de curse de formula III este:

A — 1 500 centimetri cubi, fără compresor?
B — 1 500 centimetri cubi cu compresor?
C — 3 000 centimetri cubi?

7. Care este prenumele celebrului alergător de curse auto Lauda:

A — Jim?
B — Jack?
C — Niki?

8. Cînd vedeți un obstacol care ar putea provoca un accident, un bolovan, de pildă, în mijlocul drumului, ce faceți și la ce vă gîndiți:

A — Bolovanul va provoca un accident?
B — Bolovanul trebuie evitat?
C — Înlăturați bolovanul din drum?

9. Care din cei trei sportivi numiți mai jos este pilot de curse?

A — Dobrin?
B — Marcel Răducanu?
C — Petre Cristea?

Și acum, rezultatul:

Faceți socotelile, marcînd cu 2 puncte fiecare x după cum urmează: 1B; 2C; 3B; 4B; 5C; 6C; 7C; 8C; 9C. Un punct pentru 1A; 1C; 2B; 6B. Nici un punct pentru celelalte.

Faceți totalul: **Mai mult de 16 puncte** — puteți spera să deveniți pilot de curse. **Între 10 și 16 puncte** — veți fi un conducător auto care se va orienta destul de bine. **Între 6 și 10 puncte** — veți fi un conducător auto mediocru! **Mai puțin de 6 puncte** — «mai bine luați tramvaiul!»

Ioana Vasiliu

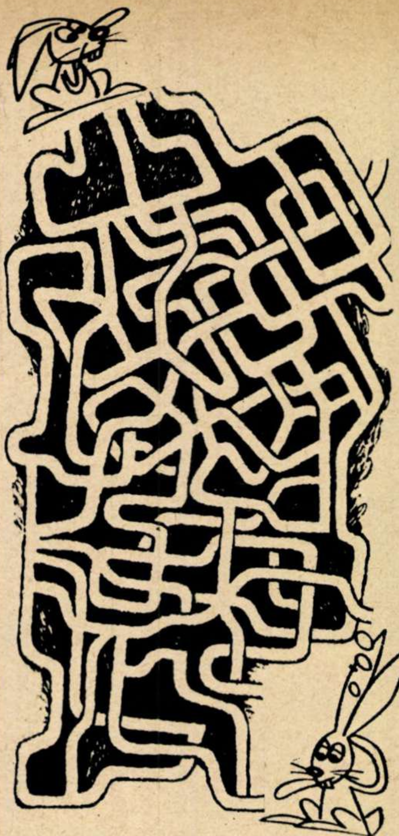

* * *

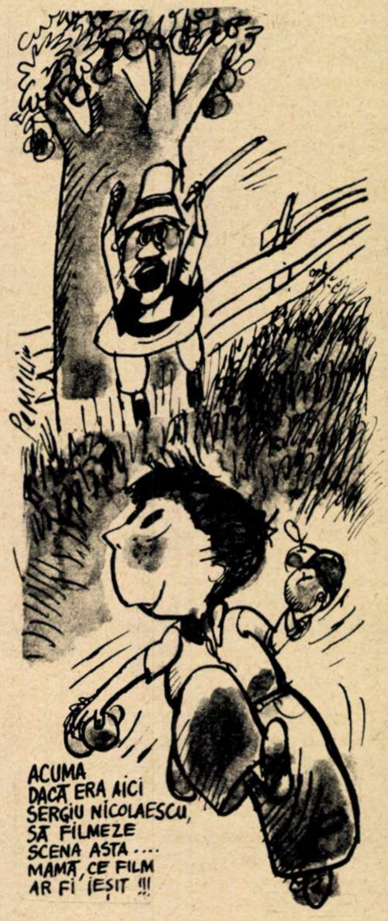
ACUMA DACĂ ERA AICI SERGIU NICOLAESCU, SĂ FILMEZE SCENA ASTA.... MAMĂ, CE FILM AR FI IEȘIT !!!

* * *

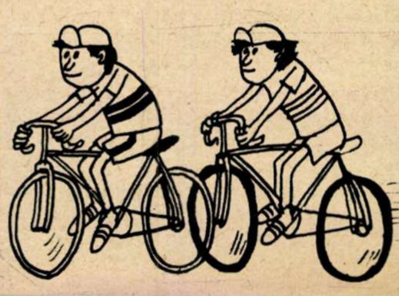

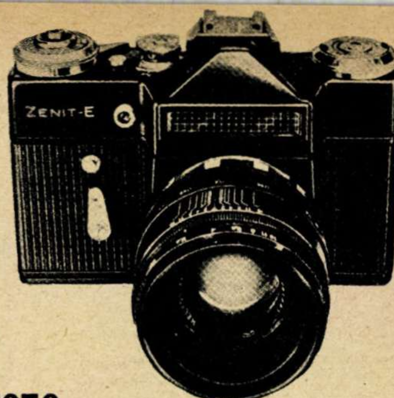

FOTO-GHICITOARE

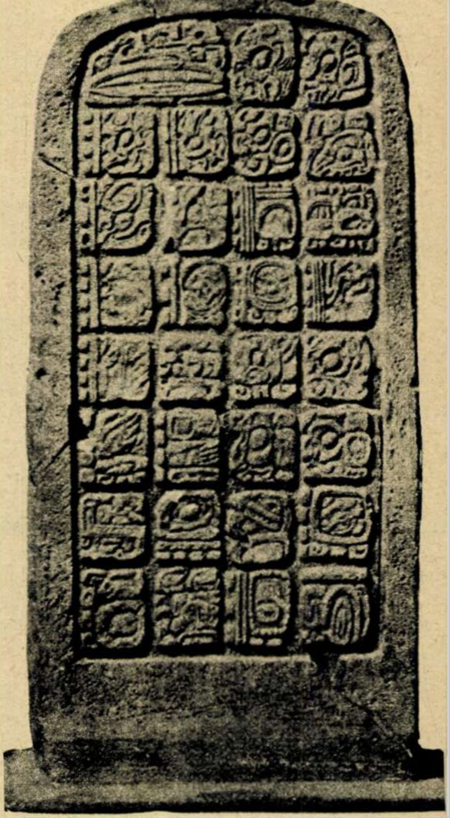

Calendarul Maia — înscris pe o stelă de piatră.

* * *

JOC DE PERSPICACITATE

UNIȚI CELE DOUĂ PĂTRATE NEGRE (PLECÎND DE LA CEL DE SUS) PRINTR-O LINIE CONTINUĂ, ASTFEL ÎNCÎT SĂ TRECEȚI NUMAI O SINGURĂ DATĂ PRIN TOATE CĂSUȚELE, INDIFERENT DE ORDINEA LOR NUMERICĂ.

1	■	16	24	32	40	48	56
2	9	17	25	33	41	49	57
3	10	18	26	34	42	50	58
4	11	19	27	35	43	51	59
5	12	20	28	36	44	52	60
6	13	21	29	37	45	53	61
7	14	22	30	38	46	54	62
8	15	23	31	39	47	55	■

Claudiu Vodă

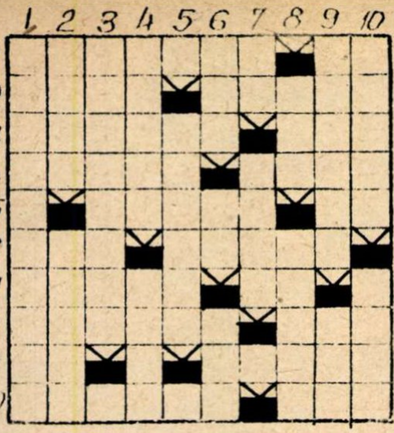

CUVINTE.... ÎNCRUCIȘATE

ORIZONTAL: 1) A scris «O sama de cuvinte». În cadență! 2) Autorul poeziei «Cîteva cuvinte». Mare istoric român, autor al unor «Cugetări» în care și-a adunat cuvintele înțelepte. 3) A flecări (fig.). Localitate în Elveția. 4) A explica. S-a întrecut cu vorba. 5) Cuvîntul leneșului. Începe să recite! 6) Oraș în R.P. Polonă. La început mute, acum vorbite. 7) A desfășura o activitate pedagogică. În teoremă. 8) Pomi fructiferi. Moț, coamă (olt.). 9) Pană... topică. A însufleți o discuție. 10) Nu se aude nici un cuvînt (pl.). Exprimare a opiniei.

VERTICAL: 1) Dintr-un cuvînt. 2) Văzduh. Cu alte cuvinte. 3) Joc de cuvinte. 4) Într-un cuvînt (pl.). A solicita. 5) Conversație familiară. 6) Cea, altfel spus. Dintr-o opinie. Interjecție. 7) Ene Olimpia. Termen de respect cu care se adresează un copil, la țară, unei femei în vîrstă. 8) Din volumul cuprinzînd «Cele mai frumoase poezii» ale acestui poet cităm: «Colocviu de seară» și «Ziceri de lună roșie». Cuvinte... încrucișate (sing.) 9) Probleme legate de agricultură, într-un cuvînt. Insulă și localitate daneză. 10) Autorul «Divinei comedii», care a afirmat că: «Trebuie să credem întotdeauna în cuvinte exprimînd adevărul, pentru noi înșine, ca și pentru alții». Cuvinte înțelepte într-un cuvînt.

DICȚIONAR: ARN, DAB, TOF, IAI, OMO

Georgeta Dumitru

DOUĂ EPIGRAME

de G. Zarafu

Unui pierde-vară
Vorba lui e ca o **floare**
De-i dai voie la plimbare,
Dar de-l iei la trebi cu tine
Vorba lui e **mărăcine!**

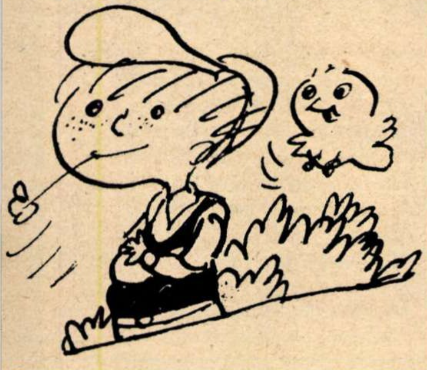

Unuia care crede în superstiții
A crezut în sfinți și stele,
În plocoane și proptele,
Și-are astăzi o matură
...Incultură!

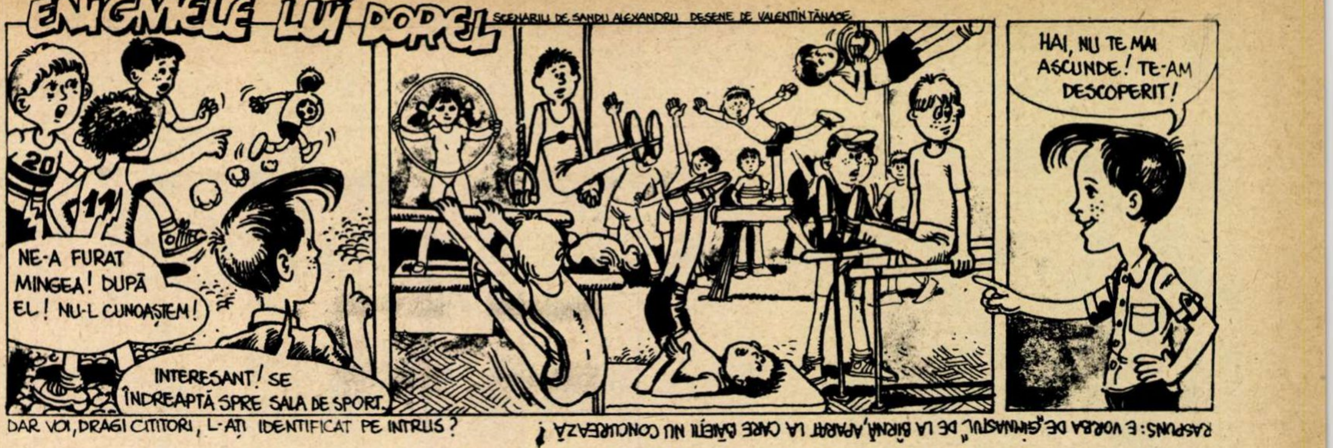
ENIGMELE LUI DOPEL
SCENARIU DE SANDU ALEXANDRU DESENE DE VALENTIN TĂNASE
20
11
NE-A FURAT MINGEA! DUPĂ EL! NU-L CUNOAȘTEM!
INTERESANT! SE ÎNDREAPTĂ SPRE SALA DE SPORT.
HAI, NU TE MAI ASCUNDE! TE-AM DESCOPERIT!
DAR VOI, DRAGI CITITORI, L-AȚI IDENTIFICAT PE INTRUS?
RĂSPUNS: E VORBA DE „GIMNASTUL" DE LA BÎRNĂ, APARAT LA CARE BĂIEȚII NU CONCUREAZĂ!

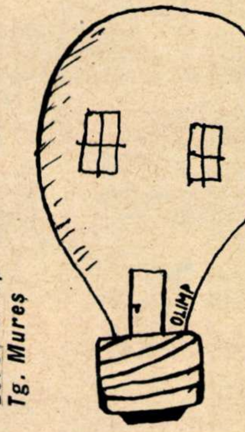

Boros Olimp
Tg. Mureș

Fără cuvinte

Știați că ?...

...Ursul coala din Australia nu consumă niciodată apă? Lichidul necesar organismului și-l asigură din hrana sa de bază — frunzele de eucalipt.

...Păianjenul este o insectă folositoare? Oamenii de știință englezi consideră că păianjenii distrug mai multe insecte decît păsările și animalele. Greutatea anuală a insectelor distruse în Anglia de către păianjeni ajunge la mii de tone.

...Abanosul poate avea mai multe culori? În Jamaica poate fi întîlnit abanosul verde, în unele insule din Oceanul Indian — abanosul alb, în insulele Antile — abanosul galben, iar un soi de abanos sud-american are culoarea albastră.

...Salturile peștilor zburători poate atinge o lungime de 200 m și o înălțime de 6 m?

...Monedele de nichel au o vechime de peste 2 140 de ani? Această afirmație se bazează pe descoperirea unor monede găsite în timpul unor săpături arheologice din India. Aceste monede au fost folosite cu 170 ani î.e.n.

...În celebra enciclopedie britanică editată în 1768, semnificația cuvîntului «atom» este redată în 5 rînduri, pe cînd în ultima enciclopedie, ediție modernă, aceluiași cuvînt îi sînt consacrate 8 pagini?

...Recent, oamenii de știință au descoperit în Afganistan un cap de om sculptat în piatră, care pare să fie cea mai veche sculptură cunoscută în Asia? Ea are o vechime de 20 000 de ani.

...Anumite omizi merg unele după altele, urmîndu-le cu exactitate pe cele ce merg în față? Un om de știință a reușit să determine niște omizi să se învîrtească o săptămînă în șir în jurul unui ulcior.

Răspunsuri la jocuri

JOC DE PERSPICACITATE

Răspuns: 1 — 2 — 3 — 4 — 5 — 6 — 13 — 21 — 29 — 37 — 45 — 53 — 52 — 51 — 50 — 49 — 41 — 42 — 43 — 44 — 36 — 28 — 20 — 12 — 11 — 10 — 9 — 17 — 16 — 24 — 25 — 26 — 18 — 19 — 27 — 35 — 34 — 33 — 32 — 40 — 48 — 56 — 58 — 59 — 60 — 61 — 62 — 54 — 46 — 38 — 30 — 22 — 14 — 7 — 8 — 15 — 23 — 31 — 39 — 47 — 55.

Cum împărțim grădina ?

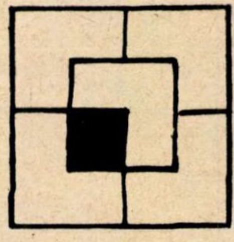

GRĂDINA DESPRE CARE ESTE VORBA ÎN PROBLEMA DIN NR. 26 AL REVISTEI NOASTRE POATE FI ÎMPĂRȚITĂ ÎN CINCI PARCELE IDENTICE ȘI EGALE, FĂRĂ A INCLUDE PĂTRATUL NEGRU, DACĂ PROCEDĂM CA ÎN SCHIȚA ALĂTURATĂ.

SCURTĂ ISTORIE A... ACULUI ȘI A MAȘINII DE CUSUT

Cercetătorii afirmă că omul a început să se îmbrace încă din cele mai îndepărtate timpuri. Croitorii de acum cîteva sute de mii de ani găureau mai întîi blana animalelor vînate cu un corp ascuțit, după care treceau prin găuri vine sau fîșii de piele. Treptat instrumentul primitiv a fost perfecționat, acul rămînînd timp de milenii singurul instrument de cusut.

Ca și în alte domenii, mintea omenească a inventat o mașină care să execute mai multe împunsături pe minut decît o putea face mîna omenească. Primul tip de mașină de cusut a fost inventat de tîmplarul englez Thomas Gent. Lucrarea a rămas însă în fază de proiect. Cea dintîi mașină de cusut realizată aparținea croitorului francez Thimonnier și executa 200 de cusături pe minut.

O altă mașină perfecționată este realizată în anul 1846 de către americanul Elias Howe. El își vinde invenția în Anglia, însă ideea sa este preluată de confratele său Singer, cu care s-a judecat cîțiva ani la rînd, cîștigînd procesul. Principalul este că invenția a prins repede. Mașina se asemăna foarte mult cu modelele existente astăzi. Putem spune că ultima perfecționare a mașinii de cusut s-a produs în momentul adoptării în componența ei a unui motor electric, ceea ce îi sporește productivitatea. Această îmbunătățire aparține însă timpurilor noastre.

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI, AFLĂM CU BUCURIE CĂ, LA ÎNCEPUTUL CONCURSULUI DE GIMNASTICĂ, **NADIA COMANECI** CONFIRMÎND ÎNALTA SA MAIESTRIE, A OBȚINUT PRIMUL „10" - LA BÎRNĂ, ȘI CÎTE UN 9,95 LA PARALELE, SĂRITURI ȘI SOL. NOTE MARI A PRIMIT ȘI **EMILIA EBERLE**: 9,90 LA SOL, PARALELE ȘI BÎRNĂ ȘI 9,85 LA SĂRITURI.

BRAVO, FETELOR! SUCCES MAI DEPARTE!

LA ARGEDAVA

Schiță de Al. Mitru

Cel care sosise în dimineața aceea de primăvară, cu calul numai spume, in așezarea fortificată de pe țărmul rîului Argesis numită tocmai de aceea Argedava — era un bărbat tînăr, cu un abur de barbă bălaie pe chip, la fel ca pletele care-i curgeau lungi și încrețite pe umeri. Capul îi era acoperit cu o căciuliță din lînă, tivită cu o bentiță de aur. Și la brîu îi spînzura un pumnal curb într-o teacă de piele.

Cînd ajunse în dreptul valului de pămînt ce înconjura așezarea și fu somat de străjeri să se oprească, tînărul își ridică brațul și-și vesti numele:

— Burebista!

Îndată palisada mobilă fu desfăcută, dată la o parte și calul alb ca neaua sări peste șanțul care, la caz de nevoie, putea fi umplut cu apă.

Tînărul era recunoscut drept cel mai bun călăreț ca și cel mai viteaz luptător din oastea geto-dacilor, dar saltul peste șanț fusese, de astă-dată, atît de înalt, încît, pentru o clipă, străjerilor li se păru că bidiviul zboară.

Calul fu oprit însă brusc în fața intrării în incinta regală. Animalul se ridică în două picioare, mușcîndu-și zăbala, sforăind și bătînd cu copitele pămîntul. Tînărul sări din șa și, numai din cîțiva pași sprinteni, ajunse în larga încăpere unde se ținea sfatul.

Regele ședea într-un jilț din lemn, pe a cărui spetează era sculptat, cu mare măiestrie, un **draco** (balaurul cu cap de lup, vechiul însemn al geto-dacilor). În jurul lui, pe lavițe și scăunele deasemenea, din lemn, se aflau reprezentanții ținuturilor geto-dace de dincolo și dincoace de fluviu sau munți.

Adunarea, «sfatul bătrînilor» — alcătuind (ca la romani), un fel de senat — se vedea turburată. Cineva înștiințase tocmai «sfatul» că, după desființarea regatului macedonean, după răpirea independenței Eladei și după ce puseseră piciorul în Pergam (adică în Asia Mică), romanii se pare că vor să-și îndrepte pașii către ținuturile geto-dace.

Discuțiile se purtau asupra a ceea ce putea să întreprindă într-o asemenea împrejurare. Nu se prea înțelegeau, deoarece ambițiile îi îndemnau pe unii să se considere mai de vază decît ceilalți. Și, cu fiecare clipă ce trecea, turburarea era din ce în ce mai mare.

Deodată Burebista se ridică și ceru și el cuvîntul:

— Doresc să-mi spun părerea!

Un tarabostes se împotrivi:

— Ca fiu al fostului rege și nepot al slăvitului nostru stăpîn, aici de față, ai dreptul, Burebista, să iei parte la «sfatul bătrînilor», dar, după datină, deși te știm cu toții cît ești de viteaz — fiind prea tînăr și, deci, fără destulă experiență de viață — nu și să iei cuvîntul.

— Mă iartă, mare tarabostes, glăsui tînărul, dar găsindu-ne noi într-un ceas de mare primejdie, socot că, măcar astăzi, această rînduială ar trebui încălcată.

— De ce? Pentru ce? strigară mînioși vreo cîțiva tarabostes. Rînduiala nu se cuvine a fi încălcată nici cînd.

— Pentru că, răspunse tînărul, dacă legiunile romane vor trece, să spunem, mîine, hotarele, cei dintîi care le vor întîmpina vom fi tocmai noi, tinerii...

— Ei, și? Ce legătură are una cu alta? Așa se și cuvine. Cine are mai multă vigoare? Tinerii. Deci ei au și datoria de a da cei dintîi piept cu dușmanul.

— Foarte bine! recunoscu Burebista. Numai că acela care are datoria de a înfrunta cel dintîi dușmanul și, la nevoie să-și dea chiar viața pentru apărarea pămîntului străbun, trebuie să capete și încuviințarea de a mărturisi ce gîndește atunci cînd se pregătește de luptă.

— Burebista nu greșește! rosti un tarabostes, cu barba colilie. Cred că pe viitor ar fi bine ca și cei tineri să fie chemați să vorbească.

— Să-l auzim ce spune, zise și regele.

Prin ușa larg deschisă a încăperii unde se ținea adunarea pătrundea din belșug soarele primăverii. Și un șuvoi de raze aurii îi scălda pletele tînărului prinț, punîndu-i parcă un nimb în jurul capului.

— Locuim o țară întinsă, începu Burebista, bogată, dar uneori destul de greu de apărat, și aceasta fiindcă, dintr-o necugetată trufie, unii tarabostes nu stau întotdeauna uniți strîns în jurul regelui lor. Ori, de la fostul meu înțelept dascăl care și el, la rîndul său, fusese ucenic al altui înțelept ce colindase lumea, am învățat că numai prin unire se realizează faptele mari și popoarele își pot sfîrși cu bine luptele pentru apărarea libertății, și altminteri nu.

— Cu o condiție, își ridică glasul un tarabostes, ca drepturile noastre, ale căpeteniilor de ținuturi, să fie în întregime respectate. Mai bine neuniți și stăpîni deplin în ținuturile noastre, decît uniți și să ascultăm de poruncile altuia.

— Ba ceea ce susține Burebista, deși atît de tînăr, mi se pare întrutotul adevărat, grăi alt tarabostes. În vederea unirii noastre desăvîrșite sîntem datori să mai renunțăm la o parte din ambițiile fiecăruia. Poporul geto-dac spune că numai cînd doi, care se mărturisesc egali între ei, se unesc în vederea împlinirii binelui, unirea lor se preschimbă în putere. Cu-atît mai mult devine putere unirea tuturor bărbaților din același neam în ceasurile de cumpănă.

Vorbele acestea din urmă îl făcură și pe rege să-și amintească, vii, cuvintele bunicului său, care nu numai o dată spusese că «prin unire se înalță chiar și un popor mic, iar, prin dezbinare, se poate prăbuși unul oricît de mare.»

— Așa e!... Așa e!... se porniră, înflăcărați, să strige aproape toți. Vedeți, Burebista e tînăr. Însă înțelepciunea bătrînească a prins rădăcini adînci în sufletul lui. Iar ramurile crescute pe un trunchi sănătos acuma dau rod.

Neînțelegerea de la început se transformase în unire și înțelegere, și cel mai bătrîn tarabostes din sfat rosti în încheiere:

— Așa cum picăturile de rouă din cupa unei flori capătă în lumina zorilor scînteierile mărgăritarului, tot astfel gîndurile cele bune de unire deplină și sinceră în jurul conducătorului cel mare al triburilor geto-dace ne vor aduce strălucitoarea victorie pe care ne-o dorim.

Uniți, toți cei de față au aplaudat, hotărînd să ducă aceste cuvinte celor din ținuturile geto-dace în numele cărora veniseră la «Sfat».

N-a trecut însă mult și bătrînul rege s-a stins. Pe tron s-a urcat tînărul Burebista. Și abia el a fost acela care a intăptuit unirea tuturor ținuturilor geto-dace într-un singur mănunchi și-o singură conștiință, întemeind cel dintîi mare stat centralizat, puternic și independent al geto-dacilor.

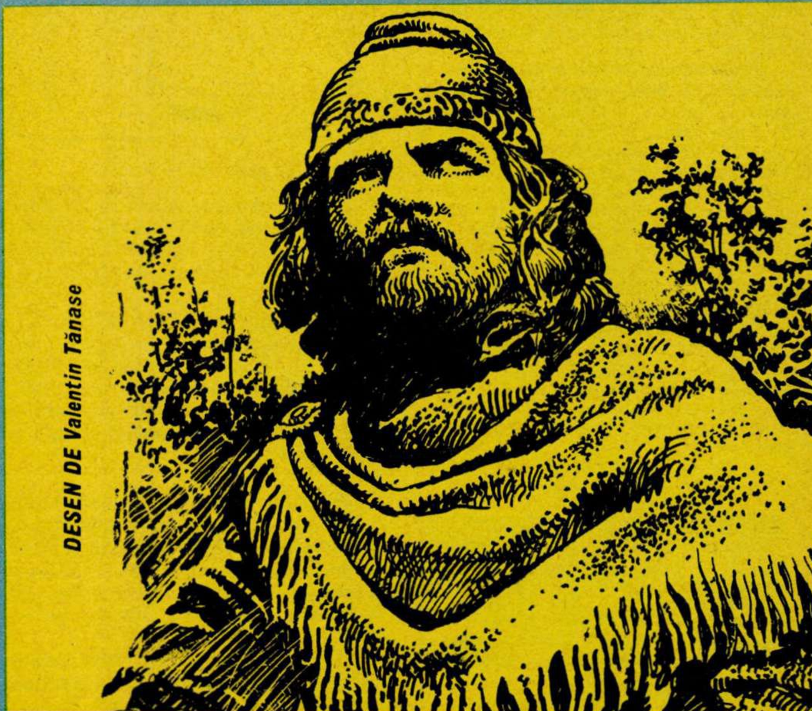

Poezii de Dan Verona

Acasă

Dacul liber nu putea
Din al său pămînt să piară —
Locul său era aici,
N-avea-n altă parte țară.

Nimeni nu putea ucide
Dacii toți de pe pămînt —
Prin istorie se-aude
Înțelept latinizînd.

A rămas aici să țină
Cerul peste pieptul lui,
Să nu spună-n veac vreunii
Că am fost ai nimănui,

A rămas aici acasă
Să nu spună c-a lăsat
Spulberată-n cele vînturi
Fața grîului curat.

Țara din copii

Sîntem aici, pe-acest pămînt de aur —
Ne stau părinții-n marele pridvor
Al libertății, înstelați de nimbul
Străvechi al unui mare viitor.

Tot ce-au iubit, tot ce-au visat să fie
Sub cerul dulcei noastre Românii
A fost nu spre deșarta lor mărire
Ci pentru țara mîndră din copii.

Căci niciodată nu va fi s-apună
Poporul, de copii înconjurat —
E crezul nostru-n veșnicia pîinii
Sub steaua cărei ne-am întemeiat.

Voievozi ai păcii

Acum cînd grîul lumii crește
Sub nori de fum și de soldați
Aici lumina mai respiră
Mireasma blînzilor Carpați,

Aici lumina niciodată
Nu va apune în genunchi —
Armura nopții nu va frînge
Al merilor puternic trunchi.

Aici de veacuri peste veacuri
Iubirea-i limpede izvor —
N-am ridicat săgeata morții
Asupra vreunui alt popor.

Aici în roua nemuririi
Se spală soarele în zori,
Aici ca voievozi ai păcii
Bătrînii meri visează flori.

CLUB 14

1001 SITUAŢII ŞI UN SINGUR NUME: PRIETENIA !

Copiii din imaginea de faţă sînt fii de siderurgişti din vechea şi cunoscuta cetate de foc — Reşiţa. I-am întîlnit într-o împrejurare deosebită, cînd veniseră cu toţii la inaugurarea noii lor case a pionierilor şi şoimilor patriei. Erau veseli şi fericiţi,

Foarte dispuşi să răspundă unor întrebări de reporter, tinerii noştri reşiţeni au primit cu plăcere invitaţia Clubului 14»,care le propunea să discute despre prietenie.

— Ce înţelegi prin prietenie?

...Un sentiment deosebit de frumos, de omenesc, se oferă să ne răspundă prima, Luminiţa. Este sentimentul de simpatie, de stimă, de respect şi de ataşament reciproc care îi leagă pe oameni. Am găsit şi în dicţionar definitia aceasta.

— Se vede treaba că te-a preocupat problema.

— Într-adevăr. Şi am să vă spun şi de ce. Încă din anii trecuţi, sînt prietenă cu Angelica Epure, colega mea de clasă Este o fată plăcută, cu părul auriu strîns în cozi lungi şi ochii mari căprui. Liniştită şi visătoare, Angelica mă face să mă simt odihnită lîngă ea, să mă mai opresc din mişcarea şi agitaţia care, trebuie să recunosc, mă caracterizează. Într-un cuvînt, îi caut tovărăşia, iar ea se pare că o preferă pe a mea. Şi cu toate acestea, ceva mă nemulţumeşte foarte mult. Angelica nu-şi foloseşte, deplin, puterile aproape la nimic. Şi mai ales la învăţătură. Eu sînt printre primii din clasă, iar ea «trage» spre ultimii. «Ce prietenă îi sînt dacă o las să continue aşa»? mi-am zis de multe ori. Dar n-am făcut nimic, deşi adesea îmi venea s-o iau de umeri şi s-o zgîlţîi ca să se trezească din liniştea ei. Anul acesta, în trimestrul al doilea, am întrebat-o, ca din întîmplare, ce are de gînd pentru viitor. «Să merg cu tine la liceul pedagogic», mi-a răspuns ea calmă. De abia atunci m-am gîndit că trebuie să fiu sinceră cu ea, chiar şi cu preţul ruperii prieteniei noastre. I le-am spus, astfel, pe toate. Şi faptul că mi-era ciudă şi jenă ori de cîte ori se prezenta slab la ore, şi că în felul acesta nu va putea intra peste un an la liceu, şi că n-am vrut s-o recomand la cineclub, deşi îi promisesem, şi că, uneori, am fost chiar tentată să-mi aleg altă prietenă. «De ce nu mi-ai zis de toate acestea pînă acum?» m-a întrebat ea, de data aceasta părînd tulburată. Am rămas pe gînduri. Într-adevăr, de ce? A însemnat că i-am fost prietenă adevărată? Trebuia s-aştept să se adune toate ca într-un sac, ca apoi să il răstorn în faţă. Mă simţeam vinovată, deşi întotdeauna mă arătasem dispusă s-o ajut. Dar atît. Am înţeles că în prietenie trebuie să şi lupţi. Şi poate că şi Angelica a ajuns la concluzia aceasta pentru că într-un singur trimestru, ultimul, a obţinut succese aproape spectaculoase. Este adevărat, cu mine pare acum mai rece. Sper însă ca lucrurile să se îndrepte...

Emil, Neluţu şi bicicleta stricată

— Niciodată nu mi-am dat seama cît de adevărată este zicala «Prietenul la nevoie se cunoaşte», ca în ziua aceea de vacanţă în care, împreună cu prietenul meu, Neluţu, am făcut o excursie, a intervenit şi Emil în discuţie. Ştiţi, ne-a precizat el, eu în fiecare vară mă duc la bunica, la Oradea. Acolo, după o aşteptare de un întreg an şcolar mă întîlnesc cu Neluţu. Acum, fiind noi mai mari, ai noştri ne-au lăsat să plecăm cu bicicletele într-un sat mai depărtat, la 20 de kilometri, unde aveam nişte prieteni. Zis şi făcut! Bucuroşi, încă din zorii zilei ne-am pornit la drum. Cam lung, e drept, dar gîndindu-ne la bucuriile care ne aşteptau la Leş Sat, şi la plăcerea pe care le-o făceam celor de-acolo, timpul şi efortul ni s-au părut fără importanţă. Cum ne aşteptasem, ne-am distrat atît de bine, încît de abia tîrziu, după-amiază, am pornit-o spre casă. Ne socotisem însă timpul în aşa fel, încît să respectăm ora de sosire promisă. Dar, după vreo cinci kilometri, bicicleta mea s-a defectat. Am încercat s-o reparăm însă ne-am dat seama, curînd, că e zadarnic.

— Ce-i de făcut? mă întrebă Neluţu.

— Nimic altceva decît să te urci pe bicicleta ta şi să pleci. Voi veni şi eu pe jos.

Neluţu nici n-a vrut să audă de aşa ceva. Chiar şi atunci cînd i-am amintit că o să fie certat acasă pentru întîrziere, ca să nu mai vorbesc de oboseală. Atîtia kilometri pe jos...

— Trebuie să recunoaştem că n-am prevăzut totul. Şi mie putea să mi se întîmple la fel. Pentru asta o să suportăm împreună consecinţele. Ca să te las singur, nici vorbă! a hotărît el.

Mi s-a părut ceva minunat felul cum gîndea Neluţu şi în sinea mea eram bucuros că nu mă lasă singur. În curînd urma să coboare seara. Eram frămîntat de gîndul dacă şi eu aş fi avut tăria să procedez la fel...

Am ajuns tîrziu acasă. Nu mă temeam pentru mine. Eram aşa de bucuros că sînt prieten cu Neluţu, încît aş fi suportat orice. Dar, mai ales, aş fi vrut ca el să nu fie pedepsit. Şi, spre uimirea mea, care eram convins că cei mari nu ne vor înţelege, după primele explicaţii, totul a intrat în normal. Numai eu am rămas încă multă vreme pe gînduri. Ce lucru mare e prietenia...

Oaspeţii n-au mai sosit!

— Nu credeam că fetele pot fi, uneori, atît de intransigente, şi-a făcut intrarea în discuţia noastră şi Mihai.

— La ce te referi?

— Ni s-a întîmplat, anul acesta, nouă, băieţilor, să ne aflăm într-o situaţie care ne-a pus pe gînduri.

— Adică?

— Să vă spun. Cu puţin timp în urmă a fost ziua lui Sorin, cel mai bun prieten al meu. Simpatizat de toţi colegii, atît fetele cît şi băieţii ne-am arătat bucuroşi să mergem la el în acea zi. Zis şi făcut. Numai că, după îndelungată aşteptare, noi, băieţii, care eram prezenţi cu toţii, am înţeles că fetele nu vor mai veni... Ce se întîmplase? Am aflat numai a doua zi. Lenuţa, care se pare că fusese nemulţumită de o vorbă aruncată de Sorin, sărbătoritul, hotărîse să nu mai vină la ziua lui. Işi anunţase hotărîrea şi celorlalte fete, care socotiseră de datoria lor să procedeze la fel. Deci, o lecţie pentru băieţi! De acord. Poate că trebuia, odată şi odată să ne gîndim mai serios asupra felului cum ne purtăm cu fetele... Poate că, uneori, e bine ca între prieteni să fii mai necruţător. Cînd e cazul, bineînţeles. Nu ştiu dacă acum era, într-adevăr, dar am tras o învăţătură pe care n-o s-o putem uita. După părerea mea, prietenia cu fetele trebuie cultivată cu grijă şi atenţie, cu delicateţe. Sînt tovarăşe minunate, înţelegătoare şi grijulii dar, iată, ne-au dovedit-o că pot fi şi mai... dure. După părerea mea, prietenia este un sentiment complex, pe care trebuie să-l înţelegi şi să-l cultivi ca pe o floare preţioasă.

Elena Mănescu

Foto:Grigore Prepeliţă

Cutezătorii

Redactor şef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor şef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil
de redacţie:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
LUCIAN TEODORESCU

Redacţia: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAŢIA: Editura «Scînteia». TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, Bucureşti.

Index 41033

12 PAGINI, 1 LEU

MAESTRUL EMERIT AL SPORTULUI

GHEORGHE IANCU NE SPUNE: „VIAȚA RECORDURILOR NU ESTE VEȘNICĂ“

9

● SĂ-ȚI ÎNSCRII NUMELE ÎN «CARTEA DE AUR» A SPORTULUI — O ȘANSĂ DESCHISĂ ORICĂRUI TÎNĂR. ● CONDIȚIA PRINCIPALĂ DE REALIZARE ESTE MUNCA.

Mai întîi am distins pe cer un punct alb, care s-a desprins de avionul aflat la mii de metri altitudine. Zbura ca un meteorit spre pămînt. Mai mare, tot mai mare. Și-abia cînd mai avea cîteva sute de metri pînă la sol, deasupra lui s-a deschis brusc, pocnind sec, parașuta. Punctul acela era un om, într-un fantastic zbor prin spațiu. După cinci minute eram față în față, la punctul de aterizare. Maestrul emerit al sportului **Gheorghe Iancu** adunase în brațe imensa cupolă multicoloră a parașutei. Omul acesta, de statură potrivită, cu chip mereu zîmbitor, cu mușchi «de oțel», căliți într-unul din cele mai temerare activități umane, a efectuat pînă acum peste 3 500 de salturi din avion, de la mici și mari înălțimi, ziua și noaptea, pe vreme bună ori luptînd cu capriciile văzduhului.

— Tovarășe Iancu, am citit în cartea dumneavoastră «Sub cupola parașutei» cum, copil fiind, ați pășit pe aerodrom atras de mirajul zborului. Vă mai amintiți, ce gînduri vă animau atunci?

— Aveam un singur gînd — un singur vis, fascinat, parcă, de faptele unor temerari: să-mi înscriu și eu numele în «Cartea de aur» a sportului. Educația noastră aviatică a început prin cultivarea tradițiilor înaintașilor. Și aviatorii români au realizat mari succese, au stabilit performanțe extraordinare, cea mai răsunătoare fiind recordul mondial (pentru femei și bărbați) la sărituri cu parașuta de la mari înălțimi, stabilit de Smaranda Brăescu, la Sacramento, în America — 7 233 m. Instructorul nostru —, Ștefan Șovert — ne spunea, însă: «Țineți minte: viața recordurilor nu este veșnică. Șansa de a deveni recordmani vă este deschisă și vouă, cu condiția să munciți». Și-am muncit mult, foarte mult pentru a-mi îndeplini visul...»

Așadar, foarte multă muncă. Învățătură și sport, perseverență și curaj. Iar rezultatele? Ce poate fi mai grăitor decît fișa unui parașutist: peste treizeci de recorduri republicane, zeci de titluri de campion, șase recorduri mondiale individuale și în grup, dintre care un record mondial absolut, titlul de maestru emerit al sportului și înalta distincție a F.A.I. Diploma «Paul Tissandier».

— După părerea dumneavoastră, în alte discipline sportive se întîmplă la fel?

— Fără îndoială că da. Asaltul tineretului spre vîrful piramidei în performanța sportivă este uimitor. Să vă dau un singur exemplu, care confirmă vorba instructorului nostru: la atletism, de pildă, în această primăvară, numai în perioada 25 aprilie — 2 iunie au fost doborîte nu mai puțin de 15 recorduri mondiale. Cine nu a fost impresionat de performanțele sportivilor Ilona Stupianec (R.D.G.) la greutate — 22,36 și apoi 22,45; Wladislav Kozakiewicz (Polonia) la prăjină — 5,72 m și apoi francezul Thierry Vigneron, tot la prăjină — 5,75; sau a tînărului sportiv român Adrian Proteasa, care a realizat, în sală, șapte recorduri succesive la săritura în înălțime, de la 2,20 la 2,29 m?

— De la ce vîrstă credeți că se poate gîndi cineva la ceea ce spuneați la început: «Cartea de aur» a sportului?

— Din clipa cînd a pus piciorul pe terenul de sport. Să nu uităm: cînd Mihaela Peneș a devenit campioană olimpică, la Tokio, la aruncarea suliței, avea doar 17 ani, iar la Mŭnchen, cînd urca pe cea mai înaltă treaptă a podiumului, cu performanța de 1,92 la săritura în înălțime, tînăra Ulrike Meyfarth nu avea decît 16 ani. Sportul își așteaptă, permanent, cutezătorii.

Viorel Tonceanu

ACȚIUNEA D

11

Scenariu : CONSTANTIN DIACONU
Desene: SANDU FLOREA

După ce-l salvează pe tînărul căzut de pe creasta muntelui, membrii echipajului «Temerarii» ascultă de statul acestuia și filmează de sus, cu ajutorul deltaplanului, și caprele negre din zona «Cuibul vulturilor». Trimițînd filmul, împreună cu celelalte rezultate ale expediției lor, la faza republicană a Expedițiilor «Cutezătorii», juriul republican al acestora are plăcuta surpriză să constate, la sugestia tînărului salvat în munți, că «temerarii» au făcut o interesantă descoperire.

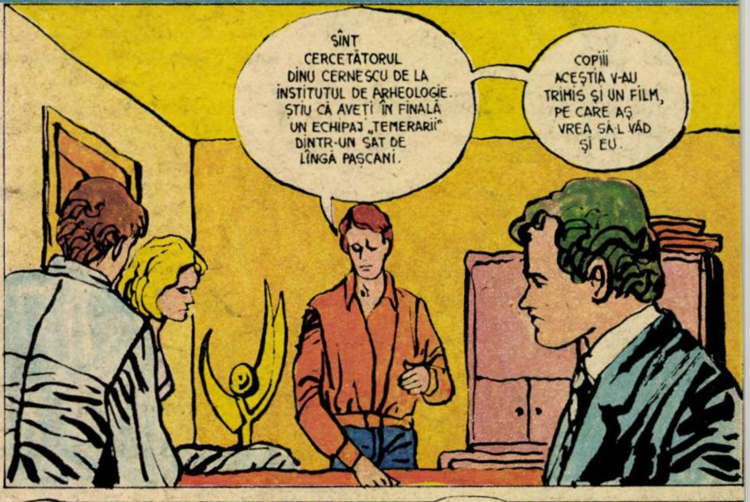
SÎNT CERCETĂTORUL DINU CERNESCU DE LA INSTITUTUL DE ARHEOLOGIE. ȘTIU CĂ AVEȚI ÎN FINALĂ UN ECHIPAJ „TEMERARII" DINTR-UN SAT DE LÎNGĂ PAȘCANI.
COPIII ACEȘTIA V-AU TRIMIS ȘI UN FILM, PE CARE AȘ VREA SĂ-L VĂD ȘI EU.

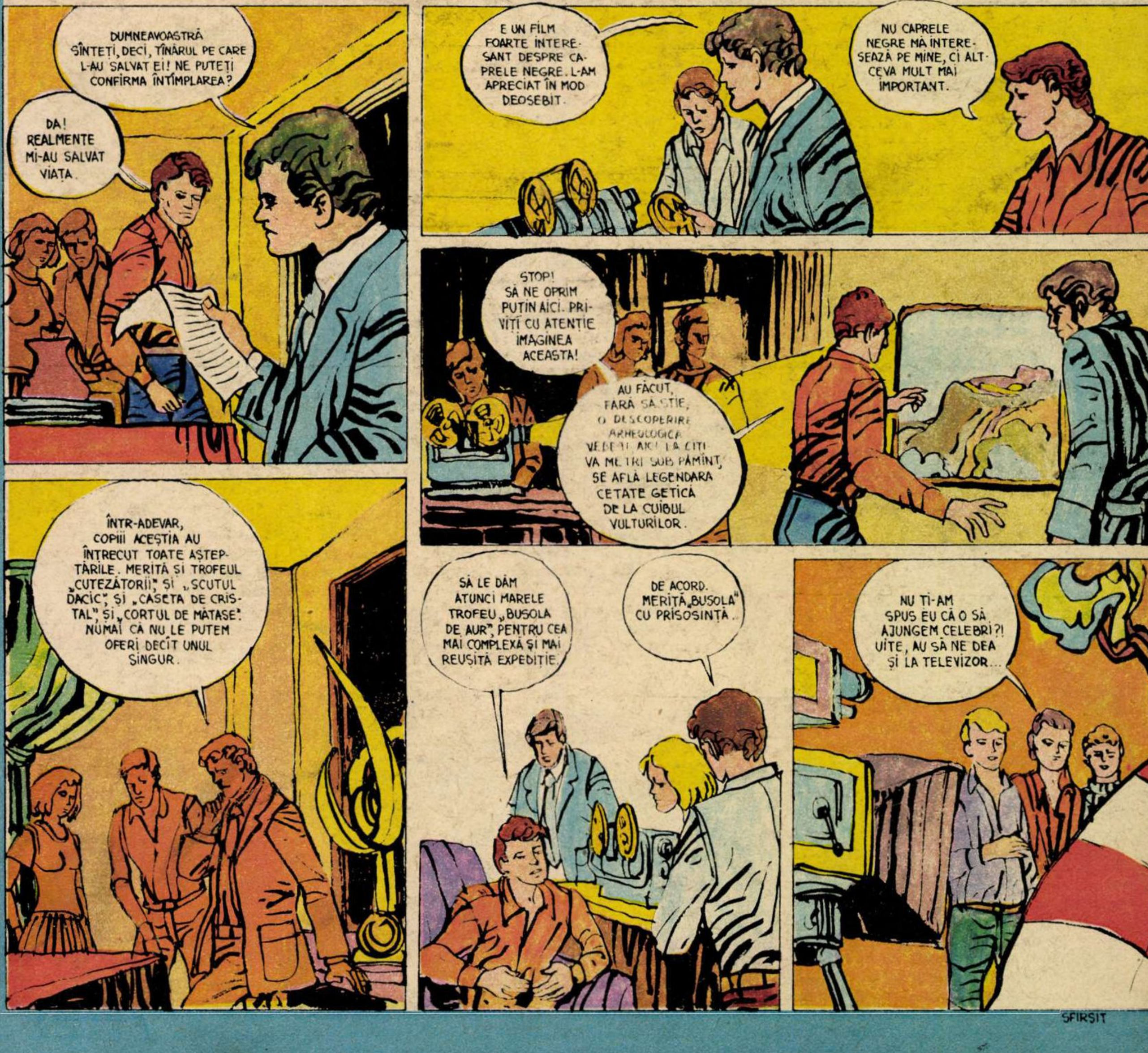
DUMNEAVOASTRĂ SÎNTEȚI, DECI, TÎNĂRUL PE CARE L-AU SALVAT EI! NE PUTEȚI CONFIRMA ÎNTÎMPLAREA?
DA! REALMENTE MI-AU SALVAT VIAȚA.
E UN FILM FOARTE INTERESANT DESPRE CAPRELE NEGRE. L-AM APRECIAT ÎN MOD DEOSEBIT.
NU CAPRELE NEGRE MĂ INTERESEAZĂ PE MINE, CI ALTCEVA MULT MAI IMPORTANT.
STOP! SĂ NE OPRIM PUȚIN AICI. PRIVIȚI CU ATENȚIE IMAGINEA ACEASTA!
AU FĂCUT, FĂRĂ SĂ ȘTIE, O DESCOPERIRE ARHEOLOGICĂ. VEDEȚI, AICI, LA CÎTIVA METRI SUB PĂMÎNT, SE AFLĂ LEGENDARA CETATE GETICĂ DE LA CUIBUL VULTURILOR.
ÎNTR-ADEVĂR, COPIII ACEȘTIA AU ÎNTRECUT TOATE AȘTEPTĂRILE. MERITĂ ȘI TROFEUL „CUTEZĂTORII", ȘI „SCUTUL DACIC", ȘI „CASETA DE CRISTAL", ȘI „CORTUL DE MĂTASE". NUMAI CĂ NU LE PUTEM OFERI DECÎT UNUL SINGUR.
SĂ LE DĂM ATUNCI MARELE TROFEU „BUSOLA DE AUR", PENTRU CEA MAI COMPLEXĂ ȘI MAI REUȘITĂ EXPEDIȚIE.
DE ACORD. MERITĂ „BUSOLA" CU PRISOSINȚĂ.
NU ȚI-AM SPUS EU CĂ O SĂ AJUNGEM CELEBRI?! UITE, AU SĂ NE DEA ȘI LA TELEVIZOR...
SFÎRȘIT

12 PAGINI, 1 LEU

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 31 IULIE 1980, ANUL XIV (NR. 670)

31

BIBLIOTECA JUDETEANA
MURES
TÎRGU-MURES
SECTIA PENTRU C

ÎN ACEST NUMĂR:

SUB SOARELE PRIETENIEI, la NĂVODARI

PAG 2-3

De la A *la* Z AERONAUTICA

PAG 6-7

CARUSEL

PAG 8-9

Micul ecran TV

Cutezătorii

Copiii și prietenul lor, actorul

Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu au efectuat o vizită oficială în Franța, la invitația președintelui Republicii Franceze, Valéry Giscard d'Estaing, în perioada 23—26 iulie 1980.

Încă din prima zi, Parisul i-a întîmpinat pe înalții oaspeți români cu cele mai înalte onoruri, această vizită bucurîndu-se de un viu interes, fiind considerată de cercuri largi ale opiniei publice franceze drept un moment de deosebită însemnătate pentru evoluția, continuu ascendentă, a raporturilor de colaborare pe multiple planuri dintre România și Franța.

În cursul vizitei, președintele Nicolae Ceaușescu a avut cu președintele Valéry Giscard d'Estaing convorbiri asupra dezvoltării cooperării dintre România și Franța, precum și asupra principalelor probleme internaționale. Convorbirile s-au desfășurat în spiritul stimei, încrederii și înțelegerii reciproce, într-o atmosferă cordială, prietenească, al dorinței comune de a promova colaborarea între cele două țări, precum și conlucrarea pe plan internațional.

Dialogul la nivel înalt, multiplele întîlniri și contacte au pus în evidență voința comună de a conferi dimensiuni și mai largi conlucrării și cooperării rodnice româno-franceze pe plan bilateral, ca și în viața internațională, corespunzător intereselor reciproce, năzuințelor generale de pace, destindere și securitate.

Au fost adoptate importante documente oficiale, acorduri și înțelegeri care deschid căi și mai largi relațiilor româno-franceze în toate domeniile de activitate, spre folosul ambelor țări, în interesul cauzei păcii, destinderii și independenței popoarelor.

Sub SOARELE PRIETENIEI

Între 21 și 25 iulie, la Complexul de odihnă al pionierilor și școlarilor de la Năvodari s-a desfășurat Festivalul cultural-artistic internațional «Copiii lumii doresc pacea».

Conceput ca o largă demonstrație cultural-artistică a copiilor din lumea întreagă, în favoarea păcii, a mai bunei înțelegeri și apropieri între popoare, festivalul — aflat la cea de-a treia ediție — a reunit în acest an, pe scena teatrului de vară din Năvodari, 34 de delegații din 30 de țări ale lumii.

ESTIVALUL INTERNATIONAL
COPIII LUMII DORESC PACEA
21—26 IULIE 1980
NĂVODARI
ROMÂNIA

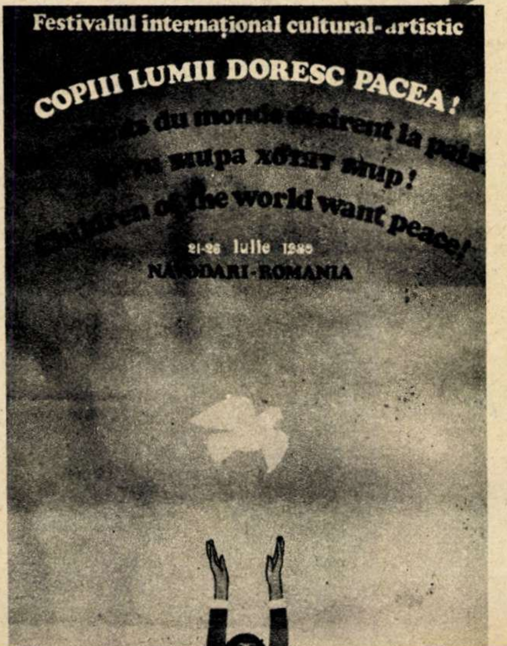
Festivalul internațional cultural-artistic
COPIII LUMII DORESC PACEA!
du monde désirent la paix
Children of the world want peace!
21-26 Iulie 1980
NĂVODARI-ROMANIA

CUTEZĂTORI SPRE VIITOR

Prin difuzarea, duminică, 27 iulie, a celei de-a 30-a emisiuni din ciclul concursului republican televizat «Cutezători spre viitor» a luat sfîrșit cea de-a doua etapă — și ultima — a acestei ample acțiuni organizată de Radioteleviziunea Română — redacția emisiunilor pentru tineret și copii — și de Consiliul Național al Organizației Pionierilor.

Inscris în amplele manifestări naționale «Cîntarea României» și «Daciada», concursul a reprezentat de fapt, de-a lungul celor peste douăzeci de luni — cît a durat difuzarea la Televiziune — o competiție deosebit de tenace. Și-au găsit din plin expresia, prin această emisiune, pregătirea școlară multilaterală, cunoștințele social-politice, de istorie, literatură, ale concurenților, aptitudinile de interpretare artistică, disponibilitățile largi de creație, dibăcia, istetimea, îndemînarea și vigoarea fizică a pionierilor și șoimilor patriei antrenați în concurs.

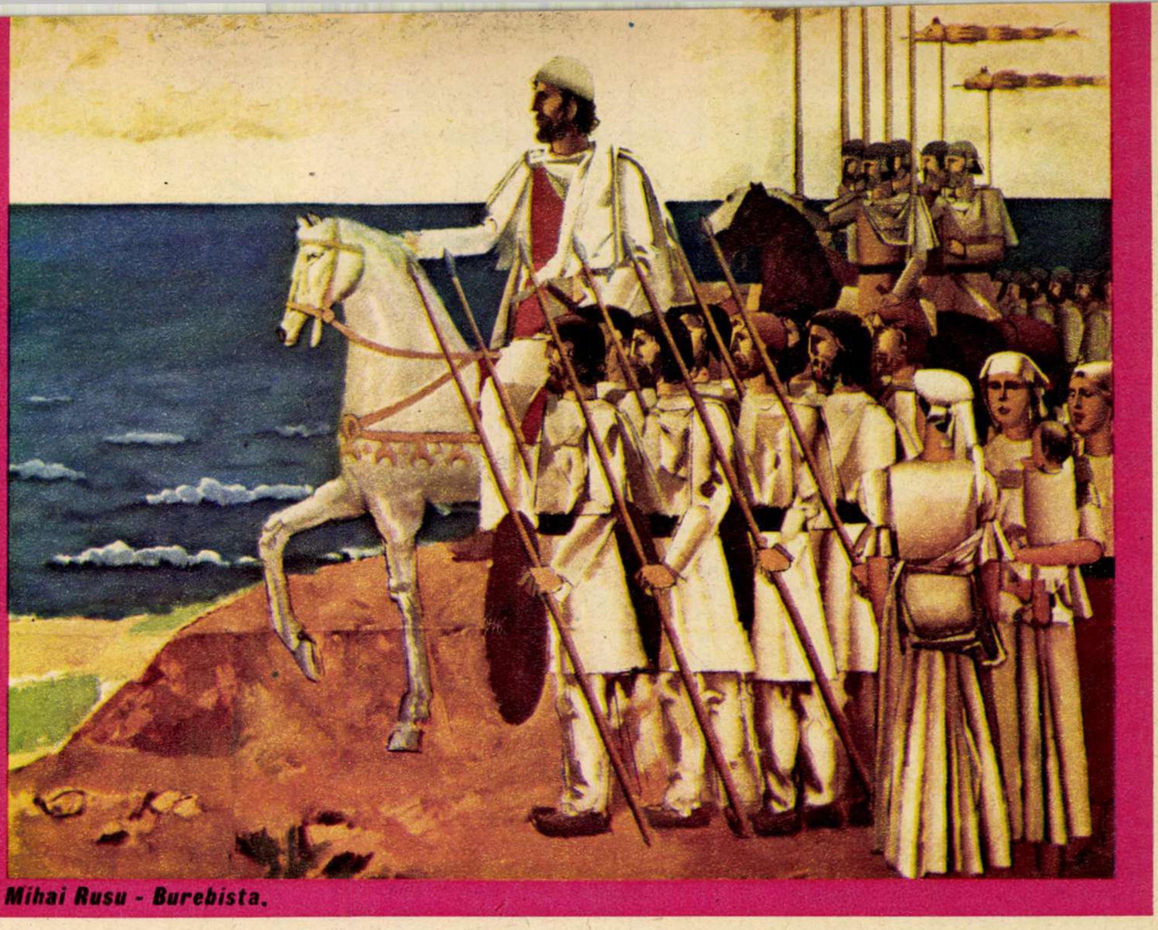
Mihai Rusu - Burebista.

Reprezentativele județelor cîștigătoare ale emisiunii-concurs «Cutezători spre viitor» — Bistrița-Năsăud, Brașov, Hunedoara, Tulcea și Vîlcea — participă, în zilele de 31 iulie — 13 august, în tabăra de la Bucșoaia, din județul Suceava, unde se va desfășura finala concursului. Fiecare echipaj pionieresc va trebui să facă față unor probe pe teme de istorie și din actualitatea social-politică a țării, de artă plastică, sport, îndemînare și pregătire pentru apărarea patriei, probe cu care se vor confrunta pe traseul unei interesante expediții de cunoaștere a comorilor patriei. Alături de ei participă și unii dintre cei mai îndrăgiți actori și oameni de știință, iar pe traseu pionierii vor întîlni multe surprize.

Prin întregul concurs, în numele tuturor copiilor țării, copiii participanți vor da glas sentimentelor de dragoste nețărmurită pentru patrie, partid și popor, de recunoștință pentru copilăria lor fericită.

NĂVODARI '80

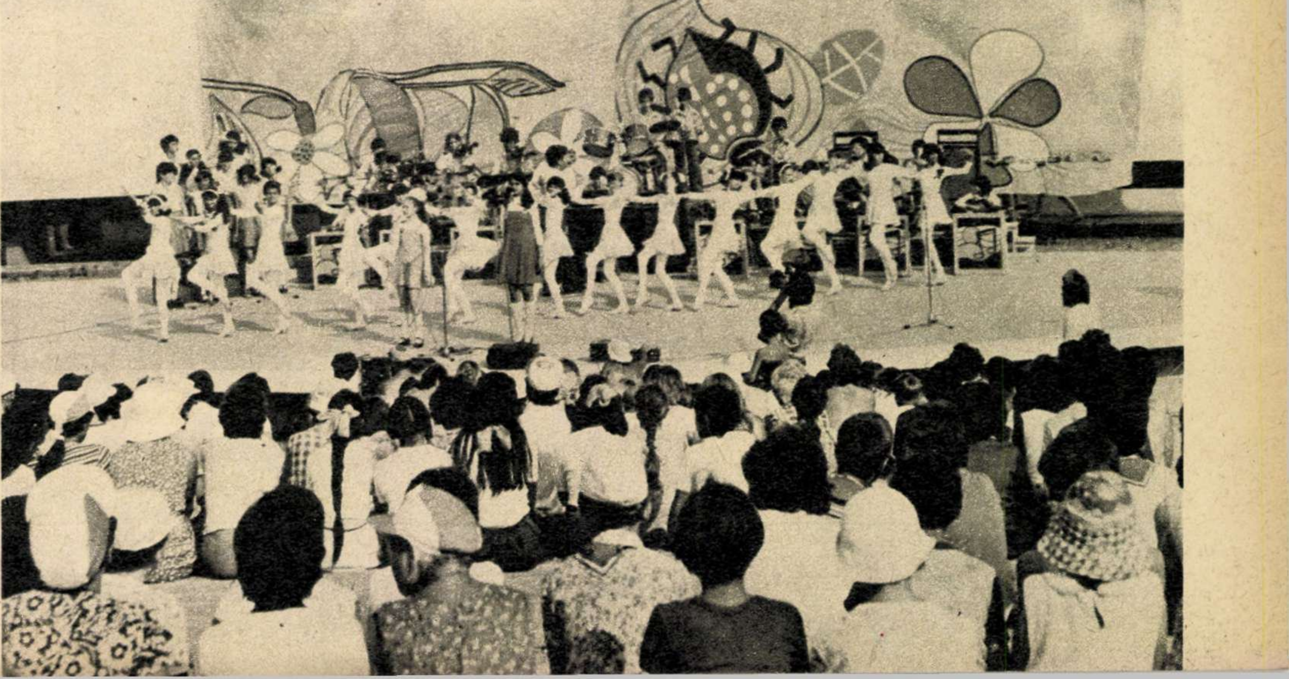

ARBĂNAȘI' 80

REPERE PENTRU CREATIVITATE ȘI PASIUNE

Un atelier al creativității și inventivității. Astfel ar putea fi prezentată tabăra «Atelier 2000» de la Arbănași, județul Buzău, în care și-au dat întîlnire peste 300 de pionieri din toate județele țării. Au venit aici, într-un veritabil schimb de experiență purtători ai cravatei roșii cu tricolor, pasionați de electronică și chimie, metalurgie și aeronautică, construcții și biologie. Jan Cloșcă din Brăila este autorul atît al proiectului, cît și al construcției machetei **Platformei de captare a algelor și bacteriilor comestibile.** Din materiale plastice, cutii de conserve, capace de la diferite vase etc. a prins contur o splendidă machetă prefigurînd o viitoare unitate economică situată pe valuri, dar avînd autonomie energetică. Revenind pe uscat, ne putem imagina o călătorie cu **Automobilul anului 2000** avînd comenzi și conducere automatizate și programate, însoțiți fiind de Marcel Mastan din Satu Mare, cel care l-a gîndit și realizat. Și ce plimbare ar putea fi mai nimerită decît pe străzile din **Buzăul anului 2000,** machetă la care Marius Ioniță de la Scoala generală nr. 1 a contribuit cu imaginația și îndemînarea caracteristice pionieriei, dar și cu seriozitatea și maturitatea celui care în anul 2000 va fi un locuitor vîrstnic al Buzăului?!

Fie că este vorba de realizarea unui planor sau a încîntătoarelor lucrări în traforaj ale pionierilor din Beceni, județul Buzău, a instalației de obținerea biogazului, e concepută de pionierii din Dej ori a jocurilor mecanice și electronice, lucrările care un prins contur în tabăra de la Arbănași demonstrează o dată în plus posibilitățile, marile resurse existente în cadrul cercurilor și activităților tehnico-aplicative pionierești. «**Avem convingerea** — ne spunea tovarășul Iordache Nicolae, președintele CJOP Buzău—**că toți pionierii participanți la tabăra «Atelier 2000» și-au îmbogățit cunoștințele tehnice, și-au lărgit orizontul de creativitate și imaginație, ducînd cu ei în județe o experiență valoroasă, acumulată în zilele petrecute în pitorescul taberei de la Arbănași».**

I. Voicu

ROMÂNIA

MILITANTĂ FER
DE PACE, LIBERTA

Purtătorii de astăzi ai cravatei roșii cu tricolor s-au născut, cei mai mulți dintre ei, în anii de început ai perioadei celei mai rodnice și celei mai luminoase din istoria patriei. Este perioada inaugurată în urmă cu 15 ani de Congresul al IX-lea, cînd în funcția supremă de conducere a partidului a fost investit tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Evocînd în aceste zile istoricul eveniment, cu satisfacția de a consemna un strălucit bilanț de realizări pe drumul devenirii socialiste și comuniste, se impune deopotrivă relevată activitatea desfășurată de partidul și statul nostru în acești ani în domeniul vieții internaționale. O activitate dinamică și constructivă, ce poartă pecetea personalității de excepție a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele republicii, al cărui nume este în mod firesc asociat în conștiința unor largi cercuri politice a opiniei publice mondiale, cu lupta pentru făurirea unei lumi a păcii și dreptății, pentru împlinirea idealurilor celor mai înaintate ale întregii umanități.

Cei 15 ani care au trecut de la Congresul al IX-lea al P.C.R. sînt anii unei puternice afirmări a României socialiste pe arena mondială. În întreagă această activitate s-a vădit pregnant **unitatea dialectică, organică dintre politica externă și cea internă a partidului și statului nostru.** Tot ceea ce întreprinde România socialistă pe scena internațională corespunde în cel mai înalt grad năzuințelor de înțelegere și bună conviețuire ale poporului român cu toate popoarele lumii, preocupărilor sale de a se bucura de condiții de liniște și securitate care să-i permită să-și concentreze toate forțele, toate resursele sale de inteligență făuririi societății noi, socialiste și comuniste. În același timp, politica externă românească corespunde pe deplin intereselor clasei muncitoare, oamenilor muncii de pretutindeni, a slujit și slujește cauza generală a socialismului, progresului și păcii în lume.

Principialitatea și dinamismul politicii noastre externe, imprimate de Congresul al IX-lea și-au găsit expresia în preocuparea pentru **amplificarea legăturilor internaționale ale României.** Ce poate fi mai ilustrativ decît faptul că în acești 15 ani s-a dublat numărul statelor cu care țara noastră întreține relații diplomatice, ajungînd de la 68 în 1965, la 137 în 1980! Au cunoscut o puternică dezvoltare relațiile de prietenie și colaborare multilaterală cu țările și popoarele alături de care construim noua orînduire; s-au extins legăturile de solidaritate și conlucrare cu tinerele state independente, cu țările în curs de dezvoltare în general; s-au amplificat totodată relațiile cu țările capitaliste dezvoltate, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială.

O contribuție de excepțională însemnătate în extinderea relațiilor internaționale ale României au adus istoricele vizite efectuate de tovarășul Nicolae Ceaușescu în zeci de țări de pe aproape toate continentele. Este cît se poate de semnificativ faptul că în acești 15 ani președintele României a întreprins 159 de vizite în 71 de țări ale lumii; pe de altă parte, în aceeași perioadă au vizitat țara noastră și au avut convorbiri cu tovarășul Nicolae Ceaușescu șefi de stat și de guvern din 64 de țări, numărul total al acestor vizite ridicîndu-se la 138. Cu prilejul acestor

> Voi, tinerii comuniști, urmînd neabătut politica partidului comunist, a României socialiste, aveți datoria să acționați cu toată fermitatea pentru întărirea solidarității și colaborării cu tineretul din țările socialiste, din toate statele lumii, manifestîndu-vă activ ca un detașament de luptă pentru triumful rațiunii, pentru o lume mai dreaptă și mai bună, pentru viață, pentru colaborare și pace!
>
> **NICOLAE CEAUȘESCU**

• PENTRU ACTIVITATEA POLITICO-EDUCATIVĂ A PIONIERILOR

VEDERE DIN TABĂRĂ

Prima mea plecare într-o tabără — tabăra de la Amara! Eram emoționat, dar nu mai mult decît părinții mei, care s-au despărțit de mine cu destulă strîngere de inimă. În sfîrșit, trenul a părăsit peronul gării din Tîrgoviște și m-am trezit singur. Dar în tren veselia era mare și molipsitoare. Foarte curînd m-am împrietenit, mai bine-zis «s-a împrietenit cu mine» năzdrăvanul de Dan. Mai mare decît mine, bine legat, cu păr cîrlionțat și ochi pătrunzători, mi s-a adresat cu multă siguranță în glas:

— Tu n-ai mai fost în tabără!

— De unde știi?

— Ei...

— În ce clasă ești?

— Într-a patra!

— Au vrut să te lase ai tăi?

— Nu prea...

— Știi de ce îmi place de tine? Că n-ai plîns la despărțire, deși era cît

OLARILOR ÎN PERIOADA VACANȚEI DE VARĂ

ENTRU ÎMPLINIREA IDEALURILOR PROGRES AL ÎNTREGII UMANITĂȚI

întîlniri la nivel înalt au fost semnate 19 tratate de prietenie și colaborare, 36 declarații solemne comune și 32 declarații comune. Toate acestea au deschis de fiecare dată noi perspective pentru lărgirea relațiilor reciproce, pentru o conlucrare rodnică în sfera relațiilor internaționale.

În acest deceniu și jumătate care a trecut de la Congresul al IX-lea glasul României s-a impus tot mai ferm prin noblețea idealurilor pe care ea le apără pe marea scenă a lumii. **Nu a fost cauză dreaptă care să nu se fi bucurat de sprijinul și solidaritatea poporului român, să nu fi avut în tovarășul Nicolae Ceaușescu pe cel mai vajnic apărător.** Stau mărturie elocventă în acest sens solidaritatea militantă a României socialiste cu lupta popoarelor pentru independența națională, sprijinul multilateral — material, politic și moral — acordat ulterior pentru consolidarea independenței cucerite. În toți acești ani România a militat hotărît pentru abolirea definitivă a politicii imperialiste, colonialiste și neocolonialiste, de forță și dictat, de împărțire a lumii în sfere de influență, pentru o politică nouă, democratică, de egalitate și respect reciproc între state și popoare.

Sînt bine cunoscute și se bucură de o largă apreciere **contribuțiile României, ale președintelui ei, la formularea unor concepte noi, originale, în probleme majore ale lumii de azi:** securitatea europeană, dezarmarea, noua ordine economică, democratizarea vieții internaționale. La marile reuniuni, la dezbaterile din forurile mondiale, țara noastră a manifestat în permanență spirit de inițiativă, venind cu propuneri concrete pentru soluționarea acestor probleme în interesul tuturor popoarelor, al păcii și înțelegerii în lume.

Din întreaga activitate teoretică și practică a secretarului general al partidului nostru, președintele republicii, se reliefează **încrederea nestrămutată în forța popoarelor,** în capacitatea lor de a impune promovarea intereselor și aspirațiilor lor vitale. Animat de aceste nobile țeluri, tovarășul Nicolae Ceaușescu subliniază în permanență necesitatea conjugării eforturilor tuturor statelor, indiferent de mărime, de orînduire sau de puterea economică și militară, a unirii tuturor forțelor democratice, progresiste ale contemporaneității pentru salvgardarea păcii, pentru apărarea cauzei libertății și progresului tuturor națiunilor.

În această politică înțeleaptă, aflată în deplin consens cu interesele fundamentale ale poporului român, ca și cu interesele tuturor celorlalte popoare ale lumii, se află izvorul viu al prestigiului și autorității de care se bucură România în lume. Așa se explică faptul că astăzi numele României, numele tovarășului Nicolae Ceaușescu sînt atît de stimate și prețuite pe toate meridianele și paralelele globului. Așa se explică faptul că oriunde cuvîntul țării noastre, al președintelui ei este ascultat și atît de apreciat, că astăzi este atît de mare numărul prietenilor noștri pretutindeni în lume.

T. Dumitru

ȘCOLARILOR ÎN PERIOADA VACANȚEI DE VARĂ

pe aci..., Bogdane, parcă așa te cheamă.

Lacul Amara — lacrimă unduitoare scăldată în razele aurii ale soarelui —, străjuit, de jur-împrejur de o răcoroasă pădure de salcîmi, păstra pe oglinda lui imaginea colorată și cochetă a noii clădiri a taberei.

— Ce faci, Bogdane? «Spargem» oglinda lacului? m-a trezit Dan din visare, a doua zi, pe cînd priveam spre pădure.

— Știi, eu...

— Am înțeles! Nu știi să înoți. Se va aranja totul.

— Bine, dar să știi că va trebui să-mi fac timp să le scriu părinților în fiecare zi. Așa le-am promis.

*

— Bogdane, unde-ai dispărut? Am obosit întrebînd și strigînd după tine.

— Ți-am spus că sînt un mare curios. Notează: am descoperit o serioasă bază sportivă. Are tot ce-ți poți dori. Terenuri de volei,de handbal, de tenis, de fotbal...

— Hai să le văd, m-a întrerupt Dan.

— Stai, n-am terminat. În inima pădurii de salcîmi sînt pitite și frumos aliniate, la umbră deasă, încă șase mese de tenis. Iar plaja, ce să mai vorbim, o minune! Doar la 30 m de lac.

— Bogdane, și eu am descoperit un ștrand unde...

— Da, unde tu vei înota, iar eu voi face... galerie.

— Vezi, ești nu numai curios, ci și grăbit. Îți dau o veste grozavă: în cîteva zile, sub supravegherea instructorului, poți învăța înotul. Se anunță și concursuri. Cine știe, poate vei ajunge să mă și întreci.

*

— Ai scris acasă? mă întreabă, într-o doară, după cîteva zile, Dan.

— O, că bine zici! Dar vezi și tu cît de ocupat am fost. Chiar și astă-seară sîntem invitați la spectacolul laureaților Festivalului național «Cîntarea României».

Am auzit că artiștii-pionieri din județul Ialomița sînt foarte talentați.

— Și atunci cum rămîne cu scrisoarea, Bogdane?

— O rezolv cu o vedere...

Maria Petrovici

LA RĂDĂCINILE ISTORIEI

În fiecare dimineață, odată cu răsăritul soarelui, răsare și el, falnic și puternic, de-o măreție parcă venită din basm. Pare un bătrîn, un fel de uriaș al cîmpului, gînditor cu fruntea lată și umerii cît două dealuri. Ramurile lui se răsfiră către cer ca o coamă fantastică, neclintită pe liniște, vuitoare ca o cascadă sub vînturi. Copiii se uită la el ca la un străbun, un fel de părinte de-al lor, din epoci imemoriale. Cîte 12, cîte 14 se cuprind de mîini și-l îmbrățișează, imaginînd un dialog de parcă el ar fi Burebista sau Decebal. Stejarul îi știe de cînd sînt mici și pînă devin puternici. De cîte sute de ani îi tot privește el și-i aude pe oameni? Cîte cercuri să se fi adunat în marele său trunchi? Dar cine să le poată număra și cine să le dezlege? Una din multele legende spune că s-ar fi născut odată cu rîul Sabar, pe vremea cînd însuși Burebista, plecînd spre Dunăre cu o ceată mare de oșteni, și-ar fi oprit caii să-și potolească setea în izvor și, drept mulțumire pămîntului, ar fi sădit un pui de stejar. Timp de mii de ani. rădăcinile lui s-au întins pe sub pămînt ca niște pîraie lungi, iar trunchiul, cît un turn de castel antic, s-a ridicat în pieptul cîmpiei din Grădinari. Pe urmă s-a pornit să vorbească istoriei despre lumea noastră. Stejarul a vorbit puternic și rezistent ca un munte. Anotimpuri și răzmerițe, ierni grele și războaie, nimic nu l-a clintit. Parcă venea din pieptul pămîntului gemînd de forță și taină. Pe lîngă el și pe Sabar au trecut poate călăreții lui Decebal, au trecut Basarabii și Mircea Vodă cel Bătrîn, Gruia lui Novac și Corbea. Zice-se că într-o vară ar fi odihnit sub liniștea puterii lui însuși Tudor Vladimirescu.

Astăzi trec peste stejar alte anotimpuri, bat alte aripi, se aud uneori alte cîntece. Dar pămîntul e același. Și poporul este același. Sabarul curge spre Dunăre, iar copiii vin în jurul trunchiului uriaș și, vorbind cu stejarul, ei vorbesc cu Burebista, cu munții și cu strămoșii lor, dacii. Razele vacanței mari bat și în mărețul stejar. Pe întinderile comunei Grădinari, din județul Ilfov, s-a strîns grîul, iar floarea-soarelui și porumbul își urcă frunțile tot mai sus. Constanța Ghinoiu, Luminița Marin, Lică Pandele, Marian Neagu sau Nicoleta Petcu, pionieri de la Școala generală din această comună, au venit cu cîte o găleată de apă din valurile Sabarului. Stejarul bea și se răcorește. Au mai venit și alți copii. Iată-i în jurul bătrînului, mărețului, uriașului stejar.

Ion Cringuleanu

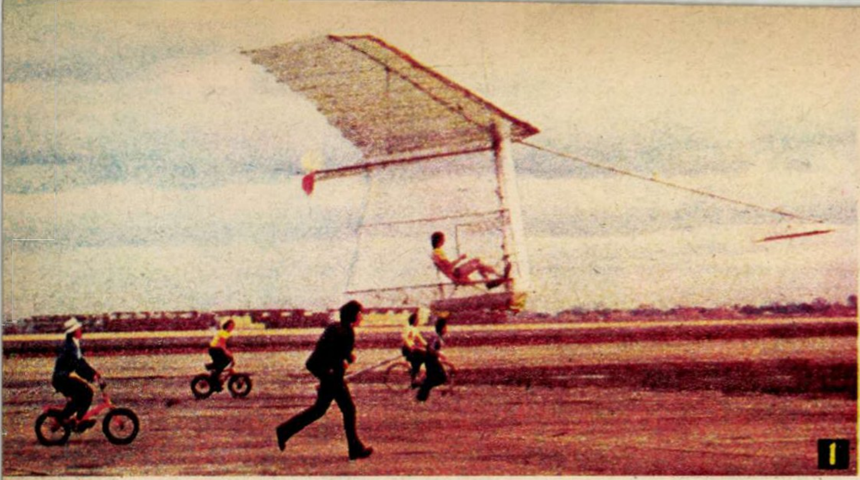
1

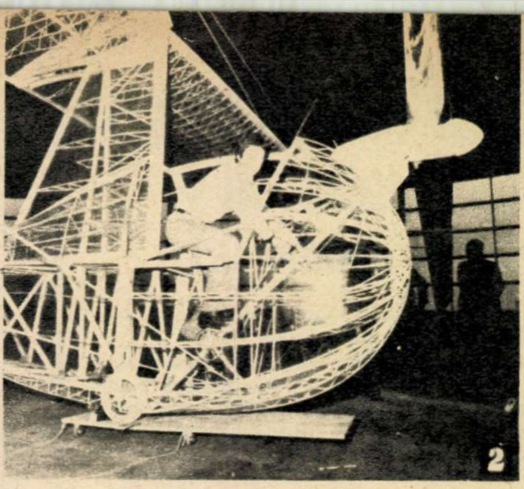
2

MICRO ENCICLOPEDIE

De la A la Z

AERONAUTIC

Familiarizați din copilărie cu performanțele navigației maritime, ne vine greu să credem că, odată, omul începuturilor se oprea la țărmul oceanului, privind întinderea de ape ca pe un spațiu interzis. Cum să accepți o asemenea imagine a viitorului năier, a descoperitorului de pămînturi noi, a întemeietorului de civilizații care este omul?

Mai aproape de noi, același om a privit cu nostalgie zborul păsărilor și s-a întrebat: de ce o ființă mică și slabă poate zbura și eu nu? Încercările sale de a-și depăși condiția biologică au modelat mitul lui Icar.

Mileniile de contemplare a evoluției zburătoarelor au dat roade tîrziu. Aparatele de zbor imaginate de Leonardo da Vinci sînt geniale intuiții, cărora tehnica Renașterii nu le putea oferi condiții de realizare. Abia în secolul al XVIII-lea omul a urcat în nacela unui balon și numai la sfîrșitul veacului trecut se încheie disputa vană dintre adepții aparatelor de zbor mai ușoare sau mai grele decît aerul. Odată lepădat restul prejudecăților, progresul a fost fulgerător. În doar cîteva decenii aviația a trecut de la statutul de curiozitate la cel de ocupație productivă de maximă însemnătate.

În ceea ce ne privește, sîntem mîndri de aportul unor pionieri ai aviației ca Traian Vuia, Aurel Vlaicu, Henri Coandă, al căror nume ar trebui gravat, odată cu al celorlalți eroi ai începuturilor navigației aeriene, la intrarea fiecărui aeroport.

Dezvoltarea modernă a aviației, vasta ei arie de utilitate nu mai trebuie demonstrată. Un amator de statistici ar putea să calculeze numărul orelor economisite de oamenii care au luat loc într-un avion în loc să circule cu alte mijloace. Iar timpul este unul din cele mai prețioase bunuri ale noastre. Orele cîștigate au putut fi dedicate muncii, creației, culturii, refacerii forțelor, vieții de familie — într-un cuvînt: universului omenesc.

De la balonul liber la dirijabil, de la aparatul de zbor cu aripi înălțat cu mijloace exterioare la aparatul lui Vuia, primul care s-a ridicat cu mijloace proprii de bord, și de aici la uzinele zburătoare moderne, de la rachetele de artificii la zborul reactiv al lui Coandă și pînă la reactoarele de azi, care depășesc de cîteva ori viteza sunetului, numeroase tehnici s-au dezvoltat, și-au demonstrat virtuțile, apoi limitele, fiind înlocuite de altele, superioare. Gradul de complexitate al unui avion contemporan întrece orice imaginație (3). Proiectarea unui aparat de zbor ocupă ani în șir mii de oameni înarmați cu tot ce are știința mai valoros. Construirea unui asemenea aparat este o operă de performanță tehnică. Iar pilotarea lui pretinde o rară virtuozitate. Imensul efort uman înmagazinat în frumoasele păsări de argint pe care le urmărim evoluînd pe fondul albastru al cerului se justifică prin precizia lor în funcționare, prin viteză și siguranță în zbor.

Privind necontenit înainte, spre tehnicile viitorului, omul rămîne însă preocupat și de valorificarea trecutelor sale investiții de inteligență. Depășind eclipsa în care s-a aflat în ultimele decenii, interesul față de dirijabile sporește din nou, specialiștii văzînd în ele niste cărăuși ideali — puternici, silențioși, ieftini și nepoluanți. Iar acolo unde tehnica de sol se dovedește încă sub nevoile omului sau în regiuni greu accesibile, balonul și-a descoperit o neașteptată vocație: aceea de gigant printre macarale.

Cu încăpățînare a fost reluat un vis pînă ieri utopic: zborul omului cu ajutorul numai al forței sale fizice. În cele din urmă avionul cu pedale a decolat (1, 2).

O invenție de larg ecou reprezintă deltaplanul, aparat de zbor individual de o rară simplitate, care nu a putut fi însă realizat decît cu aportul substanțial al... calculatorului electronic. Evoluția aeriană pe o aripă de pînză constituie în prezent un sport al cutezanței mereu mai răspîndit (4).

Cucerită la toate nivelurile, atmosfera Pămîntului a devenit un adevărat spațiu al omului, ca solul, ca marea. Primii pași ai omului în cosmos anunță o altă treaptă a înălțării sale.

3

4

BIBLIOTECA
M
TÎRG
SECȚIA PE

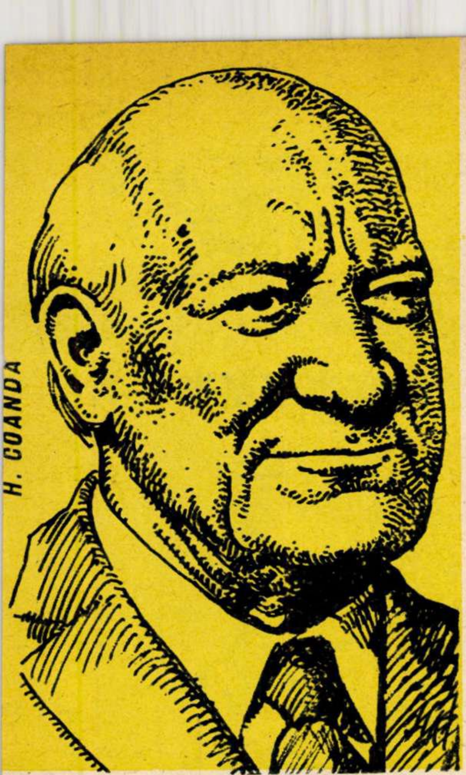

YR-ELG
AviaSa
MINISTERUL

ȘAPTE DECENII DE PROGRESE CONTINUI ÎN TEHNICA REACTIVĂ; DE LA „COANDĂ 1910" LA AVIOANELE ȘI ELICOPTERELE CU REACȚIE INTEGRAL ASIMILATE ÎN ROMÂNIA

de conf. univ. dr. ing. Florin Zaganescu

În 1980 se împlinesc șapte decenii de cînd inginerul, inventatorul, omul de știință și patriotul care a fost Henri Coandă a efectuat primul zbor cu un avion dotat cu motor reactiv, ambele concepute și construite de el însuși! De atunci și pînă la actualele serii de motoare aeroreactive construite în țara noastră și care sînt instalate pe aeronave și elicoptere de diferite tipuri, drumul industriei de motoare a fost mereu ascendent în România.

În 1910, Henri Coandă prezintă, la cel de-al doilea Salon internațional de aeronautică de la Paris, primul avion fără elice, dotat cu primul motor cu reacție (de tipul motoreactorului). Senzație la «Grand Palais» și în presa de specialitate a vremii: «Aeroplanul Coandă este unul din rarele aparate la care totul este nou...» (George Espitalier în: «La technique aéronautique» nr. 21, 1910); de altfel,în lucrarea lor «Project Aircraft of the World», autorii Green și Cross recunosc, în 1955, că «... primul avion reactiv din lume este cel expus de Coandă în 1910 la Salonul internațional de aeronautică de la Paris.» Prima încercare în zbor a unui avion cu reacție a avut loc la 16 decembrie 1910, cînd avionul «Coandă-1910», avîndu-l la comenzi chiar pe inventator, s-a ridicat în aer pe cîmpul de la Issy-les-Moulineaux, lîngă Paris; inventatorul nefiind pilot, a manevrat greșit și zborul s-a sfîrșit printr-un accident, aparatul fiind puternic avariat. El a dovedit însă că zborul reactiv este posibil, iar Coandă a devenit «simbolul prezentului, trecutului și viitorului progresului aerian!»

În 1901, cu mult înainte ca elicopterul să se fi născut ca atare (excepție făcînd ideile geniale ale lui Leonardo da Vinci), un țăran român din Ormindea (județul Hunedoara), Ion Stoica, a construit modelul unui ingenios aparat de zbor cu două elice contrarotative acționate de un resort de cauciuc. Modelul, care semăna mult cu un elicopter, i-a uimit prin zborul său pe contemporani, așa cum scrie un martor ocular, dr. I. Radu, în «Albumul A. Vlaicu», tipărit la Orăștie în 1920.

Anul 1911 a însemnat pentru tradiția construirii de elicoptere din țara noastră ceea ce a fost 1910 în construirea de avioane și motoare cu reacție; acum își brevetează bucureșteanul Ion C. Nicolae Vasiliu un model de elicopter, tot în acest an scriitorul Ion C. Vissarion construiește un elicopter original, primul care avea posibilitatea de a-și înclina axul elicei portante, pentru a fi folosită atît la ascensiune cît și la înaintare; și tot în 1911 publică Grigore Brișcu lucrarea «Helicopterele», arătînd teoretic ceea ce a și realizat practic, respectiv modelul unui elicopter de pasageri, la care pasul elicei era variabil, iar elicele portante aveau axele coaxiale și se roteau în sensuri opuse. Peste un deceniu, un alt român de geniu, George Bothezatu, avea să construiască și să zboare cu două tipuri de elicoptere, dintre care unul putea ridica și doi pasageri. Aceasta se întîmpla în orașul american Dayton (statul Ohio), unde inventatorul român, primul care a susținut un doctorat cu o teză despre «Mecanica avioanelor», ajunsese profesor de matematici.

De fapt, prin aceiași ani 1918—1922 și Traian Vuia se preocupa de construirea elicopterelor, dar mijloacele sale modeste l-au împiedicat să depășească etapa încercărilor de modele experimentale și prototipuri; este totuși demnă de remarcat perfecta înțelegere a necesității de a se folosi rotorul portant atît pentru sustentație cît și pentru asigurarea deplasării aeronavei. Tot un român, ofițerul inginer Cristea Constantinescu, avea să construiască una din primele machete de girodină din lume.

*

Desigur, cu totul altele sînt condițiile actuale pentru conceperea și construirea de aeronave tot mai perfecționate, printre care și elicopterele: industria aeronautică română exportă astăzi două tipuri de elicoptere moderne reactive.

Cînd secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a vizitat această întreprindere, harnicul colectiv brașovean a raportat despre eforturile întreprinse pentru a spori considerabil producția acestor excelente aeronave cu aripi rotitoare și a accelera ritmul de asimilare în țară a pieselor componente.

La majoritatea tîrgurilor interne și internaționale pot fi văzute elicopterele românești IAR-316B, derivate din cunoscutul «Alouette»-III; viteza de croazieră de 200 km/oră, obținută cu ajutorul motorului reactiv de tip «Artouste», care-i asigură un plafon de 6 500 m și o autonomie de zbor de trei ore, face ca acest aparat din producția curentă a întreprinderii să fie solicitat atît pentru economia națională (sanitar, de comandament, agricol, geologic etc.) cît și la export.

Cu performanțe de vîrf la nivelul de elicopter mediu se înscrie și un alt produs al aceleiași întreprinderi brașovene, și anume IAR-330, derivat din elicopterul foarte cunoscut SA-330 «Puma»; viteza de croazieră — 257 km/oră, plafonul — 5 000 m, numărul de pasageri — 23. Aceste caracteristici, ca și marea flexibilitate în alegerea variantei necesare fac din acest aparat unul din succesele sigure ale industriei de profil din România. La acest produs concură, în prezent, și Întreprinderea Turbomecanica, unde se asimilează în producție motorul Turmo IVC. Această întreprindere este una dintre cele mai noi ale Centrului Național al Industriei Aeronautice Române, dispunînd de o modernă dotare tehnologică și de producție-cercetare, chezășie a înaltelor calități ale produselor sale.

ETEAN
REȘ
COPII

SPORT

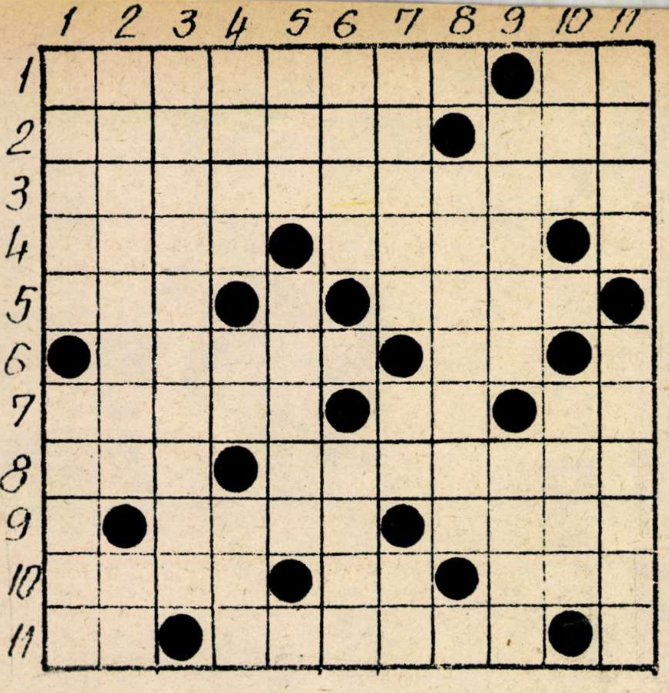

carusel

ORIZONTAL: 1) Stil de canotaj. Intermediară la călărie. 2) Participant la o întrecere hipică. Sportul ochirii țintelor. 3) Pregătire în vederea susținerii unei partide. 4) Zboară în înălțime. Rezultatul unui meci. 5) Monedă thailandeză. Orașe în Franța și Elveția. 6) «Cosmonautul» din rachetomodele (dim.). Drum național (abr.). 7) Drepți! Paralele. Rocada mică. 8) Aici, colea. Scrimă, volei, box, ciclism, baschet și alte noțiuni legate de sport (sing.). 9) Suveran irlandez. Se mişcă fără salturi (fem.). 10) Aparate pentru gimnastică (sing.). Campion. Particulă onomastică anglo-saxonă. 11) Printre sportivi. A depășit vîrsta junioratului.

VERTICAL: 1) Pe teren propriu. Țintit. 2) Sportivi care vîslesc. Din inimă! 3) Înălțime cucerită de alpiniști. 4) Rîu în R.F.G. La spalier! Alt rîu în R.F.G. 5) Perioade geologice. Păcălește adversarul. 6) Orășel în Franța. Avînt la diferite sărituri. 7) Insulă grecească în care Ulise a încordat arcul lui Eurytos și a tras cu el, făcînd să treacă o săgeată prin douăsprezece inele. În timp. La simplu. 8) Un campionat de anvergură. 9) Teatru de operații sportive. Taler. 10) Perpendicular pe «coș». Sport național. 11) Îndemînare. Mutare la șah.

DICȚIONAR: ATT, ANET, EAD, DARM, ILS, MENS.

Venera Popescu

...NOROC
DĂNUȚ

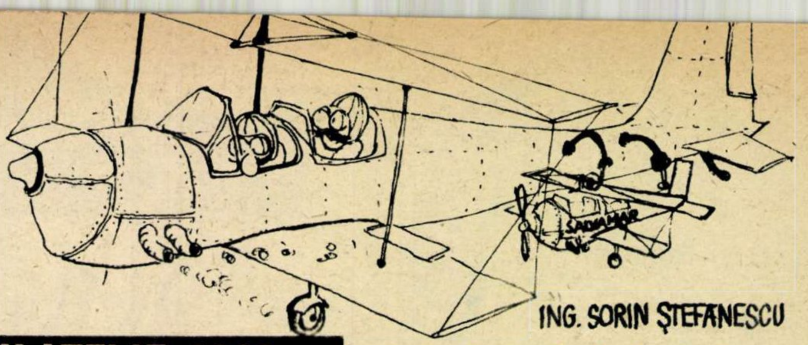

FILATELIE 1980

Poșta Română editează în acest an două valori marcînd sărbătorirea a 2050 de ani de la formarea statului dac centralizat și independent sub conducerea lui Burebista. Mai apar «2000 de ani de atestare documentară a cetății dacice «Petrodava» (Piatra Neamț), «Arheologie daco-romană», «Uniforme militare și armurărie românească» (pînă în 1878), «200 de ani de la nașterea lui Tudor Vladimirescu», «250 de ani de la nașterea lui Horea», «650 ani de la Bătălia de la Posada». Realizîndu-se propunerea lansată în revista noastră, va apărea, pentru prima oară, o marcă poștală dedicată autorului «Baltagului». Marca va purta inscripția «100 de ani de la nașterea lui Mihail Sadoveanu».

Totodată vor apărea mai multe timbre cu tematică faunistică în cadrul «Anului european al ocrotirii naturii». Ele vor reprezenta animale sălbatice din pădurile noastre și păsări protejate din Delta Dunării.

Se vor mai realiza seriile de mărci poștale «Flori exotice din Grădina botanică București», «Ziua mărcii poștale românești », «A XXV-a ediție a Olimpiadei de șah din Malta», «Olimpiada de vară de la Moscova» și se va continua seria «Stemele municipiilor».

Iulian Penescu

****

SĂ ÎNVĂȚĂM ÎNOTUL
POMPILIU

****

– MAI STAI AȘA, MARTINICĂ, POATE APARE TOTUȘI CINEVA C-UN APARAT DE FOTOGRAFIAT !!!
START
POMPILIU

●●●●●●●●●●●●●●●●●●

CLUBUL Logicienilor

Răspuns la problema din numărul trecut.

Băiatul din Craiova are o slăbiciune pentru sarailie și apă minerală. Din (3) rezultă că la mijloc e situat cortul albastru. Craioveanul se află în dreapta (6), deci nu în cortul portocaliu, care e în stînga (8). Dar în stînga se mănîncă savarine (4), iar la mijloc plăcinte cu brînză (10). Prin eliminare, deducem concluzia enunțată, De fapt, totul este complet determinat. În stînga e brăileanul care mănîncă savarine și bea Ci-Co, deci la mijloc e pionierul din Iași care bea Pepsi și mănîncă plăcinte cu brînză...

ENIGMELE LUI DOREL

DE SANDU ALEXANDRU ȘI VAL TĂNASE

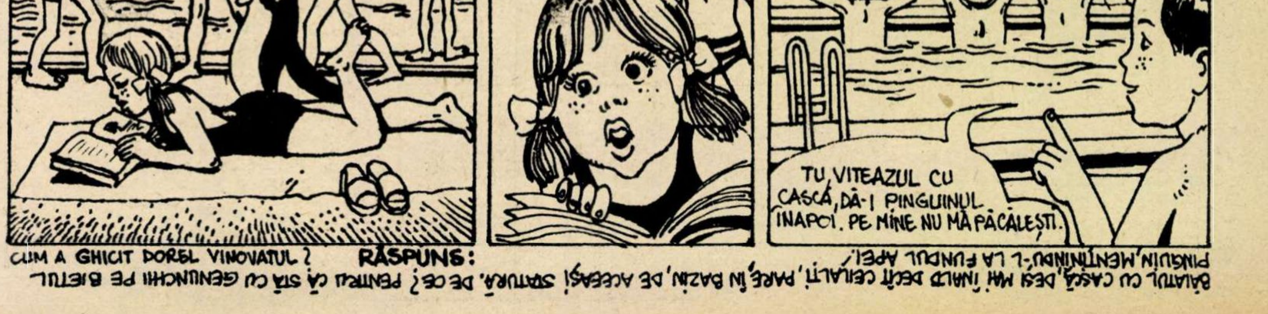
MI-A DISPĂRUT PINGUINUL
CINE MAI ERA PE AICI?
HABAR N-AM! CE PINGUIN? IA LĂSAȚI-NE ÎN PACE!
TU, VITEAZUL CU CASCĂ, DĂ-I PINGUINUL ÎNAPOI. PE MINE NU MĂ PĂCĂLEȘTI.

CUM A GHICIT DOREL VINOVATUL? **RĂSPUNS:**

BĂIATUL CU CASCĂ, DEȘI MAI ÎNALT DECÎT CEILALȚI, PARE, ÎN BAZIN, DE ACEEAȘI STATURĂ. DE CE? PENTRU CĂ STĂ CU GENUNCHII PE BIETUL PINGUIN, MENȚINÎNDU-L LA FUNDUL APEI.

CURIOZITĂȚI

Ambalajele poluează natura. Oamenii de știință au calculat următoarele: o cutie de conserve aruncată la întîmplare într-o pădure este distrusă de rugină abia după o sută de ani; un ambalaj de aluminiu se macină după 500 de ani; o pungă de plastic «supraviețuiește» aproape 250 de ani; iar rezistența ambalajelor de sticlă se menține 4—5 000 de ani.

Un meteorit în greutate de aproximativ 450 de tone, căzînd pe insula Saaremaa, din Marea Baltică, în urmă cu 2 500 de ani, a format un crater adînc de 160 m și cu diametrul de 40—50 cm. În acest crater s-a format lacul Kaali, în apropiere de coasta Estoniei.

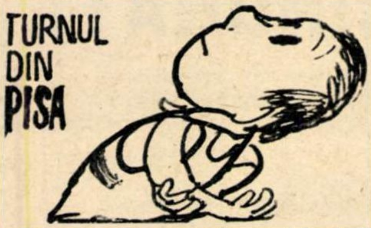

Bonnano Pisano a început în 1173 construcția celebrului Turn din Pisa. Lucrările de construcție s-au întrerupt de mai multe ori. De pildă, în perioada 1178—1272 nu s-a pus nici o cărămidă. Turnul din Pisa a fost gata în 1370. Inițial, celebrul turn s-a menținut falnic pe verticală. Tendința de înclinare s-a observat mult mai tîrziu. În urma măsurilor luate de municipalitatea din Pisa, tendința de înclinare s-a atenuat și sînt speranțe că turnul va fi salvat.

●

Muzica zgomotoasă dăunează florilor din casă, pe cînd cea clasică are o influență pozitivă asupra lor.

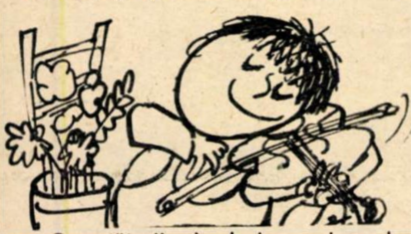

Cercetătorii olandezi au ajuns la concluzia că nuca de cocos poate fi folosită drept... cască de motociclist. Nuca de cocos este un ideal model de cască.

●

La combinatul de fire din bumbac din Kolovka (U.R.S.S.) se produc țesături care au proprietatea de a omorî microorganismele ce provoacă diverse maladii. Aceste țesături sînt destinate confecționării de halate medicale, lenjerie pentru bolnavi, scutece pentru nou-născuți și material de protecție pentru cei ce lucrează la temperaturi înalte sau în condiții de umiditate ridicată.

MATEI MIHAI

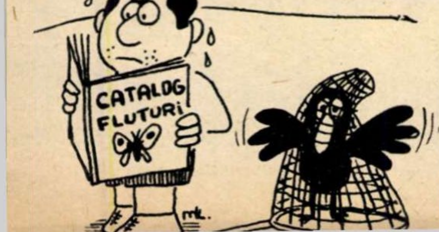

VITRINA LITERARĂ

PREZINTĂ ION DODU BĂLAN

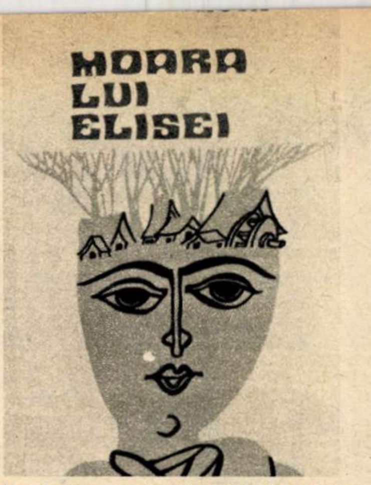

Unul dintre cei mai activi și mai cunoscuți scriitori pentru copii, autor a peste 20 de volume de basme, legende, povestiri, romane — este neîndoios Călin Gruia, cu care cei mai buni și mai intransigenți cititori, copiii, se pot reîntîlni din nou prin cartea de fantezii și legende, **Moara lui Elisei,** apărută la Editura „Junimea" din Iași.

Se reîntîlnesc, cu folos și plăcere, cu captivanta vervă narativă a autorului atîtor pagini fermecătoare, cu fantezia sa înaripată, mereu proaspătă, tinerească, și cu umorul suculent din admirabilele povestiri: **Scurteica verde, Moara lui Elisei, La poalele muntelui, Femeia cu haine lungi, Pantofii, Fata lui Pricolici, Comoara tîlharilor, Orașul regelui, Stînca de aur, Țara visată.** Variate ca tematică, amestecînd realismul nemijlocit al vieții de toate zilele cu visuri și scene de poveste, sprijinite pe o acțiune dinamică și un dialog viu, antrenant, creionînd cu plasticitate și vigoare chipuri de neuitat, creînd o atmosferă plină de o autentică poezie, fanteziile și legendele lui Călin Gruia ocupă un loc de seamă în contextul literaturii pentru copiii din țara noastră. Pentru copii, e un fel de a zice, căci în realitate, parafrazînd o formulă arhicunoscută am putea spune că prin substanța lor epică și calitățile artistice intrinsece, ele se adresează copiilor din anii de școală și pînă la adînci bătrînețe. Ele se adresează acelei zone de puritate din viața spirituală a oamenilor pe care copilăria nu le părăsește niciodată. La această densitate epică, am mai adăuga ca un atribut meritoriu al prozei lui Călin Gruia; frumusețea limbii și remarcabilele descrieri de natură, cu acel lirism dinamic acaparator, care-ți inundă sufletul ca o ploaie de lumină. Demn de reținut, ca o caracteristică a valorilor stilistice din scrisul lui Călin Gruia, este tonul molcom, potolit, parcă șoptit în taina serilor, precum liniștea aceea epică pe care n-o degajă decît basmele populare autentice și baladele de demult.

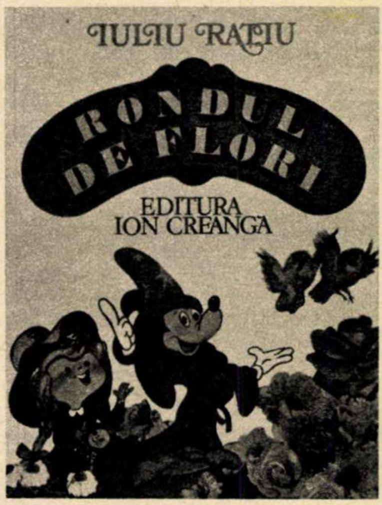

Cred că supremul elogiu pe care-l poți aduce unui scriitor pentru copii, în pragul aniversării vîrstei sale de cincizeci de ani, este acela de a-i putea spune că are un suflet ingenuu și o fantezie bogată de copil. E vorba de o frăgezime autentică a sufletului și nu de iască plouată, care poate da falsa impresie a frăgezimii. Istoria marii literaturi pentru cei mici confirmă cu prisosință această afirmație. Povestitorul popular Petre Ispirescu, Ion Creangă, Edmondo de Amicis, Mark Twain, Frații Grimm, Jules Renard, Antoine de Saint Exupéry, la care mi-aș îngădui să adaug — dintre mulții autori de literatură bună destinată copiilor — pe Iuliu Rațiu, care, acum dăruiește micilor cititori o frumoasă și instructivă carte: **«Rondul de flori»,** tipărită de Editura «Ion Creangă». Să fim bine înțeleși. A rămîne copil nu înseamnă nicidecum ceea ce înțelege românul prin **a da în mintea copiilor.** A rămîne copil înseamnă a fi un poet sau un scriitor înnăscut. Cel ce alungă definitiv din ființa lui matură, pe copilul de odinioară, nu poate fi scriitor, și, mai ales, nu poate fi scriitor pentru copii. Cu un suflet uscat, veștejit de prea multă «bătrîniciune», cu o fantezie glacială, cenzurată de prea multă «prudență» nu poți intra și, mai ales, nu poți rămîne în împărăția copilăriei. Mulți își închipuie că făcînd **copilării,** «copilărindu-se» cu orice preț, cîștigă în prospețime și fantezie, uitînd că adevărații copii nu fac copilării. Copilăriile le fac numai condeiele îmbătrînite, care vor să mai pară fragede. Fidel, cu o consecvență exemplara, literaturii pentru cei mici, Iuliu Rațiu nu s-a «copilărit» niciodată. A scris cu gravitatea și răspunderea pe care le impun exuberanța, dar și exigența copilăriei. A scris frumos, interesant, în genul acesta dificil și nebăgat în seamă, fără să se lase ros de ambiții deșarte și măcinat de veleități nocive. Mi-l amintesc la începuturile carierei sale literare, dăruit scrisului, delicat, sfios și serios, pasionat activist al organizației noastre revoluționare de copii, bun coleg și prieten... L-am văzut de curînd zîmbind însorit, ca-ntotdeauna, cu noua lui carte **Rondul de flori** în mînă. Carte pe cît de plăcută, pe atît de instructivă. O carte care trebuie citită de toți copiii și de cei mai mulți dintre părinți. O carte care nu plictisește cu sfătoșenii bătrînicioase, nici cu copilării deplasate și fără noimă. O carte adevărată despre copii adevărați și locuri adevărate, care ne poartă prin Canada împreună cu copii români: Emilia, Cătălin, Vasile și Gabriela, înfățișîndu-ne **Thunderbird-ul,** pasărea tunetului — cel mai înalt totem din lume, «castelul din sticle de pe șoseaua care leagă orașul Victoria din Insula Vancouver, de uluitorul Muzeu forestier de lîngă orășelul Duncan», ori marele zid chinezesc și omenia copiilor din această țară, ori aeroportul internațional Kennedy, imagini din Belgia, Uniunea Sovietică, Nigeria, Cehoslovacia, Finlanda, Anglia, România etc. E vorba de o instructivă carte de călătorii prezentate prin intermediul povestirii. Povestiri atractive, captivante, chiar plăcute și folositoare.

Un «Rond de flori» încununează astfel opera acestui discret scriitor, consacrată în exclusivitate educării și instruirii copiilor și tineretului. E greu de a găsi o îndeletnicire mai umanistă și mai frumoasă decît aceea de a asigura hrana spirituală pentru cei mici.

* * *

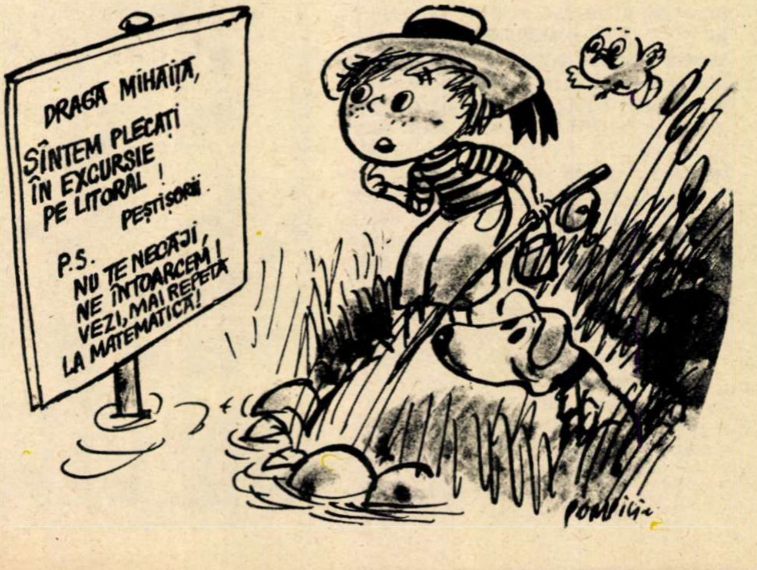
DRAGĂ MIHĂIȚĂ,
SÎNTEM PLECAȚI ÎN EXCURSIE PE LITORAL !
PEȘTIȘORII.
P.S.
NU TE NECĂJI, NE ÎNTOARCEM ! VEZI, MAI REPETĂ LA MATEMATICĂ !
POMPILIU

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil
de redacție:
ION DONCA

Prezentare artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentare tehnică:
ION MIHĂESCU

Redacția: Piața Scînteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia», TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, București.